

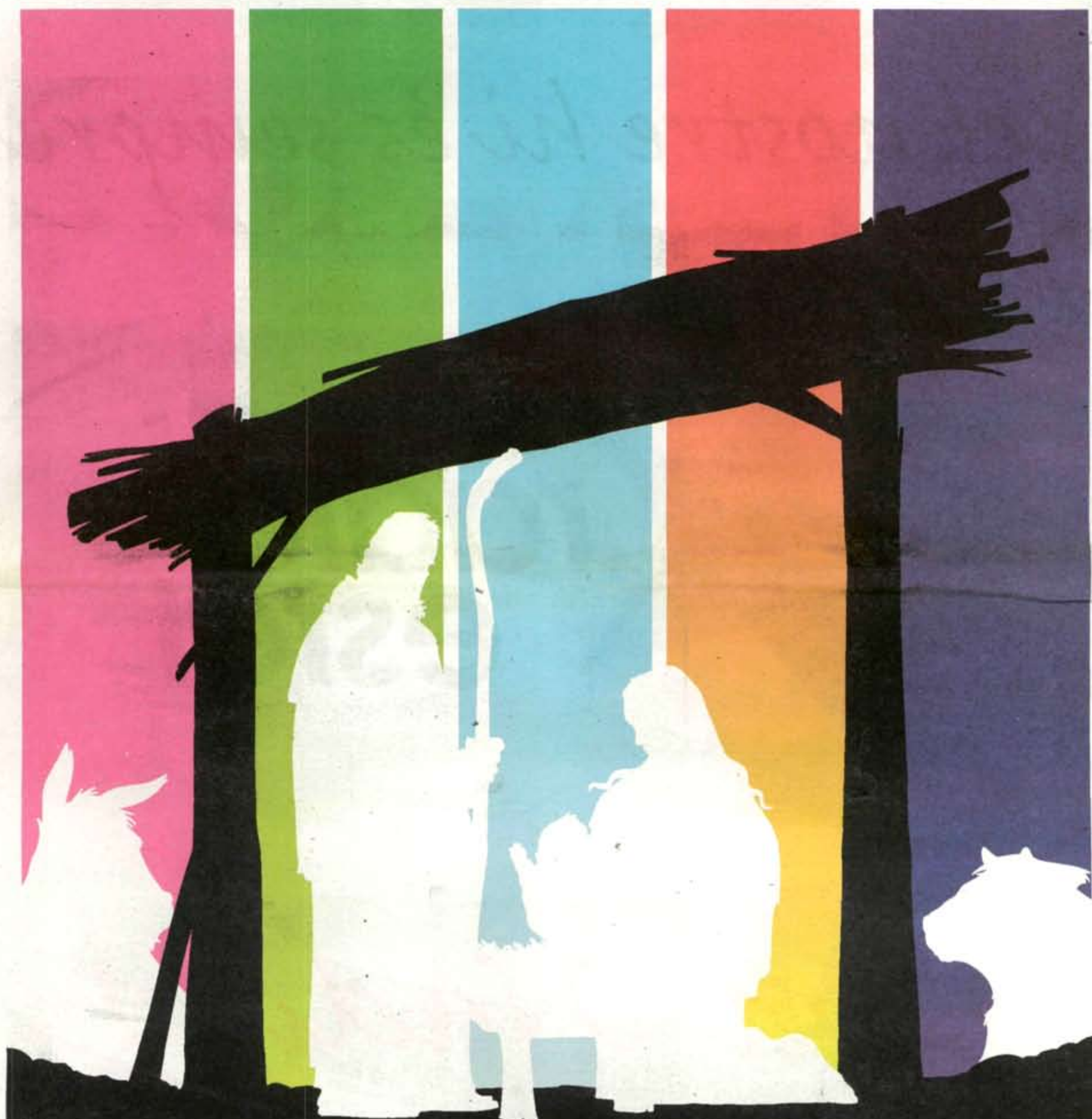
CATALUNYA+≡CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXIX • Núm. 1.474 • 2 €

20 • desembre • 2007

«No hi ha lloc per a Maria.
No hi ha lloc per a Josep»
Francisco Luis Bernárdez

Bon Nadal!

[**estel de l'advent** Segons una tradició catalana, estel que apareix el primer dia d'advent i es fon la nit de Nadal]

...el nostre hi és sempre

Bon Nadal!

▣ Barcelona 106.6
▣ Tarragona 100.6
▣ Catalunya Central 93.7

▣ Girona 103.4
▣ Tortosa 90.1
▣ Garraf 96.8
▣ Vic 91.3

▣ Lleida 91.5
▣ Cerdanya 104.4
▣ Seu d'Urgell 105.0
▣ Andorra 107.5

Editorial

Nadal auster i solidari

Els llums dels nostres carrers ens recorden des de fa dies que som al Nadal. Molts altres signes als aparadors i a les façanes ens ajuden a crear l'ambient propici d'uns dies d'alegria, d'il·lusió i de festa. És bonic veure que el Nadal continua sent una festa de tots, encara que hi hagi moltes formes i molt diferents d'enfocar el que celebrem aquests dies.

El Sant Pare ens alertava fa uns dies del perill d'un Nadal «materialista», que és tristament en el que s'han convertit per a moltes famílies aquestes festes. L'associació Nadal-consum pot comprovar-se en molts anuncis de la televisió o fins i tot en la il·luminació de molts carrers que han substituït els tradicionals motius nadalencs —com ara estrelles, campanes o arbres— per lluminoses bosses de compra. En aquest sentit, el Papa ens convidava als cristians a seguir l'exemple de Joan el Baptista, l'home auster per excel·lència, que tan bé va preparar la vinguda del Salvador, i que ben poc gastava, per no dir gens, en roba i aliment. Separar les festes d'aquests dies dels regals i els bons àpats és francament difícil, entre altres coses perquè aquestes dues activitats pròpies d'aquests dies contenen bones dosis d'emoció i valors molt positius. Darrere els regals hi ha un sentiment d'amor i afecte cap als nostres éssers estimats, que es manifesta d'una manera molt més clara aquests dies; i darrere els bons àpats hi ha la reunió familiar de tots els membres de la família, en molts casos separats o allunyats per diverses circumstàncies, que fan un esforç per reunir-se al voltant d'una mateixa taula, coincidint amb aquestes entranyables festes.

Però la celebració intensa d'aquests dies no està renyida amb un cert sentit d'austeritat: Els regals més cars no són sempre signe de més estimació, sinó producte d'una major capacitat adquisitiva. I no oblidem que els millors regals no són els que es poden comprar amb diners sinó els que arriben més profundament al cor de les persones. Una mare sentirà una major alegria per poder tenir el seu fill, habitualment ben lluny de casa, al costat seu per Nadal que si no hi és, encara que rebí els regals més cars de totes les botigues. El mateix podem dir dels àpats i sopars

d'aquests dies, on el més important és el bon ambient, els sentiments d'amor i d'unitat, malgrat les possibles diferències. No serveix de res tenir les millors viandes damunt la taula si entre les persones que comparteixen l'aliment no es parlen o hi ha tensions o rancors no superats. També sol assaborir-se millor aquell menjar fet amb tot l'amor de l'àvia, amb senzills ingredients, que no pas el que puguin proporcionar els millors restaurants i els més cars.

El Nadal cristià també ha de conduir-nos a la generositat amb els nostres germans més desfavorits. Un Nadal egoista, on ens oblidem dels que pateixen aquests dies, és com un contrasentit. El naixement de Jesús a Betlem és un acte d'extrema generositat per part d'un Déu que entrega el seu Fill al món. Nosaltres també hem de ser solidaris amb els que més ens necessiten. Per això Càritas i moltes altres entitats cristianes que treballen amb els marginats ens conviden a compartir amb els pobres i oblidats la nostra felicitat d'aquests dies.

Jesús, Maria i Josep no van viure un Nadal plàcid. Com tants sense sostre, ells no tenien una casa on refugiar-se, els van rebutjar de tot arreu perquè no tenien diners; no tenien calefacció, ni estufes, havien de conformar-se amb l'escalfor dels animals. Nadal també és dur aquests dies per als qui no tenen una llar, una família, uns mitjans mínims per alimentar-se. Per això en contemplar les boniques i tendres figures del pessebre, hem de recordar-nos dels qui viuen en els nostres dies una situació semblant a la de la Sagrada Família en aquestes fredes dates. Això només és possible si, malgrat els esforços laïcistes per substituir el pessebre i els altres signes cristians per d'altres que no tenen res a veure amb l'autèntic Nadal, mantenim el costum cristià de tenir a la nostra llar una representació tan precisa com és el tradicional pessebre que ens acostia tant al que va ser i al que ha de ser el veritable Nadal.

La direcció, redacció i personal de Catalunya Cristiana us desitgem un Sant i Joiós Nadal.

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Mònica García, BARCELONA; Guillem Farré, CASTELLÓ; Víctor Gay, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Cristina Sánchez, MALLORCA; Marta Nin, ROMA; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Víctor M. Cardona, TORTOSA; Antoni Mirabet i Cristina Orduña, URGELL; Xavier Bisbal i Jordi Castellet, VIC

Col·laboradors externs: Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Dani Majà, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Lluís Serra, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA
Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820

a/e: redaccio@catcrist.com (Redacció)

a/e: administracio@catcrist.com (Administració i subscripcions)

a/e: publicitat@catcrist.com (Publicitat)

Pàgina web: www.catalunyacristiana.com

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Administració: Isabel Giralt (comptabilitat), Eduard Masllorens (subscripcions)

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol i Andorra: 100,94 €

Gibraltar i Portugal: 104,75 €

Resta d'Europa: 169,86 €

Amèrica i Àfrica: 202,57 €

Àsia i Oceania: 270,37 €

El setmanari rep l'ajut de l'Institut Català de les Indústries Culturals, de la Generalitat de Catalunya

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

«No hi ha lloc per a Maria. No hi ha lloc per a Josep»

(Francisco Luis Bernárdez. Poeta argentí. 1900-1978)

Així comença el poema curt d'aquest poeta, que es refereix al text de sant Lluc (2,6-7) sobre el naixement de Jesús: «Mentre eren allà se li van complir els dies, i va néixer el seu fill primogènit: ella el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat cap lloc on hostatjar-se.» Seguint el poeta, Josep i Maria simbolitzen «la fe, la vida i l'amor». Tres «tresors espirituals», que, malauradament, tantes persones consideren llautó o poc menys. A l'hostal no hi havia lloc per a Maria i Josep, però, hi ha lloc a la nostra ànima per a la fe (font d'energies positives, de dinamisme i

optimisme), per a la vida (sense pal·liatius i sense conductes, vicis i estupefaents que l'entenebreixin i retallen) i per a l'amor universal, clau única per a la pau, l'alegria, el benestar social i la fraternitat mundial? El poeta lamenta al seu poema: «No hi ha lloc per a la vida, no hi ha lloc per a l'amor, no hi ha lloc per a l'Estrella que ve anunciant el Sol.» Aquest Nadal «i sempre», cedim el millor lloc en els nostres pensaments, sentiments i actes al «Sol naixent», a Jesús, amb el seu missatge redemptor d'«estimeu-vos els uns als altres»!

LA TIRA DEL PRIMER PLA

Per Pilarín

en primer pla

Nadal a Terra Santa

■ S'espera una afluència massiva de pelegrins als Llocs Sants

Arreu del món milions de pelegrins es preparen per viure amb il·lusió la festa de Nadal. Per a molts, és un somni poder trepitjar la terra en què Déu es va fer home. És per això que a Terra Santa tot és a punt per acollir cristians i cristianes de tota procedència que vulguin, d'aquesta manera, donar suport a la comunitat local que tantes dificultats afronta per tirar endavant, especialment a Betlem.

El cardenal John Patrick Foley, gran mestre de l'Orde Equestre del Sant Sepulcre de Jerusalem, proposa viure el Nadal d'aquest 2007 d'una manera propera als cristians de Terra Santa. El cardenal confirma que els cristians són una minoria i que necessiten sentir el suport de tota l'Església: «Els descendents dels primers seguidors de Crist continuen vivint a Terra Santa. La seva vida s'ha fet cada vegada més difícil, ja que són una minoria en una minoria.» En aquest sentit, apunta que «són una minoria a Israel enmig de la majoria jueva, i són una minoria enmig d'una minoria, perquè formen part de la minoria palestina».

Segons el cardenal Foley, per a la comunitat cristiana de Terra Santa resulten vitals «les nostres pregàries i el nostre suport econòmic. Pregàries perquè puguem restar-hi units; suport econòmic perquè les seves parròquies, escoles, serveis socials continuïn revifant, i no només els puguin servir a ells, sinó que siguin una ajuda per a tota la comunitat». Així, el purpurat proposa que en aquest Nadal «hem de pregar i sacrificar-nos pels nostres germans i germanes cristians de Terra Santa».

La comunitat cristiana dels Llocs Sants està molt esperançada amb la presència de pelegrins. Està previst que arribin milers de pelegrins els pròxims dies als principals santuaris cristians. El pare Artemio Vítors, vicecustodi dels Llocs Sants, es mostra optimista i

considera que «la novetat és la gran arribada de pelegrins, que es va iniciar l'any passat i que s'incrementarà aquest any». Segons el P. Vítors, les hostatgeries de les comunitats cristianes de Jerusalem són gairebé plenes i s'han esgotat les reserves.

Els pelegrins que enguany passen el Nadal a Betlem es trobaran amb una grata sorpresa: els santuaris obriran les seves portes tot el dia. La Custòdia de Terra Santa ha decidit que per celebrar els 660 anys de presència estable a la Gruta de la Nativitat obriran en horari continu tots els santuaris a Betlem. Aquesta decisió posa en relleu que una de les prioritats de l'activitat dels franciscans és l'atenció als pelegrins que visiten els Llocs Sants.

La comunitat franciscana de Betlem ha començat a obrir les portes dels santuaris també al migdia. «Donem la benvinguda a Betlem a tots els pelegrins i visitants, i desitgem que les portes obertes

Adoració de l'infant a la gruta de la Nativitat.

dels santuaris ajudin a obrir de bat a bat els cors de tothom a Jesucrist, *Redemptor hominis*. Bon Nadal!» Amb aquest missatge els franciscans animen a apropar-se al lloc on va néixer Jesús i, de fet, en els últims mesos s'ha pogut constatar un augment de pelegrins, tot i que el mur de seguretat amb el lloc de control israelià dificulta que els grups s'apropin a Betlem.

Des del primer diumenge d'Advent no es tanquen les portes a l'església de Santa Caterina ni a les grutes de Sant Jeroni, la Gruta de la Llet i el santuari

Procesó nadalenca a Betlem.

del Camp dels Pastors. Aquests llocs es poden visitar, cada dia, de 8.00 a 17.00 a l'hivern, i fins a les 18.00 a l'estiu.

Missatge del custodi

Com és habitual, el custodi de Terra Santa, el P. Pierbattista Pizzaballa, ha escrit un missatge de Nadal en què convida el món a dirigir la seva mirada cap a Betlem amb un desig d'esperança i amb una necessitat de pau que remogui les profunditats de l'ànima. Segons el P. Pizzaballa, «tornem a celebrar el Nadal amb un cor commogut per una gràcia que encara ens sorprèn. Sembla que aquesta festa vulgui desafiar la nostra vellesa interior, fent renéixer en nosaltres el valor pur de la infància, quan pensàvem que tot el bé era possible».

El custodi posa en relleu que la urgència de la pau sufoca el cor i també les desil·lusions que provoquen les notícies que es publiquen diàriament. Per això, «ens tornem captaires d'es-

perança» i «som cridats a desafiar l'espera d'un món millor». Segons el P. Pizzaballa, la necessitat d'estimar, «que té les seves arrels en el més pregon de l'ànima, davant de la pobresa de Betlem, ens fa desbordar de nou confiança». Tot i la greu situació política, social i econòmica en què es veu immersa la comunitat cristiana, «el desànim i les seves desil·lusions, que sobrecarregà els nostres cors com a pedra pesada, sembla que es desfan».

El P. Pierbattista Pizzaballa té molt clar que, de cap manera, es pot renunciar a l'esperança, davant del «misteri d'un Déu que es fa infant, en la gruta dels pastors». I continua dient: «En el temps de Nadal, les mateixes persones que són ferides amb crueltat per la vida redescobren que Déu continua viu en nosaltres.» Amb força, el custodi franciscà afirma que «les guerres i la violència no són la darrera paraula que pretén empresonar la història. L'odi i el turment no suprimeixen la necessitat d'amor que continua obstinada a habitar en el cor de l'home».

El custodi de Terra Santa ens convida a contemplar la senzillesa i la humilitat de Betlem, perquè «en el silenci, la llum de Déu encara brilla i il·lumina els camins dels homes». El P. Pizzaballa reconeix que les experiències de desil·lusions i d'errors socials poden tornar àrids els horitzons de l'ànima, «però si mirem cap a l'estel de Betlem, la vida torna a ser il·luminada. Comprenem, amb la saviesa simple i concreta de la fe, que Déu ens continua estimant».

Per això, el missatge que ens arriba des de Betlem és bona notícia: «En aquest Nadal volem pregar perquè també nosaltres, com Josep i la Verge Maria, siguem capaços d'acollir Jesús, i creure que l'amor de Déu pot canviar la nostra vida.» (R.M.J.)

Fotos: CTS

Els joves d'Acció Catòlica, en pelegrinatge

Cent cinquanta joves de l'Acció Catòlica mundial peregrinaran a Terra Santa. Joves d'Europa, Àfrica, Àsia i Amèrica es trobaran el 28 de desembre a Roma i, des d'allà, viatjaran a Terra Santa, on durant deu dies intercanviaran experiències sobre les diverses realitats de l'Acció Catòlica en el món i pregaran per la pau al Pròxim Orient. L'11 de setembre del 2006, la coordinació mundial de l'esdeveniment comunicava als joves que, per falta de fons, i també per «la situació que es viu avui a Terra Santa després del conflicte amb el Líban», havien de prendre la dolorosa decisió de «postergar la peregrinació per a l'any vinent».

Durant aquest temps d'espera, els joves d'Acció Catòlica van rebre un missatge del pare Pierbattista Pizzaballa, custodi de Terra Santa, escrit per a la jornada mundial en què les Esglésies d'arreu del món ajuden l'Església a Terra Santa, en el qual explicava el que fan els franciscans que s'arrelen aquí com a resposta a un Déu que els demana, tantes vegades, la fidelitat fins al martiri. Guareixen els malalts, construeixen cases i esglésies, es dediquen a l'educació de la joventut, estimen aquesta terra sota les antigues runes de les quals cerquen signes del passatge

d'un Home que ells saben que és el Messies.» Afegia el P. Pizzaballa: «Donen testimoni d'un amor per Terra Santa i per la gent. Ells són els mitjancers entre aquestes dues realitats: Llocs Sants i presència cristiana. Mantenen viva en aquesta terra tan particular el perfil i la vocació universal de l'Església i dels Llocs Sants, que són patrimoni irrenunciable per a tothom.»

El custodi de Terra Santa continuava explicant el valor de la presència cristiana en aquests llocs: «Terra d'ecumenisme on la custòdia ha après a conviure i a expressar-se amb els germans d'altres esglésies i, juntament amb ells, compartir l'hospitalitat als pelegrins en el lloc de naixement i de la mort i resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist. Terra de diàleg amb l'islam, on la custòdia ha construït escoles obertes a tothom, escoles bressol obertes a tothom, centres socials oberts a tothom. I de diàleg amb l'hebraisme, a través d'iniciatives culturals i arqueològiques.» També feia referència a la dolorosa realitat actual: «Terra d'un conflicte polític i religiós que es remunta anys enrere i que ha esquinxat la vida d'aquests dos pobles.»

Emergència a Betlem

La parròquia de Betlem, Santa Caterina d'Alexandria, acaba de fer una crida per ajudar la població. Sota el lema «Emergència a Betlem. La teva contribució de Nadal en suport dels cristians de Betlem», els franciscans ens conviden a viure aquestes festes amb un esperit generós, tenint molt present la terra que va veure néixer el Salvador.

«Terra Santa és un lloc captivador que ens desafia contínuament. El gran repte davant del qual ens trobem ara és el de no limitar-nos a patir les difícils situacions que vivim, sinó aconseguir introduir-nos-hi amb una actitud activa i crítica.» Són paraules del custodi de Terra Santa, el P. Pierbattista Pizzaballa, davant de la permanent situació d'emergència que viuen els cristians a Betlem. A través de l'Associació Ter-

futur esperançador.

El segon projecte d'ATS, «Acollida d'ancians», es fa en col·laboració amb la Societat Antoniana de Caritat de Betlem, que funciona com a casa de repòs d'ancians (la majoria sense recursos). També hi ha la intenció de crear un centre de dia per acollir ancians i proporcionar-los un espai de convivència i d'assistència. En aquesta estructura s'oferiran dinars calents i activitats d'oci. També es vol aconseguir una zona amb llits per oferir, en casos d'emergència, una assistència completa. Per dur a terme aquest projecte i donar als ancians una vida digna, calen 110.000 euros.

En darrer lloc, el programa «Assistència mèdica» es marca com a fita oferir els seus serveis als més pobres de Betlem. Als territoris palestins no hi ha atenció pública sanitària i les famílies s'adrecen a la parròquia cercant ajut quan es diagnostiquen casos greus o necessiten tractaments que resulten del tot inassolibles econòmicament. La parròquia procura ajudar les famílies més pobres, sobretot en casos de leucèmia, infart, tumors o diàlisi, comprant medicaments a farmàcies locals i cobrint les despeses hospitalàries en intervencions en estructures sanitàries israelianes per a cirurgies. Els hospitals del territori palestí no estan preparats per dur a terme aquesta mena d'intervencions. Els fons que es recaptin (s'espera aconseguir 160.000 euros) es destinaran a l'adquisició de fàrmacs, als internaments hospitalaris i a les intervencions quirúrgiques.

L'ATS es compromet amb el donant a donar compte amb precisió de totes les despeses, a més d'una valoració completa del projecte. Tot això des d'una política de transparència per afavorir un sosteniment eficaç de la parròquia i de les seves necessitats. (R.M.J.)

ATS-ASSOCIAZIONE DI TERRA SANTA

Banc: Carige

Concepte: Emergenza Betlemme

Codi SWIFT: CRGEITGG511

Codi IBAN: IT25 K061 7505 180 0000 0183380

Més informació: t.saltini@custodia.org

Un dels projectes és exclusivament per als nens de Betlem.

ra Santa (ATS) s'han posat en marxa un seguit d'iniciatives per sostenir la minoria cristiana local. Concretament, per aquest Nadal, els franciscans demanen que no oblidem els nens maltractats, els ancians abandonats i els malalts necessitats. Des de Betlem ens criden l'atenció sobre la situació de la població: impossibilitat de creuar diàriament els límits establerts, atur, poca afluència turística, escassetat de recursos bàsics com ara educació, sanitat, aliments, medicaments, etc. Per tot plegat la parròquia franciscana de Betlem fa aquesta crida: «Demanem el vostre ajut per sostenir les "pedres vives" a Terra Santa, precisament on Déu es va fer Infant.»

El primer projecte en funcionament és «Infants i nois en dificultat», destinat a mantenir necessitats vitals dels petits, així com xarxes escolars. Els nens no només afronten les dificultats que comporta una situació econòmica duríssima, sinó també llars trencades. Està previst que es puguin oferir dues-centes beques d'estudi per al proper any. L'objectiu és recaptar 65.000 euros per oferir a aquests nens en dificultat un

A la Casa-Bressol els petits troben una llar.

Néixer a la terra de Jesús

L'evangelista Lluc ens explica que Maria va donar a llum «el seu fill primogènit: ella el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat cap lloc on hostatjar-se». En ple segle XXI continua sense haver-hi lloc per a Jesús. La història es repeteix en els nadons betlemites que són abandonats al mig del carrer així que neixen. En aquests nadons les Filles de la Caritat de sant Vicenç de Paül veuen el Nen Déu, per això tot el seu amor i els seus esforços s'adrecen a acollir aquests petits i petites rebutjats quan arriben al món.

Les Filles de la Caritat van començar la seva activitat a Betlem l'any 1884. Des del principi, van centrar la seva atenció en la cura dels més desfavorits atenent-los de casa en casa, en tendes de campanya provisionals i, després, en dispensaris. El 1895 van obrir l'Hospital de la Sagrada Família i van començar a arribar els primers nens que trobaven al carrer o que apareixien abandonats davant la seva porta. D'aquesta manera la Llar de la Sagrada Família va fer els primers passos, la Casa-Bressol de Betlem.

Nens i nenes acabats de néixer abandonats als carrers de Betlem és una imatge força habitual. D'aquests menuts no se n'ocupa ningú, per la qual cosa les Filles de la Caritat s'han convertit en les seves «mares» adoptives. La prioritat és salvar la vida d'aquests nadons, cosa que no sempre s'aconsegueix. El segon pas és proporcionar-los una educació, un ofici i, especialment, una llar que no han tingut mai. La Casa-Bressol acull uns 120 nens, fins als sis anys. Les germanes s'ocupen de l'alimentació, del vestit, de les cures mèdiques... i han posat en marxa un projecte educatiu integral per aconseguir la recuperació d'aquests nens i nenes. La Casa-Bressol compta amb el suport d'un metge, d'un assistent social, d'un psicòleg, d'un pedagog, de quatre educadores i de divuit joves dedicades exclusivament als nadons. Amb el personal de suport, són en total 38 les persones contractades. Com diu sor Sophie Bouéri, «la manca de diners es deixa sentir cruelment, i la nostra obra està, en conseqüència, cada cop més sol·licitada per cobrir les diferents necessitats... i nosaltres ho intentem, mitjançant l'acollida de nens i a través dels diferents projectes que segueixen al nostre centre social. La Casa-Bressol no es buida i continuem disposades a servir tots els necessitats, amb la Gràcia de Déu... i de totes les persones que Ell col·loca al nostre camí». (R.M.J.)

WWW.UNJOCPERILLÓS.ORG

Juga i assabenta't del que està passant al món...

www.unjocperillos.org
www.unjuegopeligroso.org

Mans Unides
www.mansunides.org

Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

Diputació de Barcelona xarxa de municipis

TV3.CAT

iCat fm

SPORT

XTEC

Generalitat de Catalunya

Gabinet de Relacions Internacionals

El Periódico

MARCA

Laboris.net

EDU365.CAT

TVL

la 8

SECUNDÀRIA

CHIPERBOLIC

ES

Fundació Escola Cristiana de Catalunya

L'ENTREVISTA

Eladia Dueñas Cardador, presidenta d'El Bressol de Betlem

«Aquí veiem la mà de Déu. Ell dirigeix les nostres passes»

—Què se li va remoure en el seu interior per posar en marxa aquesta aventura?

—Quan ets a Betlem i penses que, en el mateix lloc on va néixer l'Infant Jesús, avui dia hi ha infants abandonats al carrer, et commou molt. Vaig pensar que seria molt bo perpetuar el nostre pas per Betlem i fer alguna cosa davant de la necessitat de recursos que tenien les Filles de la Caritat. Vaig comunicar la meua inquietud a la resta de pelegrins i al bisbe de Còrdova que ens acompanyava, Mons. Juan José Asenjo, i allà mateix, a l'església de la Nativitat, a Betlem, el bisbe va beneir la idea. Jallavors vam fer una col·lecta entre els pelegrins i tothom s'hi va abocar. Era la darrera etapa del viatge i la gent no comptava amb gaires diners, però els pelegrins van ser generosos. Ens vam quedar amb el mínim indispensable per comprar un entrepà a l'aeroport, i la resta ho vam deixar a les Filles de la Caritat de Betlem.

—Com funciona l'associació?

—La veritat és que la gent ens dona molt de suport, sobretot el nostre bisbe. Ens vam constituir com a associació el mes de maig, i ja hem enviat a Betlem més de 6.000 euros. Tots els ingressos van directament a Betlem. Fem diverses activitats per recollir fons i pensem que és importantíssim que les persones puguin prendre consciència del que vam viure a Betlem, del que els infants necessiten. Són infants totalment orfes, desamparats. Ens va commoure molt el fet que en els dies que vam ser-hi van morir dotze nens; no es va poder fer res per ells. Com és possible? Actualment les Filles de la Caritat atenen prop de 120 infants: 50 d'interns i la resta d'externs, de famílies desfavorides.

—Van poder veure l'orfenat?

—Vam veure que l'orfenat té tres sales: una per a infants acabats de néixer fins als 2 anys, una altra per als infants de 2 a 4 anys, i una altra per a infants de 4 a 6 anys. Les religioses els donen aliment, roba, afecte, però també tenen un projecte pedagògic per donar-los un mínim de formació per al seu futur. Una cosa que ens va cridar molt l'atenció és que a Betlem vam veure infants

El febrer d'aquest any la diòcesi de Còrdova va organitzar un pelegrinatge a Terra Santa. En una de les etapes, els pelegrins es van allotjar a l'hostatgeria que tenen les Filles de la Caritat a Betlem. Allà van descobrir el treball meravellós que les religioses duen a terme amb els orfes. Tendresa, generositat i entrega que topen frontalment amb la manca de recursos per atendre els infants. Una de les pelegrines, Eladia Dueñas Cardador, va sentir que el seu pas per Terra Santa havia de donar fruit. Així, va impulsar la creació de l'associació El Bressol de Betlem, per ajudar les Filles de la Caritat en la seva tasca assistencial als nens i nenes de Betlem.

tristíssims, que et persegueixen pel carrer per vendre't alguna cosa. I els únics nens que vam veure somriure són els de l'orfenat, precisament, perquè allà compten amb un ambient magnífic i ple d'afecte. Ens van explicar que hi ha nens que no permeten que ningú se'ls acosti perquè només han conegut dolor, violència, rebuig... i en canvi, ha estat l'afecte de les Filles de la Caritat el que els canvia. Nens i nenes que mai no han rebut un tracte humà passen de no voler que els toquin a estar literalment «penjats» de les germanes, sense separar-se'n en cap moment.

—Què porta les famílies a abandonar els seus fills?

—A Betlem el futur és d'allò més fosc. El mur que han construït els israelians és el mur de la humiliació. Famílies que treballaven a Jerusalem s'han quedat a l'atur, assetjades. No hi ha futur. El turisme ha decaït molt. Les Filles de la Caritat van obrir l'hostatgeria per mantenir l'orfenat. En quatre anys, hem estat els únics pelegrins! No hi ha mitjans econòmics per mantenir els fills. Betlem és, majoritàriament, de població musulmana i hi ha molts prejudicis sobre la dona, que no pot quedar-se amb els fills nascuts fora del matrimoni. La majoria de les mares són menors i pateixen en la seva pròpia carn les fuetades de l'abandonament, la pobresa i la violència. Diàriament s'abandonen infants acabats de néixer al carrer, embolcallats en parracs.

—D'on treuen els recursos les Filles de la Caritat?

—El principal problema que tenen per tirar endavant la seva obra és el sosteniment econòmic. No reben res de l'Estat i el que

Eladia Dueñas amb el bisbe Asenjo.

els arriba és a través d'una associació francesa, una altra de suïssa i, ara, de nosaltres. També cal dir que les religioses tenen treballadors que, gràcies a elles, poden mantenir les seves famílies. És a dir, gràcies a les Filles de la Caritat, no només els orfes poden tirar endavant, també famílies senceres. Arribar a final de mes costa moltíssim però hi ha gent bona que els ajuda. Comptem amb alumnes de la facultat de Psiquiatria i Psicologia que els ajuden amb els infants voluntàriament.

—Es pot veure la mà de Déu en tot aquest projecte?

—Des del primer moment vam pensar que aquí veiem la mà de Déu. Ell dirigeix

les nostres passes. Cap de nosaltres, fins que vam anar a Betlem, no sabíem que existia l'orfenat. Totes les passes que hem fet ens han sortit bé, sense dificultats. És el Senyor qui ens guia. Aquesta experiència reforça la nostra fe.

—Aquest Nadal tindrà un altre regust per a l'associació El Bressol de Betlem?

—Jo crec que sí, perquè la nostra vida ja és diferent des que vam conèixer la situació d'aquests nens i nenes que viuen on commemorem el naixement de Jesús. La nostra vida ha canviat. Va ser duríssim conèixer aquella realitat i res no pot restar de la mateixa manera després d'aquella experiència. Se't fica molt endins. Aquest any ens adonem més de tot el que tenim aquí: afecte, mitjans, família... i allà no tenen res. Nadal és compartir i volem tenir presents en aquestes festes els infants de Betlem. També preguem perquè la situació política es normalitzi i perquè aquests infants tinguin les mateixes oportunitats que la resta dels nens.

—Com podem ajudar-los?

ASSOCIACIÓ EL BRESSOL DE BETLEM

Avda. Fuente del Río, 40

Cabra (Còrdova)

Tel. 957 521 581

A/e: lacunadebelen@yahoo.es

CajaSur: 2024 6136 11 3305505887

—Jo diria a la gent que si van a Betlem, s'allotgin a la casa de les Filles de la Caritat, perquè només això ja seria d'una gran ajuda. També els asseguro que tot el que s'ingressa a El Bressol de Betlem arriba íntegrament als seus destinataris. Hi ha molta gent que ens ha preguntat si es poden adoptar aquests nens, però encara no ho sabem, és molt difícil. Tot i que seria fantàstic poder donar a aquests infants una família i tot el que això suposa. A la meua terra la iniciativa ha tingut èxit i hi ha un suport molt entusiasta, sobretot entre els pelegrins que vam anar a Terra Santa. Volem que aquesta iniciativa creixi moltíssim per poder oferir un futur digne a aquests nens i nenes de Betlem. Com diu el lema de l'associació: «Els somnis dels infants caben en un bressol. Ajuda'ls a aconseguir-los!»

Rosa María Jané Chueca

cançons
per al POBLE

d'infants

LES
CANÇONS
D'INFANTS

cantades per infants i amb orquestra.
Cançoners, cassetts i CD.

Tocatimbal

Claret, Abacus,
cases de discos i
llibreries.

SANTA MARTA SERVEIS ASSISTENCIALS

Assistència en postoperatoris, malalts crònics, malalts temporals.

Companyia a gent gran, ajuda a domicili, desplaçament a la consulta mèdica.

Cura de nadons.

Servei a les clíniques i domicilis particulars sense cap limitació d'horari.

Infermeres, auxiliars de clínica, puericultores, vetlladores/ors.

Tel. 932 453 758 / 932 315 227

**Amics us desitja un
bon NADAL i un
FELIÇ ANY 2008**

**Gràcies a tots per
la confiança que
dipositeu en nosaltres**

Si vols viatjar a Terra Santa de manera espiritual,
acollidora i respectuosa, fes-ho amb els

AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

INSCRIPCIÓ I RESERVA

Per tal de garantir una bona organització us preguem que feu la vostra inscripció i reserva de places
abans de la data límit establerta per a cada viatge.

Horari d'atenció: matins de 9.00 h a 14.00 h

c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona, **Tel. 934 092 700 - Fax 934 092 701**
Correu electrònic: amics@catcrist.com

església en el món

«Espero i desitjo que la Companyia de Jesús continuï creixent en unitat amb l'Església»

■ Pare Peter-Hans Kolvenbach, s.j., general de la Companyia de Jesús

Benet XVI va acceptar la renúncia del pare Kolvenbach com a general de la Companyia de Jesús després de 25 anys. El generalat institut per sant Ignasi de Loiola és un càrrec vitalici (per això al general jesuïta se l'anomena també «papa negre»), però les constitucions ignasians preveuen

la dimissió si aquesta és acceptada pel Sant Pare. La pròxima Congregació General —que serà la número 35 en la història de la Companyia— començarà a treballar el 7 de gener del 2008. Durant aquesta cita a Roma s'escollirà el nou general de la Companyia de Jesús. El pare Kolven-

bach ens ha rebut molt amablement a la cúria generalícia dels jesuïtes, a dues passes de Sant Pere. El 29è superior general de la Companyia de Jesús és un home rialler, proper, que emana una extraordinària saviesa i llibertat interior així com una gran profunditat humana i espiritual.

—Fent balanç dels vint-i-cinc anys al capdavant de la Companyia de Jesús, i tenint en compte les prioritats apostòliques dels jesuïtes expressades per vostè en els darrers anys (Xina, Àfrica, apostolat científic i intel·lectual, diàleg ecumènic i interreligiós, immigrants, refugiats, persones sense llar), quin és el camp on, segons la seva opinió, s'han fet més passes?

—El creixement més visible de les nostres activitats apostòliques es troba, malauradament, en el món dels desplaçats. El que lamento en dir «malauradament» no és, naturalment, el desenvolupament de la nostra tasca, sinó el fet que aquest creixement sigui un reflex de l'augment de la injustícia i de la crueltat que preval al món on vivim. Abans ens ocupàvem principalment de servir les necessitats dels que es trobaven als camps de refugiats. Però ara reclamen el nostre servei les allaus de desplaçats, de persones sense documentació, dels que sol·liciten asil. Amb molta més freqüència que abans hem d'ocupar-nos de defensar els drets humans dels qui, per causes diverses, vaguen pel món en un pelegrinatge continu. Persones cada vegada menys acceptades als seus països, cada cop més necessitades d'una ajuda internacional.

També podem constatar un progrés en el diàleg interreligiós, especialment entre musulmans i cristians, que constitueixen més de la meitat de la població global. L'octubre d'enguany, les màximes autoritats musulmanes han adreçat una carta als responsables de les Esglésies cristianes amb una sòlida proposta encaminada a establir la pau i la comprensió mútua al món. Un signe positiu que ens fa esperar un diàleg fructuós.

D'altra banda, el diàleg ecumènic no dona mostres visibles de progrés. Podem pensar que la raó principal d'aquesta marxa lenta rau en el reconeixement que tenen els cristians d'estar dividits en contra dels desitjos de Crist, que demanava al Pare «que tots siguin un».

L'apostolat intel·lectual fa que les nostres universitats se situïn en la línia on es donen cita fe i ciència, fe i justícia, fe i món contemporani.

Val la pena esmentar en aquest camp d'apostolat intel·lectual l'interès que la Xina ha mostrat per les qüestions d'administració d'empreses i responsabilitat ètica. Aquest interès per part de la Xina ens

Perfil biogràfic

Peter-Hans Kolvenbach va néixer, de pare alemany i mare italiana, el 30 de novembre del 1928 a Druten (Holanda). Va ingressar al noviciat de Mariendaal de la Companyia de Jesús als vint anys. Després d'estudiar filosofia a l'Institut Berchmans de Nimega, va ser destinat al Líban, on es va especialitzar en llengua i literatura armènies, va completar el doctorat en Sagrada Teologia a la universitat de Sant Josep de Beirut i va ser ordenat prevere el 29 de juny del 1961. Després va ampliar els estudis a Holanda, França i els Estats Units, on es va especialitzar en teologia espiritual. Del 1968 al 1974 va ser professor de lingüística general i armènia a l'Institut de Llengües Orientals de Beirut. Ha exercit el seu apostolat principalment a Egipte, Síria, el Líban i Roma. Entre el 1974 i el 1981 va ser superior dels jesuïtes de la viceprovíncia del Pròxim Orient. Des del 1981 fins a l'elecció com a general de la Companyia el 1983, Kolvenbach va ser rector del Pontifici Institut Oriental de Roma. Després de la Congregació General on serà escollit el seu successor, el pare Kolvenbach tornarà probablement al Líban.

ofereix possibilitats interessants.

A l'Àfrica esperem que el Centre per a la Pau, fundat recentment, pugui ajudar a cercar la solució dels conflictes que afligeixen tants països d'aquest immens continent. No podem oblidar els estralls que causa l'epidèmia (perquè és una veritable epidèmia) de la sida, i els jesuïtes fan un esforç per dinamitzar la campanya de prevenció i guariment.

—Pel que fa al diàleg interreligiós, vostè va dir en una ocasió que «sens dubte no podem discutir sobre la convivència civil entre les religions, però l'experiència demostra, això no obstant, que per a totes les religions la fe en la Santíssima Trinitat és un obstacle insuperable per a un diàleg en més profunditat». Com valora el pensament d'altres teòlegs com Raimon Panikkar que considera, en canvi, que la Trinitat pot ser un pont per al diàleg en opinar que hi ha una estructura trinitària bàsica en els fonaments d'algunes grans religions?

—Els escriptors cristians dels primers segles de l'Església se sentien fascinats per tot el que feia referència al número tres, perquè hi albiraven un reflex de la Santa Trinitat. El temps, per exemple, el formen tres fases: passat, present i futur. Tres són també les facultats de l'ésser humà: memòria, enteniment i voluntat. En presència d'una planta de tres fulles, el pensament de sant Agustí s'enlairava a la contemplació de la Trinitat. I veient tres gossos pel carrer sant Agustí en tenia prou per perdre's en la consideració del Déu tri i u.

És curiosa la presència del número tres que trobem a l'hinduisme. Són tres divinitats hinduïstes: Brahma, el creador; Vishnu, que conserva la creació, i Shiva, el poder destructor.

Naturalment, l'essència de la Trinitat és diferent d'aquestes realitats tripàrtites. La Revelació cristiana ens presenta un Déu Pare, amb el seu Fill i en l'Esperit, que entra en la història de la humanitat i viu entre nosaltres com a creador, salvador i amor diví. Les altres combinacions del número tres són ombres i semblances alienes a la realitat trinitària.

—Els exercicis de sant Ignasi són la base no únicament de la Companyia de Jesús, sinó també un punt de referència per a tot el catolicisme. Creu que un catòlic qualsevol d'avui pot enfrontar-

se tot sol al text i a la pràctica dels exercicis de manera profitosa? O bé sempre ha d'haver-hi un mediador perquè els exercicis resultin clars per a un creient del segle XXI?

—Sant Ignasi no podia imaginar que un llibre, per si sol, pogués ser un company de viatge d'una persona a la recerca de Déu. El text dels exercicis es va publicar a Roma l'11 de setembre del 1548. Però s'hi va arribar després que Ignasi hagués experimentat en ell mateix, i en d'altres persones que va dirigir al llarg dels anys, la validesa dels exercicis espirituals. La publicació anava adreçada als que ja els havien «experimentat». L'objectiu de sant Ignasi no era escriure un llibre o donar-lo a llegir: es tracta d'una «guia» per arribar a trobar-se «a soles amb el Senyor». Hi ha, sí, una persona que «acompanya» el qui fa els exercicis, però el recorregut del camí l'ha de fer l'exercitant a la recerca de l'encontre de persona a Persona, de cor a Cor, amb el Senyor.

—Benet XVI ha expressat la seva preferència per la pregària de sant Ignasi «Preneu, Senyor, i rebeu tota la meua voluntat...». El Papa ha manifestat així mateix que és una pregària difícil. Sens dubte, és ardu pronunciar-la. Potser el difícil és oferir al Senyor el nostre «enteniment». Si som privats de la nostra capacitat d'entendre, com podem continuar sent testimonis de fe?

—La pregària de sant Ignasi, «Preneu, Senyor i rebeu», no significa que li demanem al Senyor que suprimixi o destrueixi la nostra capacitat humana, sinó que, al contrari, amb la seva gràcia porti la nostra capacitat a la seva plenitud. Com a conseqüència d'aquesta presència de la gràcia no sóc jo el qui viu, sinó que és el Senyor el qui viu en mi i fa que jo actuï i tingui sentiments en harmonia amb la seva voluntat i els seus sentiments. D'aquí neix la petició final: «Doneu-me el vostre amor i gràcia, perquè això em basta.»

—Segons la seva opinió, per què mai no van arribar a fructificar els intents de crear una branca femenina de la Companyia de Jesús?

—Després d'algunes experiències que no van ser satisfactòries, sant Ignasi va arribar a la conclusió que seria més oportú i savi que les dones assumissin per elles mateixes la responsabilitat d'un orde religiós femení. Tant l'espiritualitat ignasiana dels exercicis com l'experiència que reflecteixen les Constitucions de la Companyia de Jesús poden servir d'ajuda per a una fundació de vida consagrada femenina. De fet, hi ha fundadores com Mary Ward el 1611 que han adoptat les Constitucions com a norma de vida per a instituts de vida consagrada femenina.

—Mirant vers la nova Congregació General, en la qual serà escollit el seu

El P. Kolvenbach, un home de gran profunditat humana i espiritual.

PREGÀRIA DE SANT IGNASI

Preneu, Senyor, i rebeu
tota la meua llibertat,
la meua memòria,
l'enteniment
i tota la voluntat,
tot el que sóc i posseeixo.
Vós m'heu donat,
a Vós, Senyor, ho torno.
Tot és vostre,
disposeu-ne segons la vostra voluntat.
Doneu-me el vostre amor i gràcia,
perquè això em basta.

successor, creu que pot ser ja el moment d'un general no europeu tenint en compte que el 70% dels jesuïtes prové d'Àsia, Àfrica i Amèrica Llatina i que la Companyia continua creixent en aquests països?

—Sense negar que un nombre major o menor de jesuïtes en una determinada regió pugui ser objecte de consideració per part dels electors, en realitat sant

Ignasi'ens presenta una mirada que va més enllà de barreres nacionals i consideracions estadístiques. El perfil del superior general de la Companyia està traçat en les Constitucions i és el que tenen davant els electors. L'increment del nombre de jesuïtes en una part específica del món pot oferir més candidats que s'ajustin —mai no serà una equació perfecta— al «model ignasià». Però no en serà determinant.

—Durant la pròxima Congregació General es discutirà la possibilitat de modificar la praxi del generalat vitalici?

—Després del Vaticà II l'Església ha adoptat la pràctica de posar un límit d'edat al govern pastoral dels bisbes. Als 75 anys han de posar el seu càrrec a disposició del Sant Pare.

Vista la prolongació de la vida humana, també la Companyia s'ha fet aquesta pregunta. Amb aquest dubte vaig acudir al Sant Pare, que té la darrera paraula en qualsevol canvi substancial de les nostres Constitucions. Hi havia tres opcions que vaig posar davant del Sant Pare. Podíem pensar a fixar un límit d'edat com en el cas dels bisbes, o determinar els anys de govern del superior general com tenen moltes congregacions (sis, nou o dotze

Superiors generals de la Companyia de Jesús

Ignasi de Loiola, 1541-1556
Diego Laínez, 1558-1565
Francisco de Borja, 1565-1572
Everard Mercuriano, 1573-1580
Claudio Aquaviva, 1581-1615
Muzio Vitelleschi, 1615-1645
Vincenzo Carafa, 1646-1649
Francesco Piccolomini, 1649-1651
Luigi Gottifredi, 1652-1652
Goswin Nickel, 1652-1664
Giovanni Paolo Oliva, 1664-1681
Charles de Noyelle, 1682-1686
Tirso González, 1687-1705
Michelangelo Tamburini, 1706-1730
Frantisek Retz, 1730-1750
Ignazio Visconti, 1751-1755
Luigi Centurioni, 1755-1757
Lorenzo Ricci, 1758-1773
(supressió de la Companyia 1773-1814)
Tadeusz Brzozowski, 1814-1820
Luigi Fortis, 1820-1829
Jan Roothaan, 1829-1853
Pieter Jean Beckx, 1853-1887
Antón Maria Anderledy, 1887-1892
Luis Martin, 1892-1901
Franz Xavier Wernz, 1906-1914
Włodimir Ledochowski, 1915-1942
(II Guerra Mundial)
Jean-Baptiste Janssens, 1946-1964
Pedro Arrupé, 1965-1983
Peter-Hans Kolvenbach, 1983

anys) o, finalment, escollir un superior general sense límit d'anys, però amb la possibilitat que pogués presentar la dimissió a la Congregació General (l'única instància que té el poder d'acceptar-la o de rebutjar-la) quan el Sant Pare i l'autoritat competent de la Companyia ho consideressin oportú. En realitat aquesta possibilitat la trobem a les Constitucions.

De les tres opcions, el Sant Pare va escollir-ne la tercera. El superior general de la Companyia continuarà sent escollit «de per vida», però amb la previsió que, sota certes condicions, pugui presentar la seva renúncia. Això és precisament el que he fet.

—Finalment, com a general, quina «herència» voldria deixar a la Companyia pel que fa al servei que els jesuïtes poden oferir a món i a l'Església d'avui?

—El que jo espero i desitjo és que la Companyia de Jesús continuï creixent en unitat amb l'Església (*sentire cum Ecclesia*) sota el papa Benet XVI, Vicari de Crist a la terra, sempre en missió, entestada a portar al món el missatge que més necessita —el do de Crist—, especialment als qui no el coneixen o el coneixen malament.

Marta Nin

LLAR D'ANCIANS P. MIRALLES
per a grans persones grans

Bon Nadal!

Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona Tel. 932 681 867 - Fax 932 684 356
NIF: G-08862781 - Els donatius desgraven un 20% del total de l'IRPF (Llei 30/94)
www.residenciapmiralles.org e-mail: residenciapmiralles@telefonica.net

**RESIDÈNCIA DIOCESANA D'ANCIANS SANT
MIQUEL ARCÀNGEL**

**Servida per religioses.
Centre col·laborador ICASS**

Ambient humà i cristià: horta i jardins.
Teràpies i activitats a càrrec de professionals.

TORTOSA, tel. 977 441 147 - a/e: resdio@terra.es

Vaticà

«Maria, mare de Jesús i mare nostra, Estel de la nostra esperança»

■ El Papa invoca novament la Mare de Déu com a Llum durant la tradicional ofrena floral de la festa de la Immaculada

CIUTAT DEL VATICÀ.— Com ja és tradicional, el divendres 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu, Benet XVI va retre un homenatge a l'estàtua de la Verge Immaculada que hi ha al capdamunt de la columna commemorativa del dogma, a la plaça d'Espanya de Roma.

El monument marià va ser erigit pel papa Pius IX l'any 1857, tres anys després de la definició del dogma. La imatge de Maria, de llautó i bronze, és obra de l'escultor Giuseppe Obici, i reposa sobre una columna de més d'11 metres que es va trobar al monestir romà de les benetes de Santa Maria Campo Marzio l'any 1777. Als peus de la columna hi ha un basament de marbre, obra de Luigi Poletti, en el qual hi ha col·locades les estàtues de Moisès, de David, d'Isaïes i d'Ezequiel, i també tres baix relleus que representen «La definició del dogma», «El somni de sant Josep», la «Incoronació de Maria al Cel» i l'«Anunciació». La tradició del pelegrinatge davant d'aquesta imatge de la Mare de Déu va començar a meitat del segle XIX i ha esdevingut una etapa fonamental de la religiositat popular de tota la ciutat de Roma. Aquesta celebració té una vinculació especial amb la història de l'ambaixada d'Espanya al Vaticà, ja que la seva seu està ubicada just al davant de la columna mariana i si la plaça rep el nom de l'estat ibèric és precisament perquè el sumptuós palau que acull els

Un any més, la plaça d'Espanya de Roma es va omplir de fidels.

representants espanyols davant la Santa Seu es troba en aquest lloc. Cal afegir, a més, que històricament l'ambaixada d'Espanya va tenir un paper molt important pel que fa a la definició del dogma de la Immaculada Concepció.

Aquest any l'anomenat Palau d'Espanya lluita més que mai gràcies a les obres de restauració que han permès recuperar l'aspecte original de la façana d'aquest edifici romà. Per a aquesta ocasió, l'ambaixada d'Espanya a la Santa Seu va demanar la participació de la coral de la catedral de Pamplona, dirigida pel P. Sagaseta, que el dia 8 va interpretar a la plaça d'Espanya de Roma dos cançons del repertori de música religiosa espanyola en honor del Sant Pare. Aquesta coral és la

capella musical més antiga de totes les catedrals europees (després de la d'Aquisgrà) i gaudeix d'un gran prestigi arreu del món.

Benet XVI va fer l'ofrena floral a la Mare de Déu i després va adreçar-se als milers de romans i turistes que s'aplegaven pels volts de la plaça d'Espanya per a aquest esdeveniment. El Papa va començar dient que aquella manifestació religiosa permetia que els romans, els pelegrins i els turistes se sentissin, si bé «en la diversitat de cultures, una única família que es reuneix al voltant d'una mare que va compartir els esforços quotidians de tota dona i tota mare de família». El Papa va subratllar, però, la singularitat de Maria pel fet d'haver estat escollida per Déu per

dur al seu ventre el Fill que venia a salvar el món i va destacar alhora la «fe intrèpida», l'«esperança indestructible», l'«amor humil i infinit» de la Immaculada al llarg del seu pelegrinatge per la terra seguint les petjades del seu fill. El Papa va fer una crida perquè Maria esdevinguí veritable testimoni de fe, de fortaleza, d'esperança, d'amor. Ella ens demostra que si vivim d'esquena a Déu, no podrem vèncer mai l'odi i la violència, no podrem construir mai la pau, va dir el Bisbe de Roma.

Quan el camí de la vida es fa fosc i és difícil trobar una llum que ens il·lumini les passes a causa de les dificultats, del dolor, de la malaltia, del dubte, Benet XVI ens convida a mirar la Mare de Déu i a invocar-la com a «Estel de l'esperança». Un epítet que ja es troba en la seva darrera encíclica, *Spe salvi*. Durant l'homilia a la plaça d'Espanya el Papa va dir: «Ella, amb el seu sí, amb l'oferta generosa de la llibertat rebuda pel Creador, va permetre que l'esperança dels mil·lennis esdevingués realitat, que entrés en aquest món i en la seva història. Per mitjà seu Déu es va fer carn, va esdevenir un de nosaltres, va plantar la seva tenda enmig nostre.» En acabar l'homilia, el Papa va saludar els fidels francesos que s'havien desplaçat fins a la columna mariana per donar inici a l'Any jubilar del 150è aniversari de les aparicions de la Mare de Déu de Lourdes, i va pregar per tal que «els santuaris puguin desenvolupar la seva vocació a la pregària i a l'acollida de les persones que, a través del sagrament de la reconciliació, volen retrobar el camí de Déu».

Marta Nin

El Papa s'uneix als joves que aplegarà Taizé

CIUTAT DEL VATICÀ.— Benet XVI s'ha unit amb un missatge en el qual presenta l'esperança cristiana als 40.000 joves que congregarà la comunitat de Taizé a finals d'any a Ginebra. El Papa els recorda que «només Crist us dona la clau de la veritable esperança, l'esperança que sobrepassa totes les petites esperances que tenim, perquè Ell fa que anem cap al futur i cap a la felicitat eterna a la qual caminem cada dia, tant personalment com en Església». El Pontífex assegura als joves que la confiança en Déu els donarà l'esperança per «canviar el món i l'arrelarà en els valors de l'Evangeli. (...) Si la pau és el fruit de la justícia, és encara més el fruit del perdó que segella veritablement la reconciliació entre aquells que ahir desconfiaven o s'oposaven mútuament. Si accepteu el perdó que Déu ens ha donat en el sagrament, sereu capaços de ser creadors de perdó entre germans i germanes, i de construir un món reconciliat». (Zenit)

Congregacions religioses i Càritas, contra el nou esclavatge

CIUTAT DEL VATICÀ.— La Unió de Superiors Generals de Religiosos i Càritas han presentat una declaració conjunta, on condemnen el tràfic d'éssers humans com una de les pitjors violacions dels drets humans i s'han compromès a treballar plegats per combatre'l. L'aliança entre les congregacions religioses i Càritas intensificarà les accions d'incidència en favor de les víctimes i potenciarà l'abast dels recursos per ajudar-les. Càritas ha indicat quatre àrees per a l'acció que s'adaptin a les seves activitats: prevenció, assistència, incidència i treball en xarxa. Càritas ja ha declarat el seu compromís per treballar en aquestes àrees en l'informe El compromís de Càritas internacional en la lluita contra el tràfic d'éssers humans, i ha posat en marxa la xarxa ecumènica COATNET (Christian Organisations Against Trafficking - Organitzacions Cristianes contra el Tràfic). La Unió de Superiors Generals de Religiosos es compromet a aportar en aquesta cooperació la seva competència específica en l'àmbit de l'educació pública, mitjançant publicacions i trobades públiques, i compartint les seves experiències en la formació de treballadors en el terreny, amb el servei pastoral i la rehabilitació de les víctimes. (C.C.)

NICARAGUA

Els bisbes, preocupats per «l'exòde dels pobres»

MANAGUA.— «Ens fa mal el drama de l'emigració. Moltes persones són obligades a deixar els seus països perquè no se'ls ofereix el que necessiten per viure-hi dignament. Això es tradueix en drames humans inacceptables.» Així s'expressa el Secretariat Episcopal d'Amèrica Central (SEDAC) en un comunicat difós a Managua. «Com a bisbes ens fa mal la persistència i agreujament dels problemes... No hi ha millora per a les grans majories pobres, en particular els indígenes i els camperols. A això s'afegeix el drama quotidià de centenars de deportats de Mèxic i dels Estats Units», continuen. Els prelatos afirmen que l'emigració des dels seus països és fomentada per la distribució injusta de les riqueses, per la corrupció i pel clima de violència que regna en algunes regions. La mobilitat humana continuarà, assenyalen, fins que s'aconsegueixin els canvis necessaris per a una justícia social més gran. La pobresa, segons els bisbes, també és causa que augmenti el narcotràfic i la criminalitat organitzada, perquè per a molts joves es presenten com a promeses de diners fàcils. I aquest clima de violència es propaga no només en la societat sinó també a l'interior de les famílies». (Misna)

França

Obertura de l'Any jubilar de Lourdes

■ Es commemora el 150è aniversari de les aparicions

LOURDES.— Lourdes va inaugurar en la festa de la Immaculada Concepció el seu Any jubilar, amb motiu del 150è aniversari de les aparicions. Des de dos dies abans, potser per la pluja que va regar un dels santuaris catòlics més grans del món —cada any hi passen sis milions de pelegrins— no semblava que hi hagués una multitud de gent. En el moment de l'eucaristia del dia 8 al matí, però, presidida pel cardenal Ivan Dias, prefecte per a la Congregació per a l'Evangelització del Poble, milers de fidels van omplir la basílica subterrània de Sant Pius X, amb una capacitat per a 20.000 persones.

El santuari té una gràcia de recolliment i de pregària. Malgrat la multitud, la celebració va transcórrer tranquil·lament, sense dispersió, i en un ordre exemplar. Tothom va seguir amb atenció les quasi dues hores de missa. Això sí, els organitzadors, experts animadors de multituds, mantenien a través del cant i de gestos la tensió del públic, aquesta vegada amb un equipament tècnic renovat per facilitar el seguiment en una església de formigó amb una sonoritat pèssima.

Tot i que Lourdes és molt francès, la internacionalitat va estar present en tot moment: lectures, homília del cardenal Dias, pregàries, cants... fins i tot la doxologia va ser pregada per un grup de dansai-

res índies, vestides amb teles de coloraines. També es van distribuir dotze ciris commemoratius a cadascun dels responsables de l'animació de les àrees característiques amb què Lourdes participa en la missió de l'Església: la conversió, els malalts i minusvàlids, la pau, la unitat dels cristians o els joves i la infància, entre altres.

Precisament, Mons. Jacques Perrier, bisbe local, va declarar que aquestes missions són un dels dos punts essencials de les celebracions. L'altra és el recorregut pels punts principals de la ciutat vinculats a santa Bernadeta, la jove que el 1858 va veure la Mare de Déu. El bisbe va desitjar

El Rosari de torxes, una imatge típica de Lourdes.

que aquest sigui un itinerari espiritual per l'església parroquial, la casa familiar dels Soubirou, el dispensari on es va preparar per a la primera comunió i la gruta. Mons. Perrier va anunciar que s'està negociant la vinguda de Benet XVI perquè pugui fer aquest mateix camí.

A banda de les celebracions religioses, amb l'excusa del Jubileu, el santuari també està immers en nombroses obres de

renovació. A més de la restauració de la imatge de la cova, o la remodelació de les aixetes per recollir la preuada aigua de Lourdes, el dia 8 es van descobrir els nous mosaics que decoren la façana de la basílica del Rosari, elaborats pel sacerdot Marko Ivan Rupnick, i que representen els misteris de joia.

El mateix cap de setmana es va desenvolupar la segona trobada internacional dels Hospitalaris, en un congrés que portava per tema *L'Església en missió amb els voluntaris*. Cada

any Lourdes atrau sis milions de pelegrins, que són atesos per un exèrcit de 100.000 voluntaris. Durant dos dies, els hospitalaris van reflexionar sobre la relació entre voluntariat i cristianisme, l'aportació específica de l'Evangeli i el missatge de Lourdes a aquesta activitat, i les actituds cristianes que li corresponen.

Guillem Farré

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 202,57 €** ☐
Àsia i Oceania: 270,37 € ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
 (Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐

Títular Data
 Entitat Oficina DC Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA

Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Residència Nostra Senyora de Fàtima al Tibidabo

- ✓ Instal·lacions amb espais enjardinats i de bosc molt amplis.
- ✓ Habitacions individuals amb bany i instal·lació per a TV i telèfon.
- ✓ Ampli menjador amb vistes panoràmiques.
- ✓ Capella, gimnàs, etc.

Equip humà de professionals: metge, assistent tècnic sanitari, assistent social, gabinet psicològic, podòleg, fisioterapeuta, terapeuta ocupacional i animació, perruqueria, personal assistencial i auxiliar.

Últims avenços informàtics, en el control postural i la localització de persones.

Disposem d'un nombre de places concertades amb la Generalitat de Catalunya.

La qualitat de vida de les persones grans és la nostra prioritat

FUNDACIÓ B. NOSTRA SENYORA DE FÀTIMA

Carretera de Vallvidrera a Tibidabo, 102-104

08035 Barcelona

Tel. 934 343 630 - 609 101 344

Fax 934 343 650

e-mail: fundfatima@terra.es

web: www.fundacionnstrasra

fatima.org

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Nadal i la humanitat de Déu

Un any més, estem ja a les portes de la celebració de Nadal. Per als cristians aquesta festa —sens dubte la més popular de totes les festes de l'any— és la commemoració del Fill de Déu en carn humana a Betlem. Arribada la plenitud dels temps, el que és la Paraula va posar el seu tabernacle enmig nostre, assumint una naturalesa humana en tot semblant a la nostra, menys en el pecat.

Per això, Nadal és el començament de la revelació de Déu en Jesucrist, que neix pobre i humil en una menjadora a l'establa de Betlem. Nadal és l'apropament generós de Déu a la humanitat.

La carta de sant Pau a Titus expressa el misteri de Nadal amb aquesta frase tan plena de sentit: «S'ha manifestat Déu, Salvador nostre, amb la seva bondat i el seu amor als homes.» El papa Benet XVI es pregunta si té encara valor i sentit un Salvador per a l'home del tercer mil·lenni: Necessita un Salvador l'home que ha inventat la comunicació interactiva, que navega en l'oceà virtual d'Internet i que, gràcies a les més avançades tecnologies

mediàtiques, ha convertit la Terra en un petit poble global? Aquest home, avui, es presenta com a artífex entusiasta d'èxits indiscutibles.

Tanmateix la fam i la set, la malaltia i la pobresa existeixen. Hi ha molts que veuen el seu cos i el dels seus éssers estimats, especialment infants, destrossat per l'ús de les armes, pel terrorisme i per la violència en una època que s'invoca i proclama el progrés, la solidaritat i la pau per a tots.

Davant d'aquesta realitat actual, el Papa afirma que Jesucrist és el Salvador. Amb raó, el Concili Vaticà II afirma que «en realitat, el misteri de l'home només s'aclareix veritablement en el misteri del Verb encarnat. Crist, revelant el misteri del Pare i del seu amor, manifesta plenament l'home al mateix home i li descobreix la seva vocació altíssima».

Aquesta vocació és sobretot l'amor, l'amor rebut i l'amor ofert. L'ésser humà somniat per Déu reflecteix en la seva cara la bondat i l'amor. Resplendeix benigne i amabilitat. És bo envers ell i envers els altres. Creu en

la bondat i atrau així la part bona interior, present en els seus germans i germanes

Déu ens ha salvat, ens ha alliberat de les cadenes que ens empresonaven, ens ha refet. Quan la humanitat de Déu s'ha manifestat en Jesucrist, aquesta veritable imatge de l'home, també ha canviat alguna cosa dins nostre. Ens ha posat en contacte amb la imatge original que Déu s'havia fet de nosaltres. Amb l'encarnació, el Fill de Déu s'ha unit en certa manera a cada home. Per això, fa que el Nadal del Cap és també el naixement del cos, com ensenya sant Lleó el Gran, podent dir que a Betlem ha nascut el poble cristià, cos místic de Crist en el qual cada membre està íntimament unit a l'altre en una total solidaritat.

Potser per això, la gràcia de la festa de Nadal és fer-nos a tots més humans, més fidels al disseny de Déu sobre nosaltres. Però hauríem de treballar perquè l'esperit de Nadal no fos un parèntesi en la nostra vida, sinó un estil de viure que es perllongués durant tot l'any.

Amb aquest esperit, desitjo a tots un sant i joïós Nadal.

Als quatre vents

Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Nadal, festa de la vida

Un altre cop tornem a celebrar el Nadal, la festa més entranyable i familiar de tot l'any, en què rememorem que Crist, Déu fet home, ha nascut a Betlem. Aquest és el dia en què ha canviat el sentit de la història. Déu, el Déu vivent, es fa home, i ho fa perquè l'home tingui vida, i vida eterna. Nadal és, doncs, la festa de la Vida. Aquell que és la Vida ha vingut a viure entre nosaltres.

M'ha fet pensar en el Nadal com a festa de la Vida la lectura recent d'una dada colpidora: es calcula que cada any es produeixen en el món entre 33 i 40 milions d'avortaments «legals». També hem llegit, amb horror, el que es fa en clíniques avortistes del nostre país. En un món que es vana de ser el món de la vida i dels drets de l'home sorprèn el caràcter paradoxal que assumeix l'anomenada cultura de la mort. El progrés cultural i tècnic ha derrotat per complet alguns fenòmens mortífers d'anterior èpoques històriques. La guerra —encara

que no del tot eradicada— és fortament rebutjada i deslegitimada per la nostra consciència civil i ètica. Però també és clar que actualment hi ha unes condicions socials que enfosqueixen la percepció del valor de la vida.

Molts dels nostres conciutadans creuen en el mite que les lleis merament permissives en matèria de divorci, d'avortament i d'eutanàsia són èticament neutres i que aquests procediments poden ser exigits fins i tot com a drets, i es demana als poders públics que es facin càrrec dels seus costos econòmics. És sorprenent, però la confusió entre el bé i el mal arriba al mateix tema de la vida i a la seva protecció, especialment en els més desfavorits.

No és aquest el lloc d'anàlisis profundes ni de solucions miraculoses, però els cristians sabem que Jesús és el Déu vivent i que si ens acostem a ell aprendrem a valorar

i estimar la vida, tota la vida. D'una banda podem pensar: com acollirem un Déu que ve a nosaltres fet un Nen si no acollim els nens indefensos? De l'altra, també és cert que si procurem acollir els nens, els més necessitats, els malalts, ens serà més fàcil acollir aquell que s'ha volgut fer present precisament en els que passen necessitat.

Que tinguem tots unes santes festes de Nadal. Per això, avui vull unir-me a l'anunci de l'àngel, que des d'aquell primer Nadal se'ns adreça a tots els homes i dones: «No tingueu por; us anuncio una gran alegria: us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor.» Mirem Jesús, Déu fet infant. Deixem de banda els prejudicis; mireu-lo amb ulls senzills, amb l'esguard sincer dels nens. «Les seves senyes són aquestes: trobareu un nen en bolquers, posat en una menjadora.»

Bon i sant Nadal a tothom!

La Bona Notícia també a internet

www.catalunyacristiana.com

Catalunya Cristiana col·labora amb
www.flama.infoFLAMA
AGÈNCIA CRISTIANA DE NOTÍCIES

Els Pastorets del Vendrell

DIES: DESEMBRE 23 i 30 - GENER 13, 20 i 27, a les 17.30h
al Teatre Casal Familiar

Informació i reserves: **tel. 977 662 993**
Bonificació especial per a grups

El 10% de la recaptació
total de la taquilla es
destinarà a una finalitat
benèfica

Són... els Pastorets de Catalunya!

El Nadal més tradicional

■ Un any més tornen les representacions dels «Pastorets»

«Els Pastorets» de Calaf segueixen el text de Folch i Torres.

«Els Pastorets» de l'Ametlla de Merola.

En aquestes festes nadalenques sembla que tothom es torni una mica boig. El ritme vertiginós de les ciutats, els llums, l'afany consumista... Davant del risc de perdre el sentit veritable de Nadal, la tradició popular ens convida a assaborir l'esperit d'aquests dies i ens ofereix una representació tendra i entranyable que ningú no ha de deixar passar: *Els Pastorets*.

Quan arriben aquestes festes sempre cal deixar un espai a l'agenda per als *Pastorets*, aquesta tradició tan nostra que intenta combinar, a través d'unes representacions senzilles, l'esperit nadalenc amb una posada en escena innovadora. Nadal encara té la força de desvetllar en els cors una sensibilitat cap al naixement de l'Infant Jesús. Aquest misteri omple d'il·lusió i esperança les festes d'aquests dies. A Catalunya aquesta devoció es tradueix en una sèrie de representacions populars, com ara els pastorets, els pessebres vivents o els pessebres estàtics.

En relació amb els pastorets trobem diverses variants, encara que totes conserven l'esperit tradicional. N'hi ha que estan pensades per al públic infantil, on els nens i les nenes tenen un protagonisme especial; altres tenen com a destinatari el públic adult, per la qual cosa el llibret i la música estan més elaborats.

Entre els autors més representats podem situar Josep M. Folch i Torres, amb les aventures del Lluquet i el Rovelló, que emocionen tant els menuts com els grans, on el bé venç el mal. En un altre nivell, cal citar els *Estels de Natzeret*, amb una posada en escena més elaborada, amb textos magnífics de Ramon Pàmies i música de Miquel Ferrer.

Aquestes representacions sempre suposen un esforç d'il·lusió, treball, emoció... que es veu recompensat per les llàgrimes i els aplaudiments del públic. El resultat són unes peces en què es posa en relleu el caràcter senzill i popular.

En moltes ocasions, és un llegat heretat de diverses generacions. En aquest sentit, cal d'assenyalar *L'Estel de Natzeret* de Sarrià, que celebra els cent anys de vida. La primera representació va tenir lloc l'1 de gener del 1907. En aquella estrena, entre els actors hi havia el futur gran

poeta J. V. Foix. A les representacions del primer terç (1907-1940), els actors eren tots masculins, inclòs el paper de Maria, que el representava un noi que encara no havia canviat la veu i que cantava amb veu blanca. Entre els anys 1940 i 1975 va tenir lloc l'època de consolidació, no exempta de pujades i baixades. A partir dels anys cinquanta es va fer un esforç per renovar les representacions, tant pel que fa als actors com en la millora de la qualitat del cor i de la coreografia. Entre l'any 1976 i 2006 s'ha viscut una etapa més dinàmica. D'aquest període tothom recorda que l'any 2001-2002 el teatre va quedar clausurat des del març fins al 22 de desembre per una injustificada denúncia d'una veïna. Però la vitalitat dels estelaires ha permès arribar a les celebracions del centenari i recuperar la música en directe.

La Comissió diocesana de Centres Culturals Catòlics de la província eclesiàstica de Barcelona té una atenció especial des de la seva constitució per fer una crida a tots els centres parroquials i entitats culturals de la província eclesiàstica perquè continuïn mantenint viva aquesta tradició. (C.C.)

«Els Pastorets»

■ **Barcelona.**— Als Lluïsos d'Horta (Feliu i Codina, 7-9), els dies **22 i 23 de desembre**, a les 18.00, representació d'*Els Pastorets* de J. M. Folch i Torres.

■ **Barcelona.**— Al Centre Moral Instructiu de Gràcia (Ros de Olano, 9), els dies **22, 23, 26, 29 i 30 de desembre i 3 i 4 de gener**, a les 18.00, representació d'*Els Pastorets* de J. M. Folch i Torres.

■ **Barcelona.**— Al Teatre Casal Corpus (Bailèn, 175), els dies **22, 23, 29 i 30 de desembre**, a les 18.00, representació d'*Els Pastorets* del Ferrer Hagi, d'Enriqueta Capellades.

■ **Barcelona.**— Al C. P. Sant Vicenç de Sarrià (Pare Miquel, 8), els dies **22, 23, 29 i 30 de desembre**, i **12 i 13 de gener**, a les 17.30, representació de *L'Estel de Natzeret*, de R. Pàmies i M. Ferrer.

■ **Barcelona.**— Al Centre Catòlic de Sants (Antoni Capmany, 73), els dies **23 i 30 de desembre**, i **13 de gener**, a les 18.00, representació d'*Els Pastorets* de J. M. Folch i Torres.

■ **Sant Boi de Llobregat.**— Al col·lectiu teatral Tripijoc (Joan Bardina, 44), els dies **25, 26 i 29 de desembre**, a les 19.00 i **28** a les 19.30, adaptació d'*Els Pastorets*.

■ **Sant Pere de Ribes.**— Al C. P. Bell-Lloc (pl. Marcer, 7), els dies **25, 26 i 30 de desembre**, a les 18.00, adaptació d'*Els Pastorets*.

■ **Vilanova i la Geltrú.**— Al Círcol Catòlic (Sant Gervasi, 41), els dies **25 i 26 de desembre**, a les 18.30, **el 29 i 30**, a les 18.00; **l'1 de gener**, a les 18.30, i **el 6 i 13** a les

18.00, representació d'*Els Pastorets* de J. M. Folch i Torres.

■ **Terrassa.**— Al C. P. Santa Creu (crt. Rellinars, 110), els dies **25 de desembre**, a les 22.00, i **26, 29 i 30**, a les 18.00, i **l'1 de gener**, a les 19.00, representació del *Conte de Nadal*, de Charles Dickens.

■ **Argentona.**— Al C. P. Argentona (Bernat de Riudemeia, 4), els dies **25 i 30 de desembre**, a les 18.00 i 20.00, i **27 de gener**, a les 18.00, representació de *La Flor de Nadal*, de Francesc d'A. Picas.

■ **Badalona.**— Al Cercle Catòlic (Sant Anastasi, 2), els dies **26, 29 i 30 de desembre**, a les 18.00, representació d'*Els Pastorets*, de J. M. Folch i Torres.

■ **Rubí.**— Al Casal Popular (Pere Esmenda, 14), els dies **26 i 30 de desembre**, i **13 de gener**, a les 18.00, representació d'*Els Pastorets*, de J. M. Folch i Torres.

■ **Sabadell.**— Al Centre Parroquial Sant Vicenç (Montllor i Pujal, 103), els dies **26, 29 i 30 de desembre**, i **1, 12, 13, 20 i 27 de gener**, a les 17.30, representació d'*Els Pastorets*, de J. M. Folch i Torres.

■ **L'Ametlla de Merola.**— Els dies **26 de desembre**, a les 16.30; **29**, a les 22.00; **30**, a les 16.30; i **13, 20 i 27 de gener**, a les 16.30, representació de *La flor de Nadal*, de Francesc d'A. Picas.

■ **Barcelona.**— Al Centre Moral i Cultural del Poblenou (Pujades, 176-178), els dies **30 de desembre i 13 de gener**, a les 17.30, representació de *L'Estel de Natzeret*, de R. Pàmies i M. Ferrer.

■ 1 de cada 4 persones viu amb menys d'1 € al dia

■ 1 de cada 5 persones no té aigua potable

■ 1 de cada 3 nens està subalimentat

Mans

Des del 1960 treballant pel desenvolupament del Sud

Ajuda'ls a trobar una sortida

Pessebres

- **Agrupació Pessebrística de Sant Feliu de Llobregat.**— Del 21 de desembre al 13 de gener, diumenges i dissabtes de 12.00 a 14.00 i de 17.00 a 20.30, laborables de 18.30 a 20.00, al Casal de Cultura Can Ricart, Rectoria 4.
- **Sec. Pessebrística Congregació Mariana de Reus.**— Del 22 de desembre al 6 de gener, festius i dissabtes de 17.00 a 20.00, i laborables de 9.00 a 13.30 i de 16.00 a 20.00, a l'Arxiu Històric Municipal (pl. del Castell).
- **Associació de Pessebristes de Calella.**— Del 22 de desembre al 6 de gener, festius de 18.30 a 21.00, laborables de 18.00 a 20.00, al Casal L'Amistat (Ama-deu, 55).
- **Associació de Pessebristes de Girona.**— Del 22 de desembre al 6 de gener, de 17.00 a 20.30, a La Carbonera (c/ Pujada de Sant Feliu, s/n).
- **Agrupació de Pessebristes de Vic.**— Del 22 de desembre al 6 de gener, festius de 12.00 a 14.00 i de 18.00 a 21.00, i laborables i dissabtes, de 19.00 a 20.30, al claustre de la catedral.
- **Grup Pessebrista de Sitges.**— Del 22 de desembre al 13 de gener, festius d'11 a 14.00 i de 18.00 a 21.00, dissabtes de 18.00 a 21.00, al Palau del Rei Moro.
- **Associació de Pessebristes de Banyoles.**— Del 23 de desembre al 6 de gener, festius d'11.00 a 14.00 i de 17.00 a 21.00, dissabtes i laborables de 18.30 a 20.30, als locals parroquials de Santa Maria dels Turers.
- **Agrupació Pessebrista Riudebitlles.**— Els dies 24, 26 i 29 de desembre, de 19.00 a 21.00, i 25 i 30, de 12.00 a 14.00 i de 19.00 a 21.00, als Marquesos de Llió, prop de Cal Botifoll.
- **Agrupació Pessebrística d'Arenys de Munt.**— Del 24 de desembre al 12 de gener, laborables de 19.00 a 21.00, dissabtes de 18.00 a 21.00, i festius i diumenges d'11 a 13.00 i de 18.00 a 20.00, al Centre Moral (riera de Francesc Macià, 57).
- **Associació de Pessebristes de Lloret de Mar.**— Del 24 de desembre al 13 de gener, de 10.00 a 14.00 i de 16.00 a 20.00, als baixos de l'Ajuntament.
- **Pessebristes de Can Manso de Centelles.**— Els dies 24, 25, 26, 30 i 31 de desembre, i 1, 6 i 13 de gener, d'11 a 14.00 i de 17.00 a 20.00, a la plaça Vella, 3.
- **Amics del Pessebre de Torrelavit.**— Els dies 25, 26 i 30 de desembre, de 12.30 a 14.00 i de 18.00 a 20.00, a Can Plate, 4, davant de l'església de Sant Marçal.
- **Associació de Pessebristes de Calella.**— Del 25 de desembre al 6 de gener, festius de 12.00 a 14.00 i de 18.00 a 20.00, i dissabtes de 18.00 a 20.00, a la capella de Jesús, al passeig.
- **Associació de Pessebristes Els Xulius de Sant Pere de Ribes.**— Del 25 de desembre al 13 de gener, dissabtes i vigílies de festius, de 18.00 a 20.00, diumenges i festius, de 12.00 a 14.00 i de 18.00 a 20.00, al carrer Major, 13.
- **Associació de Pessebristes de Reus.**— Fins al 4 de gener, festius de 12.00 a 14.00 i de 18.00 a 21.00, i laborables de 18.30 a 20.30, a la sala 4 del Museu, pl. Llibertat.
- **Associació de Pessebristes de Vilafranca.**— Fins al 6 de gener, dissabtes i festius de 12.00 a 14.00 i de 18.00 a 21.00, i laborables, de 18.00 a 20.30, a la capella de Sant Pelegrí, Vinseum, plaça Jaume I.
- **Grup de Pessebristes d'Olesa de Montserrat.**— Fins al 6 de gener, de 17.00 a 20.00, a la Casa de Cultura (al costat de l'Ajuntament).
- **Amics del Pessebre de Badalona.**— Fins al 6 de gener, festius i dissabtes de 12.00 a 14.00 i de 17.00 a 20.30, i laborables de 17.00 a 20.30, a la plaça de la Vila, al Refugi.
- **Associació de Pessebristes de Tarragona.**— Fins al 6 de gener, dissabtes i festius de 12.00 a 14.00 i de 18.00 a 21.00, i laborables de 18.00 a 20.30, a la Rambla Nova, 25, baixos.
- **Agrupació de Pessebristes de Montcada i Reixac.**— Fins al 6 de gener, festius d'11.00 a 13.30 i de 18.00 a 20.00, dissabtes de 18.00 a 20.00, laborables de 19.30 a 20.30, a la parròquia de Santa Engràcia, pl. de l'Església.
- **Agrupació de Pessebristes de Sabadell.**— Fins al 6 de gener, festius de 12.00 a 14.00 i de 17.30 a 20.30, dissabtes de 17.30 a 20.30, laborables de 18.00 a 20.00, Sant Joan, 20, 2a, Acadèmia Catòlica.
- **Grup Pessebrístic de Manresa.**— Fins al 6 de gener, de dimarts a diumenge de 18.00 a 21.00, a l'Espai 7 El Casino, passeig Pere III, 27.

El portal dels Pastorets del Vendrell.

Una altra escena de la representació al Vendrell.

A Mataró es representa «L'Estel de Natzaret».

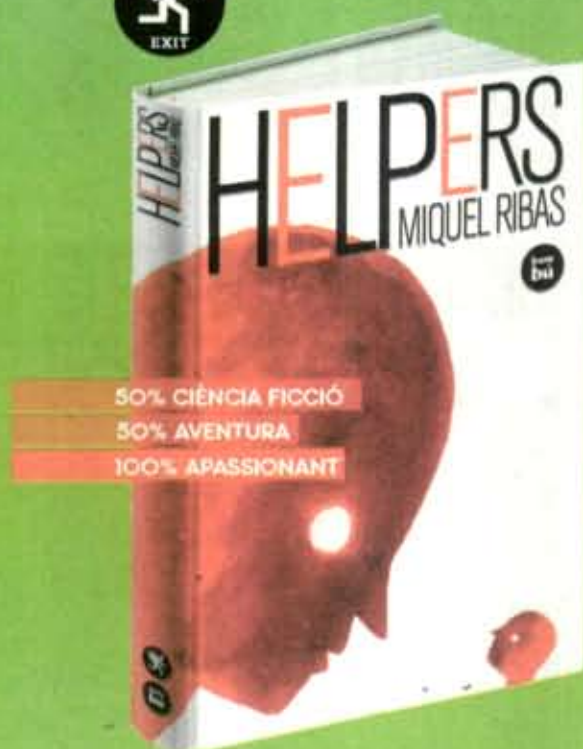

Una foto amb història de l'«Esplai» Canigó.

Unides

Fes-te'n soci o fes un donatiu:
www.mansunides.org 93 487 78 78

Petites i grans històries

50% CIÈNCIA FICCIÓ
50% AVENTURA
100% APASSIONANT

Helpers
Miquel Ribas Figueras

GRANS
LECTORS

50% FANTASIA
50% MISTERI
100% INQUIETANT

Tom, fredapell
Sally Prue

JOVES
LECTORS

50% FANTASIA
50% AVENTURA
100% ENCISADORA

La Laia i el vent
Nathalie Pons Roussel
Il·lustracions: Pere Ginard

PRIMERS
LECTORS

50% AVENTURA
50% NATURA
ATRAPA AL 100%

L'anell de la Nur
Text: Marta Jarque
Il·lustracions: Lluís Farré

PRIMERS
LECTORS

50% FANTASIA
50% AMISTAT
MÀGICA AL 100%

On dormen els estels?
Text: Elisenda Queralt
Il·lustracions: Noemí Villamuza

**bam
bú**

www.editorialbambu.com EDITORIAL

opinió

Punt de vista

Jordi Llorach i Cendra

Cronista

La crisi del pessebre a Catalunya

L'evident procés de secularització de la nostra societat provoca que el pessebre no el considerem de la mateixa manera que fa unes dècades. També, sigui per consumisme, sigui per esnobisme són més desitjats altres elements i altres costums, gairebé sempre importats de cultures forasteres. Des d'un punt de vista social, és notable la crisi de la institució familiar tradicional, a vegades desarrelada, a vegades desmembrada i sovint desorientada, que ajuda a prescindir de les tradicions que abonen l'entesa de parentiu. Algunes escoles deixen de banda aquesta tradició a causa de la neutralitat de l'ideari escolar o de l'enfocament del tractament de la diversitat de creences. També una mena de doble moral no ajuda gens a la intimitat i a la reflexió de la representació del Naixement si bé promou il·luminacions, adornaments, consumisme, celebracions i àpats desmesurats.

Les associacions de pessebristes tampoc no ho tenen fàcil. No sempre són fluides les relacions amb algunes administracions, sobretot municipals, i escassegen les ajudes que, en canvi, abunden per a altres activitats tradicionals. En el pessebre més elaborat, per exemple els diorames o els monumentals, es requereix coneixements i dedicació que avui dia no tothom vol esmerçar, per comoditat o perquè hi ha altres motius aparentment més atractius. També està comprovat que la situació és pitjor a les grans ciutats que no pas als pobles i a la ruralia, fet que hom atribueix a una societat urbana amb el concepte de modernitat mal paït. No és la primera vegada que el pessebre té oposició, si bé és l'època que es nota amb més incidència.

Amb aquesta anàlisi, el panorama no és gens falaguer. Fins i tot, hi ha qui prediu que el pessebre i el pessebrisme tenen els dies comptats. Amb tot, encara hi som a temps, si bé convé actuar amb decisió i amb imaginació. Una primera necessitat és conèixer la situació real i, probablement, sense perdre el sentit originari, predisposar-nos a donar un gir de cent vuitanta graus en el plantejament social del tema. El pessebre és una representació anual que recorda l'inici de l'esdeveniment que més ha influït en el

pensament i en l'actuació de moltes civilitzacions. A partir d'aquesta realitat, pot ser mostrat a la mainada i als adults com a motiu per a l'estudi i la comprensió de l'evolució sociocultural de la humanitat.

Trobar maneres atractives de confeccionar aquesta tradició nadalenca permetria que esdevingués un estímul, una mena de *hobby* semblant al maquetisme que reproduïx objectes o escenifica situacions. Fer el pessebre requereix coneixements de disseny, perspectiva, volums, colors, materials, electricitat o il·luminació, elements formatius en l'aprenentatge artístic i tècnic a les escoles. L'adaptació amb serietat de nous corrents estilístics pot ser un al·licient per al jovent dels centres d'ensenyament artístic o per als artistes professionals. Els mitjans de difusió poden ajudar-hi informant àmpliament del pessebre i detallant els llocs on visitar les mostres que s'organitzen. L'edició de publicacions i l'emissió de programes especialitzats a l'abast de la mainada i

de l'interès dels adults és una altra possibilitat de fiar una tradició coneguda però poc assimilada. Contribuiria a apropar l'art pessebrístic a la gent i mostrar-lo de manera digna en llocs públics de fàcil accés. A l'entorn d'aquesta tradició, pot fomentar-se un moviment turísticocultural i, per tant, econòmic per a aquelles poblacions i comarques que promouguin visites comentades a les mostres. Les associacions de pessebristes necessiten suport de les administracions, si bé també de patrocinadors i de la societat civil que els permeti moure's més còmodament en l'àmbit local i potenciar el treball interassociatiu a nivell de país i de l'estranger. Els seria convenient rebre col·laboració específica d'algunes parròquies i centres religiosos, el quals han de ser capdavanters en la dinamització de l'activitat.

Les tradicions són un patrimoni molt ric heretat dels avantpassats. Hi ha, doncs, l'obligació de conservar el pessebre i d'ajudar les associacions de pessebristes, fent allò que, sense devaluar-ne el sentit transcendent, permeti transmetre'l a les futures generacions amb el vigor renovat i amb l'orgull reforçat d'identitat col·lectiva.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

Ningú no vol la culpa

M'agrada retornar, de tant en tant, als primers capítols del llibre del Gènesi. Tenen sentor de poesia i de quotidianitat. Són un teixit de realisme i de crida a la vocació humana sobrenatural. Procuro llegir-los amb simpatia. No es tracta pas de textos banals ni d'històries barates. El onze primers capítols del primer llibre de la Bíblia em sedueixen tant per la construcció literària com per la seva proximitat a l'home i a la dona en la seva fragilitat. I perquè la misericòrdia de Déu ja triomfa per damunt de la culpa. Perquè Déu, fidel a si mateix i amorós, supera el mal amb el bé.

El tercer capítol del Gènesi descriu la desobediència dels primers pares al manament de Déu. És ben bé un trencament amb el Creador omnipotent que ha creat la primera parella humana mogut per l'amor. El pecat ha trencat el pla diví i d'aquí que el disseny de Déu queda afectat. Els humans de totes les èpoques arribarem al món amb una tara. La remeiarà el baptisme.

Déu passa comptes als primers pares. Han menyspreat Déu saltant-se el manament que en garantia la dignitat. Tot semblava tan senzill! Quina llàstima que Adam i Eva es deixessin seduir. Volien prescindir de Déu i només han

trobat la nuesa absoluta.

El Creador s'adreça a l'home, fràgil com la terrissa, i li recrimina la seva actuació. Per què ha quedat despullat i s'amaga? Adam dona la culpa a la seva esposa: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat.» Eva, la mare de tots els vivents, diu que la serp l'ha enganyada. Déu anuncia llavors un «protoevangeli» —el primer evangeli— i es dirigeix al serpent: «Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ella t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló.» El llinatge de la dona —així ho comentaven els Pares de l'Església— era el Verb que s'encarnaria en el si de Santa Maria Verge.

Els primers pares es passaven la culpa entre ells i després a la serp. Curiós! Recorda la dita de la comèdia del clàssic «Fuenteovejuna todos a una». O la d'aquell estudiant que es portava malament a classe i sempre que el mestre l'avisava responia que no havia fet res i que la culpa era del seu veí de pupitre. Cal tenir present que els humans hem rebut el do de la llibertat i també, per tant, gaudim de responsabilitat. Jo, també, home fràgil, puc fer-me culpable. I, si en sóc, he de recórrer al meu Déu, ric en misericòrdia i perdó.

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà (ynaraja@ynaraja.e.telefonica.net)

Bolets i molsa (menudeses)

En una botiga de Colònia vam trobar una bona dona que se'n va adreçar en un castellà perfecte. Al bon fer de Mre L. Bonet, que sempre va ser un excel·lent company, traductor i guia, s'hi van afegir les indicacions d'aquella persona que ens insistia: «No marxeu sense haver tastat el vi calent.» Seguint-ne les instruccions, i sota l'empara del nostre company traductor, vam anar a la caseta corresponent i vam sol·licitar un got d'allò que ens havia recomanat tant. Sóc enemic d'escalfar o cremar vi o licors. Sóc del parer que un dels encants d'aquests beuratges és l'alcohol i totes aquestes manipulacions no fan, tal com ho veig jo, sinó minvar-ne el grau i les qualitats organolèptiques. Però vaig quedar sorprès en tastar-ho. A aquell caldo li havien afegit *amaretto* i algun altre ingredient. Pot semblar banal, però per a mi no ho era. Era vi barrejat, aromat o drogat, en llenguatge bíblic (Eclesiàstic, Proverbis, Cantar i Daniel). Per al meu gust, amb la seva temperatura elevada, fins i tot amb el fred regnant, el beuratge resultava massa calent, però en vaig beure mig got amb fruïció. Enmig d'aquella fira de múltiples productes de guarniment, estava gaudint d'un plaer bíblic. Ho explico per donar comptes de les meves aficions. Ningú no dubta del valor de viure conscients de la presència de Déu. També estem convençuts que ho oblidem tot sovint. El text bíblic és Paraula de Déu; topar amb detalls que em facin present aquesta Paraula és una manera de viure en la seva presència. Cadascú és cadascú i té les seves *cadascunades*, que deia aquell.

Durant la meua infantesa he viscut en ciutats on, en aquells temps i indrets, no s'apreciaven els bolets. Era aleshores que només considerava que eren plantes perilloses. Estudiant batxillerat, vaig aprendre que aquests vegetals se situaven en indrets ínfims. Ni tenen flors, ni són capaços d'autonomia per tal de subsistir. Vaig sentir una certa satisfacció quan vaig pensar a buscar-los a la Bíblia i no els hi vaig trobar. Però mai la sort és plena. Els bolets no són més que membres del món fabulós dels fongs i aquests sí que hi apareixien. Per a satisfacció del meu orgull, sempre que el text s'hi referia constituïen una amenaça. En diuen neuula i rovell. Pel que llegeixo, es deu referir a una cosa semblant al nostre sègol banyut, ben conegut quan entre nosaltres es plantava aquest cereal. Era tòxic, però sé que en la seva composició trobem alcaloides d'ús mèdic. En una altra ocasió em referiré a microorganismes que intervenen en les fermentacions. És un altre tema (no l'ignoro), però no el d'avui.

He llegit més de vuit vegades la Bíblia del principi al final i, fins i tot així, sempre em sorprèn. Hi aprenc ensenyaments del Senyor, que és l'important, però també elements culturals. L'altre dia vaig trobar, al II llibre dels Reis, la paraula *molsa*, que no recordava haver-l'hi trobada abans. Vaig voler saber si la traducció era correcta i vaig recórrer a altres traduccions. En alguna sí que apareix la paraula, en d'altres l'anomenen herba de les roques o de les teulades. En parlen sense posar-hi esment, de passada, com ho fem nosaltres en la vida ordinària. Diferent és considerar-la com a element de pessebres, cosa seriosa aleshores, deixem-ho. Torno a repetir-ho, aquests detalls, aquestes menudeses, mantenen el meu interès constant per conèixer més la Bíblia. Llegeixo religiosament cada dia a la Litúrgia de les Hores i a la de la missa textos bíblics dels quals intento extreure'n profit espiritual, però no desaprofito els suggeriments que les oportunitats m'ofereixen per recordar-ho, ja sigui un mercat nadalenç alemany, un tronc sec i humit a tocar del camí, del qual brollen una pila de bolets, o una teulada vella pels racons de la qual s'amaguen botons de molsa que dificulten el pas de l'aigua.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (llserrall@gmail.com)

El nen interior

Et convido a fer una visualització. Seu en una cadira amb la planta dels peus al terra, en sentit d'arrelament. La columna vertebral, recta, sense forçar-la. Tanca els ulls. Acompanya amb el pensament la respiració, profunda i pausada, gairebé diafragmàtica. Passa així un cert temps perquè les idees regirades reposin i entris en un clima de pau i relaxament, sense adormir-te. Veus en el teu interior un matrimoni jove que camina cap a Betlem per inscriure's en el cens segons ordres d'un edicte imperial. Observes que la dona està embarassada. La proximitat del part aconsella buscar un lloc adient. Es dirigeixen a l'hostal, però no hi ha lloc per a ells. La cara de Josep revela un rictus de preocupació. En el rostre de Maria s'entremesclen l'expectativa i el cansament. No coneixen ningú i no poden anar enlloc que estigui sota sostre. Decideixen desplaçar-se al camp dels pastors. Josep agença el lloc davant de la imminència del part. Intenta que Maria estigui el millor possible per afrontar el naixement de la criatura. Assisteixes al part i al naixement d'un infant, que rebrà el nom de Jesús. La seva mare l'acaronava amb delicadesa i l'agafa entre els braços. Els pastors de la zona, que vivien a cel obert, s'hi acosten i mostren l'acollida al matrimoni i a l'infant. Tu, entre ells. Demanes a la dona que et deixi agafar l'infant. Te'l dona amb generositat i amb moltes precaucions. Estàs una estona indefinida tenint al costat del cor la font de la vida. Més endavant, uns savis, que han desxifrat els estels com un llarg camí de la recerca de Déu, consideraran que l'essència i la salvació es troben en l'infant. Un àngel del Senyor s'apareixerà en somnis a Josep per advertir-lo que Herodes vol matar l'infant. Els somnis són missatges que cal desxifrar i ens revelen coneixements difícilment accessibles d'una altra manera. El matrimoni renuncia a la seguretat del seu país, de casa seva i de la seva gent per salvar Jesús i emprendre la fugida a Egipte.

Detectes dins teu el combat acarnissat entre l'infant, que cal protegir atesa la seva vulnerabilitat, i les forces de destrucció, simbolitzades en Herodes. La psicologia ens parla de la recuperació del nen (la nena) interior. Herodes representa l'ego, el desenvolupament del qual amenaça la mateixa existència del nen (la nena) interior. L'assoliment de l'èxit, del poder, del prestigi, dels diners... exigeixen, sovint, preus personals altíssims. Josep i Maria són les nostres forces de protecció. Les ferides afectives mereixen ser tractades. Hi ha progressos econòmics i socials que esquincen la nostra vida interior. Intentem silenciar una veu profunda, que gemega davant de la prepotència de l'ego. Sotmetre's a la dictadura de l'ego implica maltractar la vida que batega al nostre voltant. Quants triomfadors paguen un preu brutal pel seu èxit! Interpretar els codis psicològics dels textos bíblics ens projecta llum i clarividència.

Però hi ha més, molt més. Es tracta de la vida espiritual. Tots nosaltres tenim al nostre cor Jesús i Herodes, l'essència i l'ego, el Salvador i el despota, Déu i les forces del mal. No especulo amb dualismes. Parlo de l'experiència interior de cada persona. El triomf d'Herodes va acompanyat del plor de Raquel, que plora pels seus fills. Més enllà d'ideologies, podem descobrir la presència divina que ens batega en el cor i que s'expressa en el rostre de Jesús. Els pastors i els savis ho han reconegut. Molta gent ho ignora. Altres, com Herodes, pretenen eliminar-lo. Avui, igual que ahir.

Nadal consagra l'opció de Déu per la vida. Celebrar el Nadal implica acollir el nen (nena) que tenim dins nostre i obrir-nos a la presència de Déu en l'amor. Bon Nadal!

Finestra a la vida

Victòria Molins, S.J.

«Consoleu, consoleu el meu poble...»

Avui m'he assegut a la capella, cercant una estona de silenci. La capella de la nostra comunitat és petita —una habitació de vuit metres quadrats—, però encisadora: quatre parets blanques. Una d'elles té una finestra que dona a un pati interior. Ni els vidres, ni les cortines blanques d'Ikea no ens priven de les converses i sorolls durant el dia: crits de veïns, ous que es baten per fer truites, un gat que miola... Però a aquesta hora gairebé no sento res.

Al voltant de dues parets hi ha cinc tamborets de fusta i palla, una guitarra i uns quants coixins a terra. En un dels angles que fan les parets, una fusta envernissada amb els rètols i les icones que anem canviant segons el moment comunitari o litúrgic. Davant, una tauleta coberta amb un drap africà. A sobre, el sagrari, senzill i de dimensions proporcionades a la nostra capella. A terra, un llantió de terrissa, un faristol amb la Bíblia i una Mare de Déu en actitud orant. Un altre drap de Bolívia fa de catifa. Avui el rètol que hi ha a la fusta, i que hem tingut posat durant l'Advent, és el text d'Isaïes «Consoleu, consoleu el meu poble, diu el Senyor...»

Després d'un dia amb molts problemes i dificultats de la gent, em deixo embolcallar pel silenci i la pau de la petita capella i assaborixo aquelles paraules. El consol de Déu s'ha fet en boca d'Isaïes un imperatiu que hem de compartir Déu i jo. Però la meua impotència davant de les angúnies de tantes persones que necessiten consol fereix la meua ànima. Aleshores, he callat. Avui no he volgut començar a dir al

Senyor noms i tragèdies: que si aquell ha tornat a la droga i al carrer, que si l'altre plora perquè no se'n surt, que si aquella dona pateix perquè li han anunciat el desnonament i no pot, amb el PIRMI, pensar en cap més lloguer com el que pagava per un pis on vivia feia temps. Ara els en fan fora perquè volen reformar-lo per llogar habitacions als turistes. Un nou negoci que perjudica, com sempre, els més desfavorits. Penso també en aquell nen que ha deixat de somriure i de parlar amb els grans perquè té massa ràbia acumulada i secreta sense saber expressar-se.

Sí, avui callo i sento el consol de Déu al meu poble. Sé que arribarà potser de la manera que jo menys podria imaginar. Com m'ha arribat en moltes ocasions. N'estic ben segura. No arribarà pel camí incert amb què molts espots publicitaris volen enganyar la gent des de la petita pantalla domèstica. Arribarà d'aquella manera subtil i pregonada que acarona el nostre cor en moments determinats. Potser amb aquell somriure al captaire que demana assegut al carrer amb uns quants gossos al voltant seu o amb una carícia silenciosa al noi que t'explica el seu passat i no tens paraules adients per consolar-lo, amb una mà que s'allarga agafant-ne una altra...

És aquest el consol de Déu al seu poble que necessita els mateixos homes i dones per fer-lo actual i sensible. Aquelles mans que un dia eren tan petites i febles que només sentien consol quan es recolzaven en el pit de la mare mentre l'alletava. O quan sentia l'escalfor de l'espòs de Maria arrupit als seus braços.

Zoom

Eduard Brufau

El dia 12 de desembre, vigília de Santa Llúcia, es va inaugurar oficialment el pessebre del Museu del monestir de Pedralbes, a Barcelona. Es tracta d'un diorama del Naixement, amb la muntanya de Montserrat com a fons, confeccionat per l'Associació de Pessebristes de Barcelona. A l'acte hi va assistir la comunitat de religioses clarisses del cenobi i diverses personalitats de la ciutat, encapçalades per l'alcalde, Jordi Hereu. El pessebre es podrà veure fins al dia de la Candelera.

GESMOR

DES DE 1950

Servei permanent

24 hores

Ens desplaçem a domicili

Tramitació d'enterraments

En cas de defunció, què s'ha de fer?

Truquen al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors, parròquies i comunitats religioses

Esqueles a Catalunya Cristiana

Tel. 934 092 810

CARTES DEL LECTOR

Bon Nadal a tothom

En arribar el mes de desembre, la festa de Nadal apareix a l'horitzó del calendari, com una estrella fulgurant. Una festivitat popular, única, situada al solstici d'hivern, plena de joia, de llum i d'optimisme. Per als cristians, Nadal és el centre de la història. A l'establia de Betlem va néixer de Maria, fa més de dos mil anys, el petit Jesucrist, Fill del Pare-Déu, creador del cel i de la terra.

Nadal se celebra a tots els països de la terra que històricament han estat influenciats per la cultura cristiana. És Nadal a Europa, Amèrica, Àsia occidental, les Filipines, Àfrica cristiana, Oceania i el Pol Nord i el Pol Sud. Tothom, fins i tot els qui han deixat de banda les creences i les pràctiques religioses, considera el Nadal com una festa essencialment familiar, i la celebren amb menjars tradicionals, lluminària i gatzara.

Milers d'emigrants que han vingut a Espanya a treballar, en particular els procedents d'Amèrica Llatina i de l'Europa de l'Est, en arribar Nadal, plens d'enyorança, recorden les festes nadalenques de la seva llunyana pàtria, entonen cançons tradicionals de la seva terra i mútuament es conviden amb els plats típics dels seus països.

A tots els pobles i ciutats de Catalunya, els carrers i els establiments comercials ens anuncien el Nadal amb lluminària captivament dissenyada. A tots els pobles de l'Empordà, per les festes nadalenques, s'organitzen atractives quines amb lots molt llaminers. Tothom espera la sort de la loteria del desembre o del gener. Els amants de les tradicions celebren la nit de Nadal amb l'assistència a la Missa del Gall. I molts centres culturals organitzen per aquestes festes

pastorets, pessebres vivents i balls a tota orquestra. Les cançons nadalenques plenes de dolçor figuren en els programes d'orfeons i de corals. Les famílies canten, davant del seu pessebre, delicioses nades.

Nadal equival a dir pau. Pau és la consigna de les veus angelicals a tots els homes de la terra, però en aquest 2007 la pau continua sent la gran absent. Absent en molts cors, en diferents matrimonis i, més greu encara, en moltes nacions que els corca l'ambició i el poder.

Nadal és un dia propici per passar-lo juntament amb els familiars malalts i amb els avis i àvies. Quin goig si les persones grans poden celebrar el Nadal rodejats de fills, néts i renets. Tothom s'alegra quan la mainada fa «cagar el tió» i hi recull un bon esplet de coses, amb gran il·lusió. Llavors ens recordem dels milers de nens i nenes que en altres parts del món no tenen pares, que viuen abandonats, molts d'ells malalts i amb sida, i que ningú no els ha parlat mai del pessebre de Betlem ni de l'estrella de Nadal. Què podem fer per aquests pobres infants?

Desitgem a totes les famílies que a la taula de Nadal no hi falti un bon menú, el millor cava, neules i torrons de tots els gustos. Per molts anys, salut i bon Nadal a tothom!

FRANCESC A. PICAS
La Jonquera

Esperança

Necessitàvem aquesta encíclica que ens envia Benet XVI com a regal de Nadal. No podia ser més oportuna: un atemptat d'ETA, un país sumit en la discòrdia, una economia que ens

impedeix arribar a fi de mes, unes infraestructures que semblen tercermundistes... És un moment bo per sentir alguna cosa sobre l'esperança. Necessitem unes paraules d'alè i confiança; anhelem un món més positiu i animat, alguna cosa que ens ajudi a sortir d'aquest món materialista i sovint sembrat per l'odi.

Potser el que ens falta és el que Ratzinger ha escrit amb paraules profundes i sentides: esperança.

PILAR CRESPO ÁLVAREZ
Tarragona

El discurs de Mons. Blázquez

Crec que a la ressenya que *Catalunya Cristiana* va publicar sobre el discurs de Mons. Blázquez a l'última reunió de la CEE us heu deixat de fer constar que allí va proclamar ben directament que «l'Església hauria de demanar perdó per algunes de les seves actituds passades, tal com ho va fer en el seu dia el mateix Sant Pare».

Sols hi ha una breu referència a aquest propòsit al final de l'article del bon bisbe Joan Carrera. Suposo que ho heu fet per no molestar el nou bisbe auxiliar de Madrid, a qui va faltar temps per «explicar a tothom el que volia dir en realitat el president de la CEE».

LLIBERAT HOSTA ROMAGOSA
Barcelona

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les vint línies mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar-hi l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

Ombres a internet

—És pecat buscar i mirar imatges eròtiques i pornogràfiques a internet? Per què i com evitar-ho? Quins mals ocasiona? Cal confessar-se'n?

—Fa pocs dies, en una conversa amb uns pares d'un nen d'onze anys, m'explicaven esfereïts com havien descobert que el seu «innocent» nen es passava hores mirant pàgines pornogràfiques a internet. És un botó de mostra de com la pesta de la pornografia s'ha escampat avui i penetra silenciosament en moltes llars fent un mal incalculable.

Recomano com a resposta a fons a la consulta d'avui la lectura d'una magnífica carta pastoral de Mons. Paul S. Loverde, bisbe d'Arlington, als Estats Units. Posa el dit a la llaga. Podeu veure aquest document al número 907 de *Documents d'Església* i a www.arlingtondiocese.org. Em permeto citar-ne alguns paràgrafs: «La gravetat d'aquest pecat s'aprecia amb una claredat més gran quan es considera el profund dany que causa la pornografia. En primer lloc, perjudica tota la família, la cèl·lula bàsica de la societat, i en l'Església, perquè destrueix el vincle conjugal. Ja que introdueix els uns i els altres en la il·lusió d'un món fictici; l'ús de la pornografia per un home desvia la seva atenció i afecte de l'esposa. Li crea a la ment expectatives irrealistes i sovint immorals per a la seva vida íntima... La disponibilitat i la intrusió de la pornografia perjudiquen el bé comú en produir una imatge consumista i llicenciosa de la sexualitat, particularment de les dones. És cada cop més difícil inculcar i protegir la inapreciable virtut de la castedat quan la pornografia infecta la majoria de mitjans de comunicació. L'interès de la societat en la preparació dels homes i de les dones joves per al matrimoni també pateix quan els mitjans de comunicació presenten el sagrat acte d'intimitat que és propi del sagrat vincle del matrimoni com una joguina mercantil... Em permeto recordar a tots els fidels que l'ús de la pornografia, és a dir, la seva fabricació, distribució, venda o visualització, és un pecat greu. Els qui participin en aquesta activitat amb ple coneixement i consentiment cometen un pecat mortal. Aquests actes els priven de la gràcia santificant, destrueixen la vida de Crist en la seva ànima i els impedeixen rebre la Sagrada Comunió fins que hagin rebut l'absolució per mitjà del sagrament de la Penitència.»

Les paraules clares i greus d'aquest bisbe ens han de posar en guàrdia respecte d'aquest gran perill que és la pornografia i fer tot el que sigui a les nostres mans per arrencar-lo de soca-rel de la nostra societat. Penso que avui és especialment urgent que pares, educadors, mestres, catequistes i sacerdots oferim una atenció particular a aquest problema en els més joves i petits, atès que avui molts comencen en edats ben precoces a fer-se addictes de la pornografia amb uns efectes demolidors en la seva vida.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a: elconsultori@hotmail.com www.balmesiana.org apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida). Cal indicar sempre «Consultori».

XXXVI ena. EDICIÓ

TONA PESSEBRE VIVENT D'OSONA

L'ART D'UN POBLE

Dies de representació: 23, 25, 26 i 30 de desembre del 2007, i 1, 6, i 13 de gener del 2008

Tots els dies a partir de les 6h de la tarda. Última representació a les 8h de la tarda

Com sempre, a la Falda del Castell de Tona

Tel. d'informació: 938870565 i 938870223

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic A; ferial 2)

Temps de Nadal
(Salteri: setmana 4)

DESEMBRE

23. Diumenge

IV d'Advent, Morat. Lectures: Isaïes 7,10-14 / Salm 23 / Romans 1,1-7 / Mateu 1,18-24

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Joan de Kety, prev.; Sèrvul el Paralític; Santes, Victòria, vg. i mr.

24. Dilluns

Fèria, Morat. Lectures: 2 Samuel 7,1-5.8b-12.14a.16 / Salm 88 / Lluç 1,67-79

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Delfí, b.; Santes, Adela, ab.; Irmína, vg.

Comença el temps de Nadal

25. Dimarts

NADAL DEL SENYOR (S), Blanc. Lectures: Nit: Isaïes 9,1-6 / Salm 95 / Titus 2,11-14 / Lluç 2,1-14. Alba: Isaïes 62,11-12 / Salm 96 / Titus 3,4-7 / Lluç 2,15-20. Dia: Isaïes 52,7-10 / Salm 97 / Hebreus 1,1-6 / Joan 1,1-18

ALTRES CELEBRACIONS: Santes, Anastàsia, mr.; Eugènia, vg. i mr.

26. Dimecres

Sant Esteve (F), Vermell. Lectures: Fets 6,6-10;7,54-59 / Salm 30 / Mateu 10,17-22 (Barcelona: Aniv. òbit bisbe Narcís Jubany)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Dionís, p. mr.; Zòsim, p.

Festa Major: a Sant Esteve de la Sarga.

27. Dijous

Sant Joan, apòstol (F), Blanc. Lectures: 1 Joan 1,1-4 / Salm 96 / Joan 20,2-8. Barcelona: Aniv. ordenació episc. bisbe Lluís Martínez, Blanc)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Teodor, monjo; Santes, Nicaret, vg.

28. Divendres

Els Sants Innocents (F), Vermell. Lectures: 1 Joan 1,5-2,2 / Salm 123 / Mateu 2,13-18

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Abel; Santes, Dòmina, vg. i mr.

Festa Major: a Bellmunt del Priorat.

29. Dissabte

Octava de Nadal, Blanc. Lectures: 1 Joan 2,3-11 / Salm 95 / Lluç 2,22-35 (Es pot commemorar: Sant Tomàs Becket, Vermell)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, David, rei i prof.; Tròfim, b.

Lectures bíbliques

Diumenge IV d'Advent

Lectura primera

Mi 5,1-4a

De tu en sortirà el qui ha de regir Israel

Lectura de la profecia de Miquèes:

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des de temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

Salm responsorial

79

Pastor d'Israel, escolteu-nos.

Vós que teniu querubins per carrossa, desvetlleu el vostre poder, veniu a salvar-nos.

R. Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

Déu de l'univers,

gireu des del cel els vostres ulls, veniu i visiteu aquesta vinya, que la vostra mà havia plantat i havia fet robusta i forta. **R.**

Que la vostra mà reposi sobre l'home que serà el vostre braç dret, el fill de l'home a qui vos doneu la força. No ens apartarem mai més de vos; guardeu-nos la vida perquè invoquem el vostre nom. **R.**

Lectura segona

He 10,5-10

Vinc a fer la vostra voluntat

Lectura de la carta als cristians hebreus:

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No volem oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.» Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els volem ni els exigiu.» Encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat.» Adoneu-vos com supprimeix tot el que deia abans, i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

Al·leluia

Lc 1,38

Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Evangeli

Lc 1,39-45

Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me?

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç:

Per aquells dies Maria se n'anà decididament a la muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Felicitat tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

«Ens ha parlat en la persona del Fill» (Hebreus 1,2)

Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

L'experiència d'un Nadal

Era encara en els anys de Seminari, i havíem passat la nit de Nadal a Montserrat. Les maitines exuberants de melodies gregorianes cantant el misteri de l'*Hodie de coelo pax vera descendit*, la profecia d'Isaïes sobre el poble que caminava a les tenebres, el sermó de sant Lleó el Gran (que ha travessat els anys fins avui!) sobre la dignitat del cristià i el naixement de la vida... I la missa pontifical. Una gran riquesa espiritual. Una basílica plena de cristians admirats i participants en la litúrgia.

L'endemà, a la missa del dia, altra vegada missa «pontifical». L'ordinari de la missa era cantat amb tons gregorians més simples, malgrat que el desenvolupament de la celebració era tan solemne com el de la nit. La basílica era gairebé buida, en aquella hora, però semblava que això no influïa en la solemnitat litúrgica. Fou l'experiència íntima del que celebrem en el misteri de Nadal: la gratuïtat de Déu, la generositat i la condescendència. Ho va proclamar la lectura

cantada de la carta als Hebreus: «*Multi-fariam, multisque modis...*» «En diverses ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però, ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill..., per mitjà del qual ja havia creat el món. Ell... acabada l'obra de purificació dels pecats, s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina» (2a lectura de la missa del dia, de Nadal).

Nadal és això

El text de la carta als Hebreus fa una companyia magnífica al Pròleg de l'Evangeli de sant Joan. Nadal és el que diuen aquests textos: és comunicació als homes de la seva Paraula, de la Paraula eterna, feta carn, i amb la missió de purificar els pecats, per assegurar després a les altures, Crist Déu i home glorificat a través del misteri pasqual. No és una Paraula que només «diu», sinó una Paraula que «fa». Potser no hi ha gaires síntesis tan reeixides del misteri de Crist

com aquesta de l'inici de la carta als Hebreus. En escoltar-la, s'eixampla l'àmbit d'admiració i de joia en la solemnitat de Nadal.

No oblidem pas la imatge de l'infant que neix a Betlem, ni deixem d'agrair i d'admirar la disponibilitat de Maria en la seva maternitat, el silenci obediència de sant Josep, l'alegria dels pastors i la cantúria dels àngels que inicien la proclamació de l'Evangeli: «Us anunciem una bona notícia, que serà per a tot el poble...» Però tot això ho contemplem transformat en Paraula, perquè ho és. La litúrgia romana va tenir una intuïció profunda del misteri de Nadal quan va escollir primer de tot, per celebrar-lo, els textos de la carta als Hebreus i el Pròleg de sant Joan.

Una de les pregàries repetides en la litúrgia d'Advent és la del salm 79: «Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.» La mirada d'aquest infant que amb prou feines ha desclòs els ulls és la mateixa mirada del que ara esperem que vindrà a judicar els vius i els morts. El

rostre de Crist és el rostre de Déu. «Qui em veu a mi, veu el Pare.» En Jesús tot és Paraula, perquè Ell és la Paraula feta carn. Sant Ignasi d'Antioquia diu de Jesús que és la Paraula que surt del silenci, perquè, malgrat que sigui la culminació de la revelació feta als patriarques i els profetes, és alhora totalment original i definitiva. Una vegada més hem de recordar el que sant Joan de la Creu deia amb entusiasme: Déu ens ha donat la seva Paraula, tota, i no n'hem d'esperar una altra, perquè no n'hi ha d'altre.

A l'escola de sant Josep

En el cicle A del leccionari, seguint l'Evangeli de Mateu, escoltem en el diumenge IV d'Advent la narració de l'anunci de l'àngel a sant Josep. També ell, com Maria, fa el que li diu l'àngel del Senyor, i reconeix l'obra de l'Esperit. Per què no demanem a sant Josep, aquest any, que ens ensenyi a mirar Jesús com allò que és, la imatge personal, viva i real, del Déu-que-és-amb-nosaltres, Emmanuel?

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana

- ☐ Nascut a Betlem vers el 1040 aC
- ☐ Pastor que es va convertir en rei d'Israel
- ☐ Va derrotar Goliath i molts altres enemics
- ☐ Avantpassat i prefigurador de Jesucrist
- ☐ Se'l considera autor dels salms
- ☐ Va morir a Jerusalem el 970 aC

El rei David és una figura complexa dins de la història bíblica, capaç de les gestes més heroiques i al mateix temps d'actes condemnables. No obstant això és una figura central del judaisme i l'Església el considera la imatge veterotestamentària de Jesucrist. De fet els evangelis fan Jesús descendent de David, tal com deia la profecia, amb qui comparteix entre altres trets un origen humil i haver nascut a Betlem.

David era un jove pastor amb habilitat per la música i la caça amb fona que va ser escollit per Samuel com a successor del rei Saül, a qui considerava apartat del camí de Déu. A partir de llavors David va anar guanyant fama entre el poble, que s'incrementà quan va matar el cap dels filisteus, el gegant Goliath. A la mort de Saül, David el va succeir com a rei d'Israel, i aquí va començar la seva exitosa etapa

Rei David

política. Va unificar els territoris de Judà i Israel sota el seu tron, va situar la capital del regne a Jerusalem, hi va fer construir el temple i va aconseguir victòries sobre diversos pobles veïns. En l'aspecte més cultural, la tradició el fa autor dels 150 salms, tot i que probablement només una part són obra del rei d'Israel.

Tot i aquests aspectes positius, en la vida personal de David hi ha nombrosos episodis foscos. En un dels més coneguts, el rei músic s'enamora de la dona d'Urias, un dels seus generals de més confiança, i per aconseguir-la envia Urias a primera línia de batalla perquè mori, tal com acaba passant.

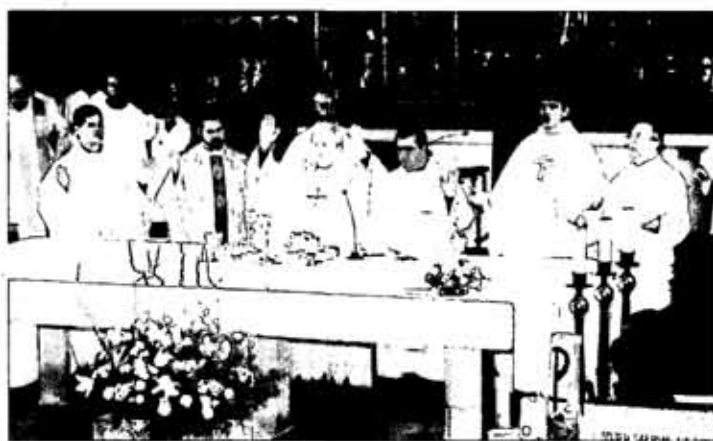
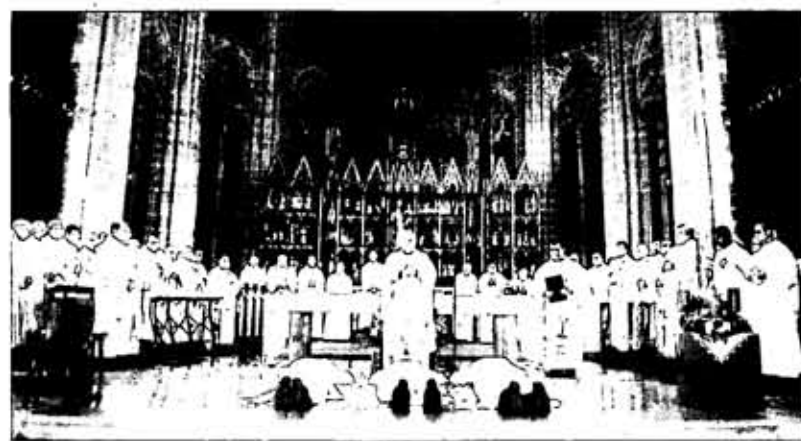
Malgrat els seus pecats el rei David acaba penedint-se de tots ells i fent uns grans exercicis de contrició pel mal que ha fet, temerós sempre de no apartar-se de la llei de Déu i amb l'objectiu de portar el poble d'Israel a la plenitud i la pau.

Tortosa

diòcesis

Ordenació de tres preveres a la catedral de Tortosa

■ Josep, Alexis i Dámaso van rebre el ministeri de mans de Mons. Salinas

TORTOSA.— L'alegria va ser el to d'identitat de la gran festa d'ordenació de tres preveres que va tenir lloc el diumenge 9 de desembre a la catedral de Tortosa. Josep, Alexis i Dámaso van rebre de mans del bisbe Xavier Salinas l'ordenació presbiteral acompanyats d'uns setanta sacerdots i d'una catedral plena de cap a cap.

La gran celebració de l'ordenació va començar puntualment a les cinc de la tarda amb la processó d'entrada precedida per la creu processional. Processó que va rodejar tota la catedral i que va ser presidida, així com tota la celebració, per Mons. Xavier Salinas, amb el qual van concelebrar setanta sacerdots, la majoria de la diòcesi i alguns d'altres indrets de Catalunya.

En arribar a l'altar major de la seu, els tres diaques que havien de rebre l'ordena-

ció es van situar al costat de les respectives famílies que, amb goig, participaven de l'alegria dels seus fills. Altres familiars, amics, feligresos de Benicarló, Vinaròs, Amposta, Jesús, Flix, Ascó, Móra d'Ebre, Forcall, Cinto Torres, la Mata, Todellella, Santa Bàrbara, Barcelona, etc., van participar amb el mateix goig de la festa diocesana.

El bisbe, en l'homília, va destacar el marc en el qual se celebrava la cerimònia: el temps d'Advent. Temps d'esperança, temps de record d'una realitat que va tenir lloc fa temps —la presència de Crist al nostre món— i que continua realitzant-se gràcies al ministeri sacerdotal. Presència que avui es realitza per mitjà de la Paraula, de la pregària i dels sacraments. Als qui havien de ser ordenats preveres els va recordar el carisma propi del sacerdot diocesà, home de la nostra terra però expropiat d'ell mateix per ser del Senyor al servei de la humanitat en l'Església i en la nostra societat.

L'assemblea va participar amb entusiasme: cants, respostes, fins i tot forts aplaus.

diments després de l'ordenació i en les accions de gràcies que cadascun dels nous preveres va fer.

Mn. Dámaso Ruiz, fill de Barcelona però incardinat a la diòcesi de Tortosa, va ser el primer a parlar. Amb gran emoció que va transmetre a tota l'assemblea, va agrair el do de Déu en la vocació, l'acollida del bisbe i de la diòcesi de Tortosa, concretant-la en els pobles que ha servit: Móra d'Ebre, Santa Bàrbara, Ascó, Flix, Vinebre... Va acabar preguntant-se i preguntant: «Déu fa molt per nosaltres, què fare jo per Ell?»

Mn. Josep Blasco, fill de Tortosa encara que arrelat a la parròquia de Sant Francesc de Jesús, amb una immens somriure que reflectia l'alegria del seu cor, va donar gràcies a la família, als educadors, als sacerdots i als laics. I va subratllar el seu agraïment a l'Església, de la qual se sent fill i ara ministre.

Mn. Alexis, vinarossenc amb arrels alemanyes, va comentar que ja tenia poques coses per afegir al que havien dit els seus companys, però va voler expressar ell també amb veu alta l'acció de gràcies a Déu, als pares i família, als amics i sobretot als sacerdots i a tanta gent que al llarg de la infantesa i joventut l'han acompanyat. «Han tingut paciència amb mi», va dir, i l'han ajudat a poder arribar a aquest moment en la resposta a la crida de Déu. El bisbe, visiblement emocionat, va acabar recordant la presència de Maria, que és Església i que és la mare que ens acompanya i ajuda, d'una manera especial al sacerdot diocesà que ho deixa tot per servir l'Església particular en diferents llocs d'acord amb les necessitats i possibilitats.

I el mateix bisbe va recordar el repte que la vocació sacerdotal, necessària per a la vida de l'Església, ens fa a tots: a uns per pregar perquè no en faltin a la diòcesi i als més joves per discernir si són cridats a aquesta missió i respondre-hi amb generositat.

Víctor-Manuel Cardona

El recés d'Advent aprofundeix en la virtut de l'esperança

JESÚS-TORTOSA.— L'Advent és un temps que ens ofereix l'Església per disposar el nostre cor i la vida entera per rebre Jesús al Nadal. Per això cada any la diòcesi de Tortosa i en el seu nom la Delegació diocesana del Clergat ofereix un recés per a tots els sacerdots.

Aquesta vegada va ser dirigit pel jesuïta Xavier Rodríguez, de Lleida, i la seva reflexió va girar al voltant de la virtut de l'esperança. Va dir que és una virtut de la maduresa humana que ens ajuda a viure i que ens porta a saber assumir en pau la pròpia situació, però sense passivitat, sense enyorar situacions passades.

«És una virtut, deia el P. Rodríguez, que ens ensenya a acceptar les altres persones, viure la vida amb bon humor i evitar «patir per patir». Saber oblidar els ressentiments, les rancúnies, les pors. Recordar persones valuoses que han passat per la nostra vida i que ens ensenyen a viure les coses concretes que ens mostra aquesta esperança.

Més de cinquanta sacerdots van participar en la conferència i en la pregària així com en l'adoració a Jesús Eucaristia. Va ser aleshores que es va llegir un fragment de la nova encíclica del papa Benet XVI, *Spe salvi*, per ajudar a pregar i demanar aquesta virtut teològica al Senyor que la pot regalar. (V.M.C.)

Trobada d'escolans al Seminari diocesà

TORTOSA.— La trobada diocesana d'escolans va tenir lloc al Seminari de Tortosa l'1 de desembre. Més de trenta infants van participar en aquesta tradicional trobada que cada any organitza la Delegació diocesana de Vocacions i que va ser preparada per Mn. Javier Vilanova, rector del Seminari diocesà i delegat diocesà de Pastoral Vocacional, uns quants sacerdots joves i els seminaristes.

Més de trenta xiquets i xiquetes de Vandellòs, Móra d'Ebre, Benicarló, Forcall, la Mata, el Pinell de Brai, Amposta, Tortosa... van participar en una jornada lúdica i formativa que pretén animar els xiquets a continuar en la important tasca que fan servint l'altar i ajudant el mossèn. També se'ls presenta d'una manera concreta i explícita la vocació sacerdotal com una crida de Déu i un servei a l'Església i a la societat molt necessari. Si els cants, els jocs i els entreteniments van servir per trencar el gel, després va venir el moment de la catequesi. En primer lloc es va destacar l'amistat que els escolans han de tenir amb Jesús. La relació amb Ell per mitjà de la pregària, la freqüència dels sacraments i les bones obres de treball, solidaritat

i amistat amb els qui l'envolten van ser remarcats com a fonament i base per a la vida de tot escolanet.

L'explicació de les parts de la missa, dels diferents objectes sagrats, del significat dels ritus i símbols de la celebració eucarística va constituir la segona part de la trobada que va desembocar en una gimcana que va ajudar a preparar l'Eucaristia que després tots junts van celebrar. A la missa tots van tenir el seu paper destacat: van fer d'escolans, van llegir lectures, van fer les pregàries, van preparar i presentar les ofrenes, van fer una preciosa acció de gràcies i tots junts van escoltar i participar amb il·lusió de l'Eucaristia.

Després de dinar va haver-hi una estona de jocs i dinàmiques d'entreteniment i gresca que van fer passar moments molt divertits i de grans rialles, tant als xiquets com als mossens i seminaristes. A l'hora del comiat els van tornar a recordar la necessitat que té l'escolà de ser amic de Jesús i de relacionar-s'hi per mitjà de la pregària i dels sacraments i d'una manera de viure que sigui solidària i de treball pels altres i en la feina de l'escola que ara tenen. (V.M.C.)

Lleida

Ordenació de dos jesuïtes fills de Lleida

■ Àlvar Sánchez va ser ordenat diaca i Roger Torres, prevere

El bisbe Xavier Salinas va conferir l'ordenació als dos joves jesuïtes.

Roger Torres com a prevere i Àlvar Sánchez com a diaca van actuar en els seus ministeris en la concelebració eucarística.

LLEIDA.— El bisbe de Lleida, Xavier Salinas, va presidir la tarda del diumenge 2 de desembre, a la capella del col·legi Claver de Raïmat, l'ordenació de dos joves jesuïtes fills de Lleida i exalumnes del mateix col·legi de la Companyia de Jesús. Els dos joves són Àlvar Sánchez i Calvo, de 33 anys, mestre i llicenciat en Psicopedagogia, ordenat diaca, i Roger Torres i Aguiló, de 32 anys, llicenciat en Belles Arts, com a prevere.

Amb el bisbe Salinas van concelebrar l'eucaristia prop de cinquanta preveres, en la seva majoria religiosos jesuïtes vinguts de les diverses comunitats de Catalunya i encapçalats pel provincial, Pere Borràs, així com diversos sacerdots diocesans.

L'amplia capella del col·legi Claver, presidida pel Crist Crucificat i una entranyable i molt col·legial imatge de la Mare de Déu, es va omplir del tot de

familiars, companys i amics dels dos joves jesuïtes, així com d'excompanys de curs i professors. A l'ordenació també va assistir l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, i el rector de la Universitat, el Dr. Joan Viñas.

El bisbe Xavier Salinas, en l'homília, va valorar el paper que té tant la família com l'escola en el camí de la vocació. Alhora, va qualificar les dues ordenacions de «signe d'esperança per a la diòce-

si de Lleida» i es va referir a «la fidelitat de l'amor de Jesús envers els dos ordenats, malgrat les dificultats». Davant l'ordenació d'aquests dos joves jesuïtes, el bisbe Salinas va afirmar: «La Gràcia de Déu també troba resposta en els joves i això és motiu de joia i un gran signe d'esperança».

L'eucaristia d'ordenacions va ser viscuda intensament per tothom: pel bisbe que la va presidir, pels concelebrants, pels familiars i fidels, pel grup de joves que amb els seus instruments musicals van donar el to adequat a la pregària i a la litúrgia. També els signes com la imposició de les mans, l'oració consecratòria, el lliurament del llibre dels evangelis, la patena i el calze, l'abraçada dels concelebrants al nou

Espurnes d'esperança

Diaca i prevere jesuïtes són un alè d'esperança per a la diòcesi de Lleida, per a l'Església universal i per al món. Així és la vocació a la qual han estat cridats. Un servei d'ajuda i d'acompanyament, de mostrar al poble de Déu la inefable presència de Crist mitjançant els sacraments.

Sí, les adversitats i les tensions, els silencis i l'ambigüitat vindran, però la constant nota fidel de l'amor de Déu és inesborrable. La litúrgia de l'ordenació els ho recorda: les mans imposades i la unció amb el crisma.

L'Àlvar diaca i en Roger ja com a prevere són espurnes d'esperança en el món i en l'Església. Ara res no és d'afegit, sinó que es transforma en essencial. La seva vocació està més unida al Crist que els fa servidors d'una missió: treballar pel bé del nostre poble i ser acompanyants d'experiència de Déu.

Eduard López, s.j.

prevere o la dels diaques al nou diaca; el cant de les lletanies dels sants o la prostració al terra dels ordenats... Tot va ser gràcia en una eucaristia curulla de goig i d'esperança.

Durant la celebració molts es van adonar de l'original estola del nou prevere Roger Torres, ornada amb delicadesa i bon gust amb una frase de sant Ignasi, potser com a lema del seu novell sacerdot: «Tu en totes les coses, totes en Tu i en tot, servir.»

Jordi Curcó

Donació d'un quadre del P. Palau a l'ermita de Butsènit

LLEIDA.— Les religioses Carmelites Missioneres de Lleida i les Carmelites Missioneres Teresianes d'Aitona van lliurar a l'ermita de Santa Maria de Butsènit, ubicada a l'horta de Lleida, vora el riu Segre, un quadre amb el retrat del seu fundador, el beat P. Francesc Palau, per recordar que en aquesta ermita va fer la primera comunió el 1825.

La donació va tenir lloc durant l'eucaristia del diumenge 11 de novembre, tres dies després d'haver-se celebrat al santuari de Santa Teresina dels pares carmelites de Lleida la seva festa litúrgica. Celebració que també va tenir la seva solennitat a la parròquia i col·legi P. Palau d'Aitona, el poble on va néixer el 29 de desembre del 1811 i on es conserva la seva casa natal i la cova on es retirava a pregar.

El rector de l'ermita de Butsènit, Mn. Jordi Pardell, va rebre el quadre i va agrair la donació de les religioses, alhora que la va valorar com un homenatge a un religiós carmelita de la nostra terra que va estimar profundament l'Església, com l'estimen avui les religioses que perseveren en el seu particular carisma. (J.C.)

GRANDES OBRAS

DOCUMENTA
CONGREGACIÓN PARA LA DOCTRINA DE LA FE

La finura del pensamiento teológico de Benedicto XVI, junto con su valiente amor a la verdad, reflejada en los documentos de la Congregación de la que fue Prefecto durante casi 25 años.

La finura del pensamiento teológico de Benedicto XVI, junto con su valiente amor a la verdad, reflejada en los documentos de la Congregación de la que fue Prefecto durante casi 25 años.

LEXICÓN

CONSEJO PONTIFICIO PARA LA FAMILIA

Términos ambiguos y discutidos sobre familia, vida, tolerancia, donación, bioética, homosexualidad y cuestiones éticas. A cargo del Consejo Pontificio para la Familia.

3ª edición 53 euros

ANTOLOGÍA DE TEXTOS

Para hacer oración y para la predicación

FRANCISCO FERNÁNDEZ-CARVAJAL

Una obra única entre los libros de habla española que recoge más de 6.000 citas de autores de todos los tiempos sobre la dimensión religiosa del hombre.

rústica: 14ª edición 44 euros
cartón: 15ª edición 55 euros

Barcelona

Culte i acció social a Santa Maria Reina

■ L'11 de novembre es va dedicar l'església i es va beneir el menjador El Pa de Sant Oleguer

BARCELONA.— L'església de Santa Maria de Montserrat, reconeguda canònicament com a parròquia de Santa Maria Reina, va viure l'11 de novembre passat una jornada històrica. El cardenal Lluís

Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona, va consagrar el temple i l'altar d'aquesta església emblemàtica del barri de Pedralbes, famosa pel seu culte acurat i solemne. Juntament amb la preocupació

litúrgica, membres de la parròquia duen a terme des de fa uns quants anys una forta acció social a través del menjador El Pa de Sant Oleguer, els nous locals del qual van ser beneïts també aquell mateix dia pel cardenal.

La parròquia de Santa Maria Reina, al barri de Pedralbes, és amb diferència una de les més *sui generis* de Barcelona. I no només per ser l'edifici més brunelleschià de la Ciutat Comtal, lloc idíl·lic on moltes parelles volen casar-se, sinó sobretot pel seu tarannà espiritual i gairebé contemplatiu, situat a mig camí entre Orient i Occident. Concebuda inicialment com a monestir benedictí vinculat a Montserrat —i d'aquí la dedicació de l'església a la Moreneta—, es va convertir finalment en parròquia de Santa Maria Reina, sota la jurisdicció de l'arquebisbat de Barcelona. Actualment manté encara aquesta categoria, tot i que conserva la seva intuïció inicial gràcies a la presència d'una petita comunitat semimonàstica, molt semblant als antics priorats de canonges regulars de Sant Agustí, encapçalada pel rector, Mons. Jaume Gon-

El cardenal Martínez Sistach, durant la consagració de l'altar.

El Pa de Sant Oleguer va ser beneït solemnement.

zález-Agàpito. Per tot això no és estrany que el mateix González-Agàpito afirmi sense embuts que «Santa Maria Reina és una parròquia una mica estrambòtica, rara, que inicialment pot fins i tot arribar a fer por quan un s'hi acostava...». Superada aquesta primera impressió, continua dient

el seu rector, «una cosa és ben clara: la comunitat parroquial que fa aquí el seu camí de fe busca sobretot convertir-se i predicar l'Evangeli de Nostre Senyor Jesucrist, i tot plegat des d'una gran fidelitat al Successor de Pere». Aquest compromís cristià de la comunitat es tradueix no només en la litúrgia, amb forta influència bizantina i que destaca per ser una de les més acurades de Barcelona, sinó també en l'acció social, encapçalada des de fa uns quants anys pel menjador El Pa de Sant Oleguer, que ofereix entre 70 i 80 àpats diaris a gent necessitada de la Ciutat Comtal.

llà, anglès i llatí—, amb música d'orgue i encens a dojo, l'atenció es va traslladar fins al menjador social, situat a pocs metres del temple, als jardins de l'església parroquial. Allà, envoltat de voluntaris, el cardenal va tornar a agrair a la comunitat parroquial el seu servei generós a l'Església i al proïsme, especialment a través del menjador.

El Pa de Sant Oleguer, en funcionament des de fa uns quants anys, va patir recentment un incendi, que va obligar la parròquia a reconstruir-lo gairebé totalment. El nou recinte, amb unes instal·lacions molt més adients a les necessitats actuals, va ser beneït pel cardenal Martínez Sistach. També el rector de la parròquia, Mons. Jaume González-Agàpito, es va congratular per la tasca important que els voluntaris duen a terme al menjador: «En aquesta casa s'atén cada dia la gent que no té res per menjar, i no a base d'entrepans, sinó que se'ls rep i se'ls tracta com Crist mateix.» «Jo sempre he dit—va afegir per acabar, sense poder evitar el somriure—que es menja molt millor al menjador de Sant Oleguer que a casa meva.»

La jornada es va tancar amb un refrigeri preparat pels voluntaris del menjador i amb la celebració, a la tarda, d'una trobada de reflexió i diàleg sobre *El Pla Pastoral de l'arxidiòcesi de Barcelona*.

Samuel Gutiérrez

SANT FÉLIU DE LLOBREGAT

Multitudinària paella parroquial a Sant Boi

SANT BOI DE LLOBREGAT.— Més de cinc-centes persones van gaudir el 28 d'octubre passat de l'arròs preparat pels Amics de la Paella de Sant Boi, amb motiu de la celebració de la festivitat de Sant Antoni Maria Claret, patró de la parròquia dels barris de Can Carreras, Can Paulet i Marianao. La celebració s'emmarcava també dins dels actes del bicentenari del naixement de sant Antoni M. Claret al poble de Sallent (Bages).

L'ambient festiu va marcar la jornada, que va comptar amb dues multitudinàries eucaristies celebrades als locals de la parròquia. No van faltar tampoc els jocs per als més menuts ni les actuacions musicals i de dansa. Més de trenta persones van col·laborar activament com a voluntaris perquè la festa es pogués celebrar amb tota solemnitat i alegria. A la tarda, després de l'àpat de germanor, es va anunciar l'interès de la parròquia per comprar uns terrenys a l'Ajuntament de Sant Boi amb la voluntat de construir una nova església a la plaça Mercè Rodoreda. (C.C.)

import difusió

MOBILIARI PER A COL·LECTIVITATS

▲ Cadres plegables

Sales d'actes ▲

▲ Taula i cadres per a locals parroquials, aules de catequesi, biblioteques, residències, geriàtrics...

▲ Cadres metàl·liques, de fusta, i de polipropilè

Agent comercial: A. PÉREZ SABATÉ

BADALONA

Tel. i Fax: 933 890 699 — Tel. Mòbil 670 217 310

a/e: a.perez@coacb.com

PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS

Donem més

Ho fem millor

Ens avancem

Primers a Espanya, Líders al Món

www.roca.es

Roca

Barcelona

Homenatge musical a Mn. Albert Taulé

■ El cardenal Martínez Sistach va assistir a l'acte a Santa Maria del Mar

BARCELONA.— El 4 de desembre passat va tenir lloc un emotiu homenatge al difunt Mn. Albert Taulé, en el 75è aniversari del seu naixement. Com no podia ser d'altra manera, l'acte de reconeixement a Mn. Taulé va ser musical: es va interpretar *El cant de la Sibil·la*, juntament amb música medieval catalana i del Renaixement composta pel mateix homenatjat. La soprano Àngels Graells i la Coral Sinera van ser els encarregats de donar veu a l'obra pòstuma de Mn. Taulé, una composició medieval que va entusiasmar el prevere català en els darrers dies de la seva activitat musical i religiosa.

L'església de Santa Maria del Mar es va omplir a vessar el 4 de desembre passat per homenatjar el qui n'havia estat el rector des del 1997: Mn. Albert Taulé (Sabadell, 1932 - Barcelona, 2007). L'acte, que va comptar amb la presència destacada del cardenal Lluís Martínez Sistach, es va iniciar amb una ressenya de la seva vida, valorant tant la seva intensa vida musical i compositora com la gran dedicació a la seva vocació sacerdotal. Mn. Albert Taulé va néixer el 2 de desembre del 1932 a Sabadell i des de ben petit va mostrar entusiasme per la música component la seva primera melodia als 8 anys i la primera sardana als 14. Als 20 anys va donar un nou rumb a la seva vida ingressant al Seminari de Barcelona. Val la pena destacar, entre molts altres fets, les fitxes dels cants en català que Mn. Taulé va elaborar el 1961 des del Centre de Pastoral Litúrgica, el nomenament com a professor de música del Seminari de Barcelona el 1964, o el primer cantoral litúrgic en castellà el 1965, any en què també va rebre el premi Joaquim Serra per la sardana *Llum de tardor*. En l'exercici del ministeri parroquial Mn. Albert va ser rector de la parròquia de Sant Vicenç de Sabadell, i a Barcelona, de Sant Andreu del Palomar, Sant Josep Oriol, Sant Ildefons i Santa Maria del Mar, així com capellà de les carmelites descalces d'Igualada.

Mònica García

La soprano Àngels Graells i la Coral Sinera van interpretar l'obra pòstuma de Mn. Albert Taulé.

Mn. Taulé va desenvolupar la seva última composició musical juntament amb la soprano Àngels Graells. El sacerdot li va proposar a la cantant «fer un projecte, cadascú pel seu costat, i després els compararem». Un cop finalitzats els treballs va observar que «tot coincidia». «Ara sí que ens entenem!», va exclamar el compositor. Aquesta obra, *Música intemporal a la Catedral del Mar*, inclou *El cant de la Sibil·la* i música medieval catalana i del Renaixement. Es tracta d'un projecte cultural amb l'objectiu de recuperar el patrimoni artístic cultural català antic i de divulgar-lo mitjançant l'enregistrament i els

concerts. Es dona la circumstància que quan Mn. Taulé va morir aquest projecte era totalment desconegut en el seu entorn més proper. Tant és així que indagant en els arxius personals dels temes pendents del compositor es va trobar una còpia de la composició, així com el nom de la soprano i col·laboradora, Àngels Graells.

Els assistents van tenir també l'oportunitat de sentir la veu de Mn. Taulé en un enregistrament de Nadal del 2004. El compositor català va explicar a *Catalunya Ràdio* en què consistia *El cant de la Sibil·la*. Segons les seves pròpies paraules, «*El cant de la Sibil·la* és un drama litúrgic que

parla del judici final en termes de l'Evangeli i es desenvolupa al llarg de 12 estrofes». D'acord amb les explicacions del prevere a la ràdio, aquesta representació es va prohibir arran del Concili de Trento, tanmateix a Mallorca es va continuar representant, «potser perquè el Concili no va arribar a les illes...», bromejava Mn. Taulé. «Es tracta d'un recordatori per als qui es porten malament», continuava dient el mossèn, «era una manera de posar en evidència els prohoms, i els eclesiàstics també».

A continuació, els músics, juntament amb la coral i la soprano Àngels Graells, van entrar pel passadís central, des de la porta fins a l'altar, fent sonar la gaita i la percussió. Es va iniciar així *El cant de la Sibil·la*, que homenatjava pòstumament «mossèn Albert, senzill, obert, que escoltava tothom, sabia donar consell i pronunciar la paraula escaient. L'home que ha deixat un testimoni d'estimació a Crist i a les persones en la seva vocació de mossèn, de músic, d'amic i que avui ens ha convocat aquí, a la seva basílica». Els assistents van escoltar amb goig i emoció aquesta obra plena de tradició i profunditat en el millor escenari possible i amb els seus aplaudiments van voler demostrar un cop més el valor humà i musical de Mn. Albert Taulé i Viñas.

Mònica García

El cardenal Martínez Sistach defensa la vida humana en la festa de la Immaculada

BARCELONA.— El cardenal Lluís Martínez Sistach, en la seva homilia amb motiu de la festa de la Immaculada Concepció, va explicar el sentit d'aquest misteri en la vida de Santa Maria i la seva significació per als cristians i les cristianes d'avui. L'arquebisbe de Barcelona va fer referència a les lectures bíbliques de la festivitat i al dogma de fe proclamat per Pius IX l'any 1854. En aquest context, el cardenal també va esmen-

tar el manament de Déu «no mataràs», aplicant-lo a dos fets d'actualitat, com ara la proliferació dels avortaments i les víctimes del terrorisme.

«En aquesta festa de la Immaculada Concepció de Maria en el si de la seva mare santa Anna —va explicar Martínez Sistach—, es posa en relleu el do meravellós de la vida humana des del primer moment de la seva concepció, fruit de

l'amor dels esposos i de l'obra creadora de Déu.» I va afegir: «La grandiositat de la vida humana, per petita i feble que sigui, demana de tots el màxim respecte i protecció. Amb un profundíssim dolor rebem les notícies dels avortaments que aquí i arreu es practiquen, matant vides humanes, violant el precepte diví de no matar, deixant un profund trauma en qui els practica i creant una cultura de la mort en la societat

mateixa. Només Déu és amo de la vida.»

En la seva ferma defensa de la vida humana en totes les seves etapes, el cardenal Martínez Sistach va acabar la seva homilia clamant també pel darrer atemptat terrorista d'ETA, que va causar la mort de dos guàrdies civils: «Ens apropem amb la pregària i l'afecte als familiars de les víctimes i condemnem un cop més el terrorisme.» (C.C.)

BALCLI'S

SALA DE SUBHASTES

DES DEL 1979

COMPREM AL COMPTAT

ANTIGUITATS, PINTURA S. XIX I XX

MOBLES, OBJECTES

JOIES, ARGENT I RELLOTGES

PISOS SENCERS
VISITES A DOMICILI

932 175 607 C/ ROSSELLÓ, 227 BARCELONA

Bon Nadal!

Nadal és calor
per a tot creient.

Pio
Llars de foc

Avda. de Sarrià, 53 bis · Tel. 93 322 53 59
08029 Barcelona

Nacional, 152 · Km 53,800 · Tel. 93 889 84 29
08550 Hostalets de Balenyà · Barcelona

Per Nadal regala Història

Barcelona 1714. L'Onze de Setembre
Corpus 1640. La Revolta dels Segadors
Guifré 897. L'origen de la nació

Guió i il·lustració: Oriol Garcia i Quera

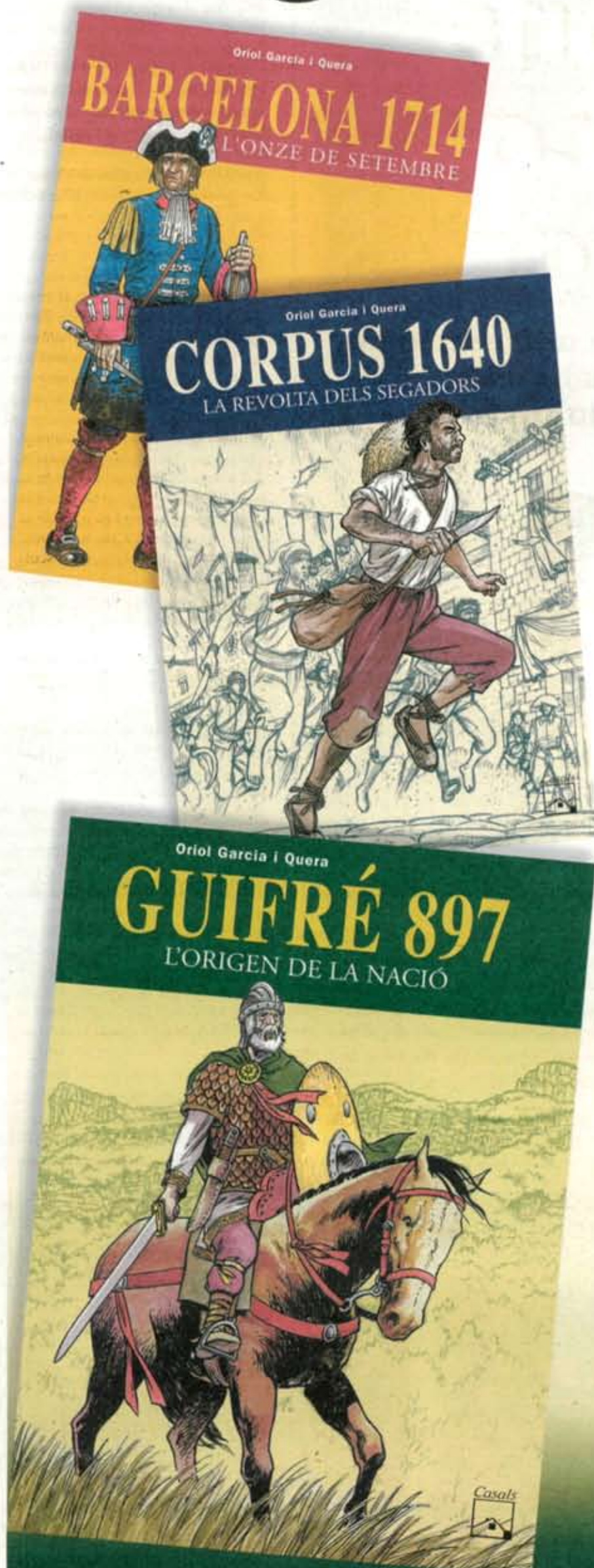
62 pàgines / 22 x 30 cm

**Tres àlbums
imprescindibles
per als que estimen
la nostra història.**

**Amb il·lustracions
que retraten fidelment
la Catalunya de l'època.**

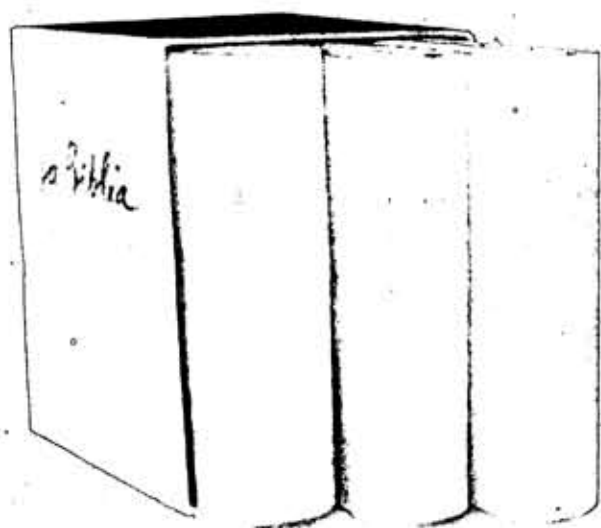
902 107 007

La Bíblia segons Perico Pastor

El prestigiós artista català il·lustra una edició de luxe de les Sagrades Escripures impulsada pel Grup Enciclopèdia Catalana

Il·lustrar tota la Sagrada Escripura ha estat per a Perico Pastor un gran desafiament, potser un dels més agosarats de la seva ja consolidada carrera artística. La iniciativa impulsada des d'Enciclopèdia Catalana el va seduir des del primer moment i en poc més de vuit mesos ha posat cara i ulls a un projecte que, segons afirma el mateix autor, «podria marcar època». Amb aquesta

nova versió de luxe de la Bíblia, el text utilitzat de la qual ha estat el de la Bíblia Catalana Interconfessional (BCI), s'ha volgut abordar amb una estètica moderna la il·lustració global de la Sagrada Escripura. Com altres grans artistes havien fet ja anteriorment, Perico Pastor se submergeix amb passió en el món bíblic per deixar fluir més de 1.000 imatges que no deixaran indiferent ningú.

«La Paraula es va fer il·lustració.» La nova edició de luxe de la Bíblia, editada pel Grup Enciclopèdia Catalana, ja és a punt. Després d'un intensísim any de treball, gairebé coincidint amb el Nadal del 2007, ha vist la llum un dels projectes editorials més engrescadors dels últims anys. La nova versió de la Bíblia és una aposta clara per la modernitat, per l'aggiornamento, amb la voluntat ferma d'acostar les Sagrades Escripures a l'home i la dona del segle XXI. En paraules de Jesús Giralt, director editorial del Grup Enciclopèdia Catalana i un dels principals impulsors del projecte, «el nostre objectiu ha estat abordar la il·lustració de la Bíblia, que s'ha repetit segle rere segle seguint la cultura i el gust de cada època, amb una estètica moderna, feta per un artista del nostre temps».

Amb un text de tanta qualitat literària

com és el de la Bíblia Catalana Interconfessional, que justament aquest any compleix el seu 25è aniversari, els esforços d'Enci-

clopèdia Catalana es van centrar sobretot a trobar un artista català capaç d'assumir el repte d'il·lustrar un llibre tan emblemà-

tic i ple de significat com aquest. «Tot i que buscàvem un artista modern i representatiu de la nostra època —explica Giralt—, aviat vam descartar l'opció abstracta perquè no ens semblava adient. Així, doncs, el primer que vam tenir clar és que havia de ser un pintor figuratiu.» Després de produir-se una certa «selecció natural», exigida per la dificultat enorme del projecte, el nom de Perico Pastor, artista català de reconegut prestigi internacional amb el qual ja havien treballat, va començar a sonar amb força. «Ell va reunir les condicions que necessitàvem —apunta el director editorial d'Enciclopèdia Catalana—. En primer lloc per la seva expressivitat i modernitat artística, i en segon lloc pel gran entusiasme que va mostrar pel projecte des del primer moment.»

Suport de l'Associació Bíblica de Catalunya

Abans de posar-se mans a l'obra, l'apassionament mostrat per Perico Pastor va fer possible que les 300 il·lustracions previstes inicialment esdevinguessin més de 1.000, de les quals 350 anirien a tot color. I és que des del primer moment, el pintor de la Seu d'Urgell, amb la intuïció pròpia dels artistes, va veure les enormes possibilitats que oferia el projecte. «Després de la primera conversa, encara en calent —afirma Pastor—, vaig anar al meu estudi i vaig agafar el Gènesi. Vaig plasmar en dibuix com s'havia d'obrir la Bíblia. Ho tenia molt clar: dues pàgines a tot color pràcticament abstractes que fossin bandes de llums: una de llums blaves i fosques, "al principi tot era fosc", i l'altra, més lluminosa, "que es faci la llum."»

Cap al Nadal del 2006, després de diversos mesos de canviar i ajustar les maquetes previstes inicialment, l'artista es va posar a treballar de valent. Entusiasmada amb una feina que el seduïa, es va abocar gairebé en exclusiva en aquest projecte. Al llarg del procés d'elaboració, que es va allargar aproximadament uns nou mesos, va comptar amb el suport incondicional de dos grans biblistes: Armand Puig, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, i Agustí Borrell, membre de l'Associació Bíblica de Catalunya. «Tots dos —assegura Pastor— van mostrar des del començament un entusiasme extraordinari pel projecte i per com ho feia. Poques vegades m'he sentit tan recolzat i estimulat per un públic tan absolutament excepcional.»

A ritmes molt diferents segons el registre i el gènere literari del llibre que il·lustrava, Perico Pastor va arribar al Nou Testament amb la pressió de posar rostres humans al Déu fet home. Enrere havien quedat les dificultats de llibres com el Levític o les Cròniques, i l'apassionament desbo-

Ex 14,22

2Sa 11,1-2

Za 4,1

1Sa 10,1

Jo 1

cat d'altres com els Salms o el Càntic dels Càntics, en el qual, segons afirma convençut el mateix autor, «m'hi podria haver passat anys i anys». Els evangelis esdevenen un canvi total de registre, amb el repte afegit d'il·lustrar quatre vegades de manera diversa la mateixa història. L'amistat amb Armand Puig, autor de Jesús, un perfil biogràfic, també el carregava d'una certa responsabilitat a l'hora d'afrontar la il·lustració de Jesús de Natzaret. El resultat, però, segons ha manifestat el biblista, ha estat extraordinari, tot i que, com acostuma a passar en el

món de l'art, cada persona que el contempli haurà d'emetre el seu propi judici.

Coherència i bellesa

Des del Grup Enciclopèdia Catalana, la satisfacció ha estat també molt gran. En paraules de Jesús Giral, «la nova versió de la Bíblia il·lustrada per Perico Pastor és una obra que il·lusiona i satisfà des del principi fins al final, amb un estil figuratiu, fresc i acolorit que ha omplert de llum i color les pàgines de la Sagrada Escriptura». I afe-

geix: «Jo destacaria d'una banda, la profunda honestat de la feina de l'artista. És un treball fet amb el més gran respecte cap a l'obra que il·lustrava. De l'altra, cal destacar l'esforç d'immersió que ha fet submergint-se en el text i deixant-se'n impregnar per deixar que les imatges fluïssin.» El director editorial d'Enciclopèdia Catalana acaba destacant la bellesa i la coherència del conjunt: «El resultat és una edició única de la Bíblia, luxosa, amb anotacions i amb il·lustracions de gran qualitat, realitzades per un gran artista, com en el seu moment

ja ho va fer Marc Chagall.» Formada per tres volums de dimensions considerables, amb enquadernació en tapa dura, tela i estampacions d'or, i amb un disseny magnífic de l'estudi Azcunce/Ventura, el preu d'aquesta edició de luxe de la Bíblia supera els 2.000 euros. Gairebé és una edició de col·leccionista, única, que segons els seus impulsors podria «marcar època». Un regal molt idoni per a aquest Nadal, però que està cridat a restar sempre actual i ple de vigència.

Samuel Gutiérrez

«Com a artista, he sintonitzat molt bé amb el text bíblic»

Perico Pastor va néixer a la Seu d'Urgell el 1953. Va estudiar a Barcelona i poc després va emigrar a Nova York, on va viure dotze anys. Va publicar les seves il·lustracions a Harper's, Village Voice, Vogue i, sobretot, a The New York Times. Això li va permetre pintar sense pressions. Actualment viu a Barcelona, dedicat completament a la pintura, encara que esporàdicament també dibuixa per a diaris (La Vanguardia, El País i d'altres). Ha il·lustrat diversos llibres, tot i que, entre ells, el més important sens dubte ha estat aquesta nova edició de la Bíblia, del Grup Enciclopèdia Catalana.

—Què el va motivar a implicar-se tan profundament en aquest projecte?

—Quan vaig sentir per primera vegada la proposta, cap al març del 2006, em va entusiasmar i instantàniament vaig veure totes les possibilitats que tenia. Em va fer molta il·lusió que comptessin amb mi. Havien revisat molts artistes del país i havien descartat molta gent. Per a mi era un honor la proposta. Vaig acceptar encantat immediatament.

—Per què tanta il·lusió?

—Perquè coneixia la Bíblia. De petit vaig fer molta història sagrada. Jo anava al col·legi de Lestonnac a la Seu d'Urgell i guardo molt bon record d'aquella etapa, especialment de la mare Maria del Pilar, una dona extraordinària. Ella em va ensenyar a llegir, escriure, les quatre operacions matemàtiques, història, geografia i el que llavors era conegut com a història sagrada. Era una persona admirable. Amb aquest bagatge que tant em va marcar, el tema de la Bíblia em resultava molt familiar...

—En el món secularitzat d'avui, algú podria pensar que il·lustrar la Bíblia podria esdevenir fins i tot un «desprestigi» per a un artista consolidat com vostè...

—Jo crec que no, al contrari, perquè independentment de les creences que es puguin tenir, la Bíblia és un llibre prou interessant com perquè sigui un repte el fet d'il·lustrar-lo. Són, a més, molts llibres i moltes veus, i això representa també un desafiament engrescador: adaptar-me pictòricament a cadascun dels llibres mantenint la unitat.

—Com s'il·lustra un text tan emblemàtic, que compta amb imatges que han passat a l'ideari de la nostra cultura, sobretot a Occident?

—Una opció era reconstruir històricament el que podia

ser reconstruïble de l'Antic Testament o del Nou, però això ho vaig descartar de bon principi. És irreconstruïble! És molt distant en el temps i en l'espai, fins i tot per a aquells que ho van redactar. No tenia cap sentit intentar reconstruir físicament tot allò i no hi guanyàvem res. En canvi, tenint en compte la relativa familiaritat que tenia amb el text, vaig pensar que el millor seria deixar-me portar per les imatges que tinc com a artista. Les il·lustracions han fluït. He agafat uns arquetips i m'he deixat portar pel text.

—Suposo que deu haver tornat a llegir la Bíblia.

—Evidentment, això és imprescindible per dur a terme una tasca com aquesta. Fins i tot diria que per il·lustrar la Bíblia, més que la tècnica o el mateix ofici de pintor, que són molt importants, el que m'ha estat més útil és el costum que tinc de llegir des dels cinc anys. Sóc un lector impenitent! Perquè independentment de si creus o no, el que no et pren ningú és l'obligació, com a artista, de llegir de la manera més atenta i honesta possible el text que tens al davant i que has d'il·lustrar. En això sí que puc assegurar que he estat molt fidel. A més, he de confessar que aquesta versió de la Bíblia és meravellosa, extraordinària, amb una qualitat del llenguatge realment insuperable, com es comprova especialment en els llibres poètics. El text de la Bíblia Catalana Interconfessional és modelic, amb un català culte i educat, però que tothom entén i tothom podria parlar, si el parléssim bé, és clar.

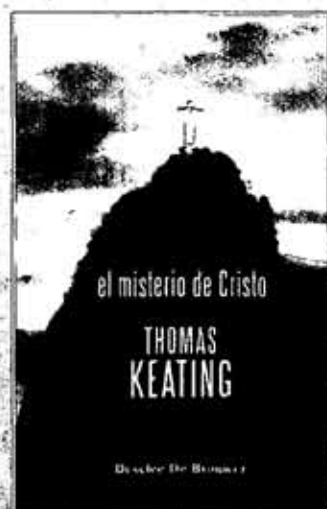
—Pel que diu, s'observa una gran sintonia amb el text...

—He de reconèixer que hi va haver moments difícils en què ho hauria llençat tot al foc, perquè pensava que no me'n sortia, però, en general, he sintonitzat molt bé amb el text. El meu ofici no és representar el món exterior, que ja és representa sol, ni tampoc l'objectiu últim és intentar arribar a les essències a base d'imatges. Jo entenc la pintura com una forma d'ajudar a entendre les coses d'una manera que no és la més òbvia. Amb això sintonitzo perfectament amb els relats bíblics, que moltíssimes vegades ofereixen punts de doctrina importantíssims a base de coses tan senzilles com el pa, l'oli, les sabates... És un llibre ple de detalls del dia a dia, de la quotidianitat, i això m'és molt proper. Per a mi, com a artista, ha estat una gran enriquitment haver d'establir una tensió entre la il·lustració i el text, tenint molt en compte el ritme, el to, els registres... I tot això plasmat de manera intuïtiva. En aquest sentit, puc dir que la Bíblia és una passada i ofereix grans possibilitats.

—Satisfet amb el resultat final?

—Molt, encara que com ja he dit, hi ha hagut també moments difícils. De totes maneres, m'agradaria deixar clar, i no és falsa modestia, que en aquest cas el que és important és el text. Les il·lustracions estan fetes per fer més entenedor el text, per subratllar-lo i que la gent es pugui aturar aquí o allà. Si d'alguna cosa puc estar orgullós és que els dibuixos col·laboren molt eficaçment perquè el text s'entengui millor. Amb això no vull dir que sigui la versió definitiva, però n'estic molt satisfet. Em sembla que és una bona versió. Com a text marcarà època i com a projecte, també.

Thomas Keating

El misterio de CRISTO

el Misterio de Cristo siempre se reconoce como un regalo de gracia santificante. En nuestra participación en él, la gracia de Dios es la presencia y la acción de Cristo, no sólo en los sacramentos de la Iglesia y en la oración, sino también en la vida cotidiana.

Willigis Jäger

la vida no termina nunca

Detrás de lo efímero y transitorio, ¿hay algo que permanece? ¿Será posible desarrollar una comprensión nueva de la vejez, de la enfermedad, de la muerte, de la resurrección o del renacimiento?

DESCLEE DE BROUWER

150 miradas de actualidad en el espejo de la cultura

Raúl Berzosa

Esta obra representa un servicio para la reflexión del creyente, o para la formación permanente de personas y grupos, o simplemente para recordar algunas de las claves que puedan orientarnos, como doctrina católica, en estos momentos de encrucijadas y cambios, y hasta de tensiones y desencuentros y, por qué no, de necesidad sentida y reclamada de ámbitos mayores de diálogo y encuentro.

Josep Ratzinger BENEDICTO XVI *Ser cristiano*

"El presente libro constituye un intento «de formular nuevamente la cuestión de nuestro ser cristianos en el mundo de hoy, y de responder a ella de un modo nuevo. Espero que su contenido pueda ayudar a la renovación de la predicación y de la fe que necesitamos con urgencia en un mundo que ha cambiado radicalmente».

José Fdez. Moratíel

La alcoba del silencio

El silencio es el camino hacia el interior, hacia nuestro ser, hacia el centro de nuestro ser.

El silencio es la revelación de nuestra interioridad, es la revelación de nuestra vida.

El silencio es la revelación de algo inefable.

El silencio te devuelve tu divinidad.

Christian Feldmann

Tendríamos que haber gritado

La vida de DIETRICH BONHOEFFER

André Paul

La Biblia antes de la Biblia

La gran revelación de los manuscritos del Mar Muerto

Los descubrimientos del mar Muerto han transformado nuestra comprensión de la sociedad judaica de los últimos siglos pre cristianos, e inducen una verdadera revolución en el campo de los estudios bíblicos, una nueva comprensión del proceso de composición y de reproducción de los escritos sagrados, las razones de su selección y el hecho de su reagrupamiento, las fuentes o principios de su interpretación; resumiendo, a imaginar una «Biblia del futuro».

José M. Castillo

La Iglesia y los Derechos Humanos

¿Cómo creer en un Dios que es utilizado por la religión para negar los derechos fundamentales de los seres humanos?

Régis Burnet

María Magdalena

De pecadora arrepentida a esposa de Jesús

Son muchas las obras exegéticas, históricas, literarias, hagiográficas sobre "la Magdalena". Faltaba reunir los elementos dispersos y escribir la historia de esta figura bíblica.

Barcelona

III Jornades Matrimoni i Família

BARCELONA.—Al·l'auditori del col·legi Pare Manyanet de Barcelona, els dies 16 i 17 de novembre, van tenir lloc les Jornades Matrimoni i Família, en la seva tercera edició, sota el lema «Transmissió de valors en la família». Set ponents van presentar els seus treballs.

El P. Luis Picazo, superior general dels Fills de la Sagrada Família, organitzadors de les Jornades, va presentar els assistents. El doctor en Filosofia i Teologia Francesc Torralba va dissertar sobre *L'autoritat com a vincle que afavoreix la vivència de valors en la família*. La seva tesi va ser: «No hi ha educació sense autoritat.» Va exposar el tema intercalant-hi frases dels escrits de sant Josep Manyanet, de la seva obra *Preciosa joia de família* (1895).

El mateix divendres, Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, va pronunciar la seva conferència *Transmetre la fe als fills integrats a la comunitat eclesial*. Aquestes sessions van ser moderades per Maria Aurora de Santiago, llicenciada en Psicologia i membre de la Junta de les Jornades. Hi van participar unes cinquanta persones.

Maria Aurora de Santiago i Mons. Agustí Cortés durant una de les sessions.

El dissabte 17 de novembre van tenir lloc dues ponències i una comunicació. Mn. Manuel Claret, delegat de Pastoral Familiar de la diòcesi de Barcelona, va presentar la ponència: *Valors essencials per viure en família*. Les seves paraules van girar al voltant dels valors de la vida conjugal i els valors familiars, i va concloure que «Jesús és la persona i el lloc de referència del cristià».

El doctor en Pedagogia Miquel Àngel Prats va presentar *La influència dels mitjans de comunicació en la transmissió de valors*. Com a punt de partida va constatar que «disposem d'escoles pròpies del segle XIX, professors del segle XX i alumnes del segle XXI».

La jornada del matí va concloure amb una comunicació sobre *Els valors en la pedagogia «manyanetiana»*, a càrrec del

P. Josep Roca, llicenciat en Pedagogia i expert en la pedagogia del pare Manyanet, plasmada a la seva obra: *Una pedagogia d'inspiració familiar* (Ed. Claret). La participació va sobrepassar les 70 persones. Van ser moderades per Sebastià Seguí, docent i membre de la Junta de les Jornades.

La tarda de dissabte es van sentir dues ponències: *Comunicació i vivència de valors en la relació de la parella*, a càrrec de Benjamín Glasser, arquitecte i docent. Maria Aurora de Santiago, llicenciada en Psicologia i àvia, va presentar una ponència molt pràctica: *La funció dels avis en la família avui*. Ella parlava de «l'alegria de ser avis, ja que és una de les formes més pures de l'amor: la que floreix entre una vida que comença i una altra que s'apaga». Aquesta sessió va ser moderada per Llorenç Macías i Neus Borràs, matrimoni d'Encontre Matrimonial i membres de la Junta de les Jornades.

El P. Luis Picazo va presidir l'Eucaristia, amb la presència dels fills dels assistents, que van passar el dia a la guarderia infantil, i va tancar amb apoteosi les jornades, fins a les properes, la tardor del 2009.

Les ponències d'aquestes jornades seran publicades. Exercir d'educadors no és fàcil, per tant, com més elements disposem, més ens ajudaran a dur a terme aquesta missió sagrada de l'educació. (C.C.)

Voldria dir-vos que el 25 de febrer de l'any vinent, 2008, direm una missa a Palma de Mallorca, a la parròquia de Sant Pius X (c/ Beatriu de Pinós), recordant en Pep, el meu germà, en el novè aniversari del seu traspàs, i també el meu pare, José, que va morir aquest any 2007 el dia 9 de març.

Si podeu oir una missa per la seva ànima, us ho agraïrem molt. Si no podeu, us preguem que tingueu un record per tots dos i una oració per al seu etern descans al Cel.

Moltes gràcies per tot.

ER BELLA

P.L. Can... Sentm... (Barcelona)
T. 9... Fax 9...
ABE...
San... 9, 08
T. 9... Fax 93...
Boters... T./Fa... 41
mte B... 5 Bcn... 28

Tarragona

El Vendrell compleix el vot de poble i tanca el 700 aniversari

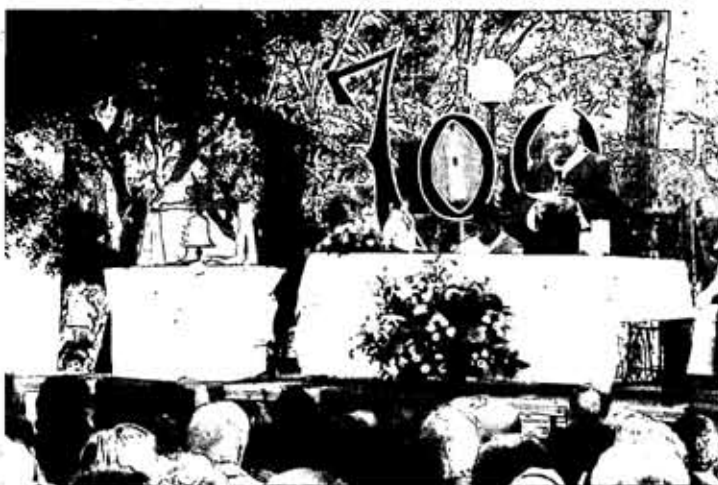
EL VENDRELL.— El 18 de novembre es va celebrar el tradicional vot de poble que l'any 1307, amb el trasllat de la parròquia de l'ermita de Sant Salvador a l'interior, els avantpassats es van comprometre a fer anualment tot recordant els orígens de la parròquia del Vendrell i Sant Vicenç de Calders.

De bon matí van sortir més de 200 caminadors des del Vendrell cap a Sant Salvador, acompanyats de l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, tot portant la petita imatge de sant Salvador, entre els tocs de gralla. En arribar a l'ermita, es va unir al grup molta gent del barri marítim i altres persones que s'havien desplaçat amb cotxe, encapçalades per l'alcalde del Vendrell, Benet Jané, i alguns regidors. La benvinguda va anar a càrrec dels alumnes de l'Escola Municipal de Música.

Després es va celebrar l'Eucaristia, presidida per l'arquebisbe Jaume i concelebrada per diferents sacerdots, amb cants a càrrec de l'Orfeó Parroquial. En el decurs de l'homília, el prelat va encoratjar els veïns a continuar la celebració del vot de poble, tot aprofundint en les arrels cristianes de l'origen de la vila, i va esperonar tothom a estar obert i receptiu davant de les diferents circumstàncies del present i futur.

Durant l'ofertori, els Nens del Vendrell van aixecar un pilar d'honor i es va procedir a la benedicció d'una campana ofrenada pels Amics de la Història, en commemoració dels 700 anys de la parròquia, la qual culminarà l'espaldany de l'ermita de Sant Salvador. A les acaballes de la celebració, el rector del Vendrell, Mn. Josep M. Barenys, va llegir la solemne renovació del vot de poble, seguida d'una pregària pels difunts i la benedicció

L'arquebisbe de Tarragona va presidir la celebració eucarística.

de la típica coca. Acabada la celebració religiosa, va tenir lloc l'acte commemoratiu del centenari de l'arribada de l'aigua canalitzada al barri de Sant Salvador. Va haver-hi els parlaments institucionals i es va obsequiar els assistents amb una litografia de l'ermita de Sant Salvador, per compartir després un aperitiu popular. A les dues de la tarda, després del concert de Santa Cecília a l'auditori Pau Casals, que va oferir el cor Orfeó Parroquial, el cor Joves Veus i el Petit Estel, es va fer un dinar de germanor, que va aplegar unes 400 persones. Mn. Josep M. Barenys, en nom de la comissió dels 700 aniversari de la parròquia, va ressaltar l'èxit assolit per les celebracions commemoratives, que «han permès acostar la realitat de la parròquia a moltes persones i ens han fet sentir feliços de viure i anunciar la fe».

Joan Boronat

Segona trobada familiar de preveres, diaques i seminaristes

TARRAGONA.— L'1 de desembre va tenir lloc al Seminari Pontifici la segona trobada familiar de preveres, diaques i seminaristes convocada per l'arquebisbe de Tarragona. La trobada es va iniciar amb la celebració de l'eucaristia a la capella major del seminari. En aquest acte va tenir lloc la institució en el ministeri de lector de dos seminaristes. Enric Mateu Usach i Joan M. Ferré Calvo van rebre de mans de l'arquebisbe el llibre de la Paraula de Déu. Aquest ministeri, pas obligat per arribar a l'ordenació sacerdotal, els faculta per proclamar la Paraula de Déu i els obliga a ser-ne portadors en tots els àmbits de la vida. (C.C.)

Tibidabo us informa

de Pessebres de "Monsen CAMPRUBI" col·lecció única en què hi ha obres de tots els continents. Es convenient demanar hora per la visita, telèfon 93 417 56 86.

4. Peregrinació a Terra Santa

Del 12 al 19 de maig del 2008, el Temple del Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo, organitza una Peregrinació a Terra Santa.

Per informació i inscripcions:
TEMPLE TIBIDABO 93 417 56 86
VIATGES MAGISTER. 93 487 94 23
Places limitades.

5. Il·luminació del Temple

Per a complir amb les normes ecològiques de l'ambient necessitem la col·laboració de tots per poder portar a terme el canvi de la il·luminació. Us invitem a participar amb el número 42.437 de la Rifa de Nadal que es destinarà per aquest fi.

6. Adoració Perpetua

Dia i nit el Santíssim Sagrament està exposat, sense interrupció a la Capella de l'Adoració Perpètua. Us invitem a que participeu una hora al mes.

Truqueu, per favor, al telèfon 93 417 56 86.

1. Nadal al Tibidabo

La Missa del Gall se celebrarà el dia 24 de desembre a les 12 de la nit, presidida per Monsenyor Joan GODAYOL.

Horari de Misses del dia de Nadal: 8, 10, 11, 13 (Temple superior), 17 i 19 hores.

Rosari, Vespres i Benedicció Eucarística a les 18 hores.

2. Vetlla extraordinària de Cap d'Any

31 de desembre 2007

Comença l'any 2008 amb Missa i Vetlla de l'Adoració Nocturna al Santíssim, presidida per Mons. Joan GODAYOL.

A les 22,30 hores sortirà de l'Avinguda de Vallcarca, 16 (abans Hospital Militar, 16) un microbús amb destinació al Tibidabo. Tornarà al seu lloc d'origen acabada la Vetlla.

3. Exposició de Pessebres

Al Temple del Tibidabo podeu visitar durant aquests dies el Museu Permanent

AMICS de la LLAR

UNA ENTITAT AL SERVEI DE LA 3a EDAT I DELS ESTUDIANTS

Companyia a canvi d'allotjament

Hi ha moltes persones grans que viuen soles, es valen per elles mateixes, però necessiten companyia sobretot de nit.

D'altra banda, molts joves que vénen a estudiar a Barcelona cerquen un lloc tranquil on viure-hi.

Amics de la Llar posa en contacte les dues necessitats: companyia per a la gent gran a canvi d'oferir allotjament als estudiants.

Amb una prova inicial de 3 setmanes de convivència perquè es puguin conèixer les dues parts.

Registre N. S03030 Dep. Benestar Social de la Generalitat de Catalunya.

Si desitja més informació no dubti a trucar-nos

934 369 651

AMICS DE LA LLAR · AMIC

LLAR · AMICS DE LA LLAR

C/ Indústria 218, 4t 1a
08026-BARCELONA
www.amicsllar.com

Sant Feliu de Llobregat

La comunitat de Montserrat s'amplia amb dos nous membres

MONTSERRAT.— El dissabte 8 de desembre, a la missa conventual de Montserrat, els monjos Àngel Pons i Carles Xavier Noriega van signar el seu compromís definitiu amb la comunitat benedictina de Montserrat. La cerimònia va ser presidida pel pare abat de Montserrat, Josep M. Soler, acompanyat per la comunitat, actualment formada per una setantena de monjos.

Durant l'acte, Carles Xavier Noriega i Àngel Pons van llegir davant dels seus germans de comunitat i dels fidels assistents la seva cèdula (escrit) de compromís amb la comunitat i amb l'Església, que van signar sobre l'altar de la basílica de Santa Maria. Posteriorment, van fer una pregària d'ofrena d'un mateix, que consisteix en el cant d'un verset del salm 118: «Rebeu-me, Senyor, segons la Vostra Paraula, i viuré, que no em vegi confós en la meua esperança.» Acabat aquest punt, i després que l'abat els lliurés els signes de la seva condició de monjos —la cogulla i el llibre de pregària—, van rebre l'abraçada de tots els monjos que han fet la profes-

Àngel Pons i Carles Xavier Noriega davant del pare abat de Montserrat.

sió solemne com a símbol d'unió i d'acolliment a la comunitat.

Amb l'entrada d'aquests dos nous membres, la comunitat benedictina de Montserrat passa a tenir 78 monjos —66 són al monestir de Montserrat, 5 al monestir del Miracle (Solsonès), 5 al monestir de Sant Miquel de Cuixà (Conflent) i 2 a Roma (Itàlia). D'altra banda, hi ha onze persones que estan en procés de formació

i de discerniment. Cal dir que hi ha una vintena de monjos que passen dels 80 anys; el més gran, el P. Agustí Figueras, en té 101, mentre que el més jove, el Gmà. Gabriel Soler, en té 27. La mitjana d'edat de la comunitat és de 63 anys.

Els dos nous membres

Àngel Pons i Creus va néixer a Sabadell

(Vallès Occidental) el 29 de novembre del 1969. És llicenciat en Ciències Físiques per la Universitat Autònoma de Barcelona. Actualment cursa els estudis de Teologia a Montserrat i imparteix l'assignatura de Matemàtiques a l'Escolania de Montserrat. Ha passat dos anys al noviciat i quatre al juniorat, on ha rebut la seva formació com a monjo. Abans d'entrar a Montserrat va ser professor de Matemàtiques, Tecnologia i Ciències Experimentals a ESO, al Col·legi Sagrada Família de Santa Perpètua de Mogoda; i, més tard, va exercir de professor a l'Hospitalet de Llobregat, on va ser cap del Departament Científic-Tecnològic, membre del Departament de Pastoral i membre del Consell Escolar del Casal dels Àngels.

Carles Xavier Noriega i Merino va néixer el 14 de maig del 1964 a Barcelona. És enginyer tècnic de Telecomunicacions. Va estudiar l'especialitat d'Equips Electrònics a La Salle Bonanova i a la Universitat Politècnica de Catalunya l'especialitat de Telecomunicacions. Durant catorze anys va formar part del Club Natació Sant Andreu de Barcelona. Abans d'entrar al monestir va col·laborar amb la Fira de Barcelona i amb l'organització dels Jocs Olímpics de Barcelona 1992, va ser cap de projectes de formació telemàtica al Centre Divulgador de la Informàtica i durant tres anys va treballar en dues empreses relacionades amb els seus coneixements telemàtics. Va fer de professor a l'Escola de Formació Professional OSCUS de Barcelona. (C.C.)

40è aniversari
FACULTAT DE TEOLOGIA
DE CATALUNYA

XL anys del

CEP
Centre d'Estudis Pastorals
de les diòcesis catalanes

1968 - 2008

Presentació

La parròquia és una institució que té molts segles d'existència i que fins ara ha estat capaç d'adaptar-se als nous reptes que es van produint al llarg de la història. El nostre temps, també, planteja uns nous desafiaments candents a la institució parroquial. Aquesta és la raó que ha motivat la celebració d'aquest Congrés de Teologia Pastoral.

Com anuncia el títol del congrés, els reptes del nostre temps giren a l'entorn de dos elements. El primer és la capacitat de pensar la parròquia com a comunitat de persones que són capaces d'establir unes relacions de maduresa humana, d'amor i de fe. El segon element és la capacitat de servir les dones i els homes del nostre temps en la recerca del sentit de la vida, és a dir, d'acompanyar-les en les seves alegries i tristesses, en les seves esperances i angoixes.

El Congrés sobre *La parròquia, comunitat missionera* intentarà fer front a aquestes necessitats urgents, mitjançant cinc ponències de teòlegs de diversos països europeus, de dues taules rodones i de tres tallers sobre la *Parròquia-territori*, sobre les *Unitats pastorals o agrupacions de parròquies* i sobre la *Formació dels agents de la pastoral*.

Ramon Prat i Pons

Director de l'IREL (Lleida), professor de la Facultat de Teologia de Catalunya i membre del Consell de Direcció del CEP

Congrés internacional de teologia pastoral

La parròquia, comunitat missionera

Programa

DIJOUS 17 GENER

- 12.00 Inauguració a càrrec del cardenal Lluís Martínez Sistach, gran canceller de la FTC i president del CEP.
- 12.15 Ponència inaugural *La parròquia, comunitat missionera*, card. José Policarpo (Lisboa).
- 16.00 Ponència introductòria *Reptes i signes d'esperança en el moment present*, Alfonso Fernández Casamayor (Màlaga)
- 17.30 Descans
- 18.00 Ponència bíblica-patrística *Les primeres comunitats, model per a la parròquia d'avui*, Luca Bressan (Milà)
- 19.30 Cloenda

DIVENDRES, 18 GENER

- 10.00 Ponència teològica *Comunió i missió en la vida de la parròquia*, Mons. Franco Giulio Brambilla (Milà)
- 11.30 Descans
- 12.00 Taula rodona: Miquel Payà (moderador) (València)
Introducció: Perspectives actuals del Congrés de la Parròquia Evangelitzadora
Participants: Miquel Barabà (Tarragona) - Sebastià Taltavull (Menorca / Madrid) - Alfredo Teixeira (Lisboa)
- 16.00 Tallers
La parròquia en el territori (Josep M. Domingo - Sant Feliu)

Les unitats pastorals i les agrupacions parroquials (Joan Torra - Vic)
La formació dels agents de pastoral (Ramon Prat - Lleida)

19.00 Cloenda

DISSABTE, 19 GENER

- 10.00 Taula rodona: Ramon Prat (moderador)
La unitat i la fragmentació de la pastoral
Participants: Josep Casellas (Girona) - Antoni Elvira (Urgell) - Cristina Martínez (Barcelona, URC)
- 11.30 Descans
- 12.00 Ponència conclusiva *Línies i actituds de cara al futur de la parròquia*, Alphonse Borràs (Liège)
- 13.15 Cloenda del Congrés
- 13.30 Intervenció musical

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA.

Diputació, 231 - 08007 Barcelona
Tel. 934 534 925
congressos@teologia-catalunya.cat
www.teologia-catalunya.cat

CENTRE D'ESTUDIS PASTORALS

Rivadeneyra 6, 3r - 08002 Barcelona
Tel. 933 174 858
cep@cepastorals.cat
www.cepastorals.cat

Exposició de Ricard Vives i Sabaté a Vilanova i la Geltrú

arxius particulars de M. Victòria Cànelles i Pastó, i Antoni Sagarra i Mas, oberta a la Penya Filatèlica de Vilanova i la Geltrú (c/ Marquès del Duero, 15).

presentació feta per Jaume Manero, vicepresident dels Amics dels Goigs de Barcelona, i clourà el divendres 28 de desembre, a les 19 h, amb la projecció de la pel·lícula *Un miler de goigs*, dedicada al treball de Ricard Vives i Sabaté, comentada pel seu autor, Pau Giralt. Ricard Vives i Sabaté va ser un excepcional artista que va dedicar la seva vida als goigs.

El primer dels seus goigs, publicat el 1947, era dedicat a l'advocació de sant Bartomeu, patró de la vila de Sitges. El més antic dels goigs dedicats a la seva vila de residència, Vilanova i la Geltrú, és el que porta el número 21, dedicat a sant Cristòfor, que es venera a l'ermita marinera, a prop del far, on tenia la seva residència estiuenca Eugeni d'Ors, devot original d'aquest sant; Ors és l'autor de la lletra d'aquests goigs. La sèrie, llarga sèrie, acaba al número 1.256. Vives Sabaté va recórrer tots els indrets de Catalunya, amb l'objecte de conèixer ermites i descobrir velles devocions populars. Primer es desplaçava amb els mitjans de transport públic i amb bicicleta; més tard ja va utilitzar un petit automòbil utilitari.

L'exposició commemorativa del centenari del naixement de Ricard Vives i Sabaté es pot visitar fins al 28 de desembre. Horari: feiners de 18 a 21 h; dissabtes: de 16 a 21 h; diumenges: de 10 a 14 h. Nadal i Sant Esteve, tancat. (C.C.)

Montserrat acull les il·lustracions d'«El poema del pessebre»

MONTSERRAT.— El dissabte 15 de desembre passat es va inaugurar a la sala Abat Argerich del monestir de Montserrat l'exposició de les il·lustracions basades en *El poema del pessebre*, de Joan Alavedra, convertit en oratori per Pau Casals com a símbol de pau al món. L'exposició la conformen vint-i-sis acrílics realitzats per l'artista sabadellenc Jordi Roca, i que són propietat de Joan Rios i Masanell, gestor cultural i promotor d'activitats cíviques.

L'exposició, que romandrà oberta fins al 13 de gener, és itinerant i en les anteriors edicions ha estat exposada a l'Acadèmia Catòlica de Sabadell (1996), al Palau de la Música Catalana de Barcelona (1997), al Cercle Català de Madrid (1998), al Castellet de Perpinyà (2000), al claustre del reial monestir de Ripoll (2001), a la Biblioteca Pública de Lleida (2002), al Casal de Cultura de Girona (2003), a la casa abacial (monestir de Sant Cugat del Vallès) (2004), al Palau Municipal de Tarragona (2005), a la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona (2006) i ara al monestir de Montserrat.

Els horaris per visitar l'exposició són els matins de 9 a 10.30 h i de 12 a 13.30 h; les tardes de 15.30 a 18.30 h. (C.C.)

CATALUNYA⁺≡CRISTIANA

Un bon regal de Nadal

Nadal és una celebració molt entranyable i cal celebrar-ho. Déu ens dona el regal més gran: el seu propi fill, Déu fet home per nosaltres, autor de la fe, la fe de l'Església, la nostra fe.

Catalunya Cristiana us proposa en aquest temps fer un **bon regal**, que ajudi a enfortir la fe: una subscripció al setmanari a la persona o persones dignes de la vostra confiança. Pot fer un gran bé i és una forma molt efectiva d'ajudar-nos.

Adjuntem una butlleta de subscripció que podeu enviar per correu o, si ho preferiu, la trobareu visitant la nostra web: www.catalunyacristiana.com on hi ha més informació.

Aquest Nadal desitjo regalar una subscripció a *Catalunya Cristiana* en ☐ català ☐ castellà al **preu promocional de 90,00 euros** (Preu normal: **100,94 euros**) a:

NOM I COGNOMS:

ADRECA:

CP:

POBLACIÓ:

TELÈFON:

Persona que fá l'obsequi:

NOM I COGNOMS:

ADRECA:

CP:

POBLACIÓ:

TELEFON:

FORMA DE PAGAMENT:

- ☐ xec nominatiu (90,00 euros)
- ☐ domiciliació bancària, amb:
- ☐ un sol càrrec de 90,00 euros (anual)
- ☐ dos càrrecs de 45,00 euros (semestral)
- ☐ quatre càrrecs de 22,50 euros (trimestral)

els càrrecs es poden presentar a:

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--

[illegible]

Entitat

Oficina

D C

Compte

Urgell

«Una entitat té credibilitat en la mesura que treballa seriosament»

■ Teresa Cabanas és la nova presidenta de Mans Unides d'Urgell

La darrera assemblea de Mans Unides del bisbat d'Urgell va escollir, a proposta del bisbe d'Urgell, Teresa Cabanas com a nova presidenta de l'entitat. Cabanas pren així el relleu de Pilar

Morales, que havia sobrepassat el temps màxim que preveuen els estatuts per a aquest càrrec. Teresa Cabanas, que els darrers anys ha estat secretària de Mans Unides, assumeix la presi-

dència amb un esperit continuista i amb el compromís d'ampliar l'equip de l'entitat, «perquè d'aquí a tres o sis anys, quan torni a tocar una renovació, sigui més fàcil d'afrontar».

—Costa molt trobar gent que assumi la feina de la delegació?

—No és que la feina espanti la gent, sinó que exigeix una disponibilitat que no tothom té. Per exemple, quan cal preparar la campanya et passes dos mesos venint tard a sí i tard a també al bisbat. Després, dos cops l'any cal anar a Madrid perquè és important ser-hi. En definitiva, no es tracta de disposar d'un parell d'hores al dia per col·laborar, sinó que has de tenir una disponibilitat molt àmplia, i no tothom pot combinar-s'ho amb les obligacions a la feina o a casa. I com que, a més, la gent que hi érem fins ara ja havíem pogut fer-hi front, això ha propiciat en part que ara no hi hagi tanta gent disponible per assumir la coordinació de la delegació. En canvi, les delegacions comarcals funcionen molt bé arreu de la diòcesi. Hi ha un nombre importantíssim de gent que treballa molt bé. Hi ha llocs que fins i tot és el poble sencer que hi col·labora, la qual cosa demostra que hi ha una sensibilitat molt gran per la tasca de Mans Unides.

—Com es trien els projectes en què col·laborar cada any?

—Mans Unides publica dos o tres cops l'any un llibre on es detallen tots els projectes que hi ha en marxa. Al novembre, que és quan solem fer l'assemblea de la delegació, escollim el país on volem dedicar el treball de l'any següent. Potser això canviarà més endavant, però enguany encara ho hem fet així, i hem decidit que sigui un país de Sud-amèrica on hi hagi un o dos projectes que nosaltres puguem afrontar. També hem demanat si la tria d'aquests projectes pot tenir relació amb la dona i la seva tasca com a mare, perquè el lema de la campanya per al 2008 és «Mares sanes, dret i esperança».

—Ha tingut ocasió de viatjar a algun dels països que reben l'ajuda de Mans Unides?

—El 2004 vaig poder anar a la República del Congo, a la regió de Lubumbashi.

Vam poder visitar i conèixer la tasca que s'hi fa. Vam veure com es duen a terme diferents projectes: pous, un hospital, tallers ocupacionals... Quan tornes d'un viatge com aquest, si ja estaves convençut, encara hi creus més, perquè t'adones que supera de llarg allò que t'imaginaves. Es fa molt bona feina i la gent que hi treballa entén molt bé la tasca que Mans Unides du a terme. Normalment, són projectes importants i amb una característica a destacar: són projectes amb vocació de tenir una continuïtat en el temps. Per exemple, si fas una escola bressol, l'important no és construir l'edifici, cosa relativament fàcil, sinó aconseguir que aquella escola funcioni any rere any. Per això, de vegades, es descarten projectes que en principi semblen molt engrescadors, però que quan els estudies en profunditat veus que no s'ajusten a aquesta característica fonamental en la manera de treballar de Mans Unides.

—Com es plantegen els projectes

Teresa Cabanas.

d'ajuda perquè no hi hagi eventuais conflictes culturals amb la gent a qui van destinats?

—Mans Unides col·labora habitualment amb missioners d'origen europeu; perquè és la contrapart que tenim més a prop; però sempre que és possible mirem

que siguin les persones del mateix país les que s'encarreguin de la continuïtat del projecte. Així ho vaig constatar als llocs que vaig poder visitar, on ja hi havia gent formada per continuar la tasca engegada, i fins i tot preveres autòctons. Això t'ajuda a entendre per què a la gent d'aquí que passa un temps treballant en aquests projectes després els costa moltíssim tornar. Se senten molt identificats amb la tasca que fan i veuen de primera mà el fruit de la seva feina. Una feina, tanmateix, que sense el suport que els enviem des d'aquí segurament no podrien fer perquè no tindrien prou recursos. Sorpren veure com en països tan rics com el Congo la gent ha de viure en unes condicions de pobresa tan extrema. És un contrast que et fa reflexionar sobre la manera com ens comportem els països desenvolupats. Potser és per desconèixerment o perquè tot ens sembla tan difícil i poc efectiu que ens costa molt creure que la tasca que fan les ONG pot donar un bon fruit.

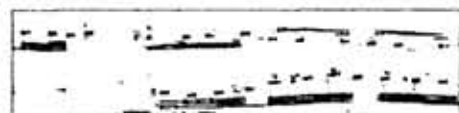
—Com fer arribar a la gent que la feina que es fa és realment efectiva?

—Una entitat té credibilitat en la mesura que treballa seriosament i no rep cap mena d'influència. Sovint es critica Mans Unides en el sentit que és una entitat massa estructurada, però ara com ara som una de les organitzacions que gastem menys en despeses de manteniment. Tot i que tenim gent professional, perquè n'hem de tenir, estem en uns mínims pel que fa a despesa de funcionament.

Miquel Vigo

Curset de formació dels preveres joves

LASEUD'URGELL.—Els preveres i diaques joves (ordenats els darrers 10 anys) del bisbat d'Urgell van assistir els dies 6 i 7 de desembre a les sessions de formació permanent que van tenir lloc al Seminari de la Seu d'Urgell, i que van tractar sobre l'educació en l'amor i la sexualitat. L'exposició inicial del tema i les conferències posteriors van ser dirigides pel matrimoni Del Castillo, que acredita una llarga experiència en trobades formatives amb professors, educadors, superiors de seminaris, associacions de pares i públic en general. A més, la jornada de dijous dia 6 es va cloure amb una tertúlia sobre la vida del bisbat, amb la participació de tots els assistents. (C.C.)

La música del darrer adéu

Música per a funerals

cerimònies religioses i laiques

maitemer.produccions
maite.mer@telefonica.net
Telf. 676.930.024

CASA GAY

SERVEI DE LLOGUER
Des del 1860

C/ Puigcerdà, 100-102
08019 Barcelona

Tel. 933 080 104 - Fax 933 087 193

Lloguer de: cadires, taules, tarimes, passarel·les, tanques metàl·liques, parament de taula, estovalles, peanyes per a protocol, penja-robes...

Muntatge de: festes, concerts, reunions, exàmens, congressos, conferències, desfilades de modes, banquets i tota classe d'actes a petita o gran escala.

CASA GAY Vendes Hostaleria: c/ Roger de Llúria, 12-14 - 08010 Barcelona - Tel. 933 181 495
Servei de lloguer: c/ Puigcerdà, 100-102 - 08019 Barcelona - Tel. 933 080 104

RESIDÈNCIA UNIVERSITÀRIA FEMENINA ISABEL LARRAÑAGA

- Habitacions individuals amb bany complet, telèfon i accés a Internet.
- Sala de televisió, vídeo i DVD, amb aire condicionat.
- Biblioteca, sala de treball i lectura.
- Bugaderia, gimnàs i cuina pròpia de qualitat.
- Capella.
- Jardí i terrasses enjardinades.

Situada al costat de l'estació de Tres Torres dels Ferrocarrils de la Generalitat i a prop de la zona universitària de Diagonal, IQS, Esade, Abat Oliba, UIC, etc.

Via Augusta, 289 - 08017 Barcelona
Tel. 932 032 362
www.residenciamadreisabel.org

Vic

Trobada dels mestres de les escoles diocesanes

LES MASIES DE VOLTREGÀ.—En un gratificant ambient de companyonia i d'amistat, una trentena de persones —mestres i quadres formatius de les escoles diocesanes, amb especial implicació del bisbe de Vic— van celebrar el dissabte 1 de desembre un recés al santuari de la Gleba, sota els auspicis de la Fundació Llissach.

A més dels ponents, calia destacar la presència del P. Ramon Bescós, de l'Oratori de Sant Felip Neri; Mn. David de Vargas, rector de Sant Vicenç de Castellet; David Compte, vicari de Santa Maria de Manlleu i delegat diocesà de Joventut; Mn. Jean Harimana, capellà rwandès, vicari de les parròquies de Santpedor i d'Artés, així com també dels equips directius de les escoles diocesanes i d'un notable nombre de mestres, personal de servei, catequistes i acompanyants.

De fet, les Escoles Llissach de Santpedor i Sagrats Cors, de Sant Hipòlit de Voltregà, fa temps que caminen juntes i aquest dissabte es van organitzar per celebrar aquest recés de pregària i reflexió a l'entorn d'*Els valors i la seva fonamentació*.

El matí va estar dirigit pel doctorand en Teologia Mn. Jordi Castellet i Sala, que va portar la dinàmica matinal a l'entorn de l'anàlisi i presa de conclusions sobre l'estat espiritual de la nostra societat, posant com a mesura la vivència d'algunes qüestions morals, veritable pedra de toc de l'estil de vida europeu occidental. Va haver-hi temps per analitzar les dades actuals sobre els avortaments al nostre país, una notícia que ha estat primera pàgina dels diaris, així com també l'elevat nombre de divorcis i trencaments familiars que assenyalen la crisi de la institució de la família. El grup també es va deturar en les avaluacions de l'ensenyament a Catalunya, que és a la cua d'Europa.

Davant de tot això, les escoles cristianes, i amb més raó les que depenen directament de la Mitra, s'han de fer notar en el sobrepuig que significa que els infants i joves es facin la pregunta pel sentit de la vida i que aprenguin a viure en una experiència de comunió, necessària avui més que mai. La necessitat d'afirmar el fona-

El grup a les escales del santuari de La Gleba.

ment de l'acció educativa i personal en la persona de Jesucrist i en el seu Evangeli ha d'estar al centre de tota acció i formació intel·lectual i moral.

La missa se situava al mig de la jornada. Una ocasió més per a compartir i fer créixer la fe en el grup que formava la trobada. Després del dinar de germanor, molt animat per cert, la tarda va correspondre al Dr. Xavier Barrycoia, catedràtic en Sociologia i Filosofia de la Universitat Abat Oliba, de Barcelona. Presidida per la pel·lícula *Elephant*, de Guy van Sant, basada en els fets de la matança a l'Institut de Columbine, als Estats Units,

la ponència va tractar la temàtica *Educar en una societat nihilista*.

En una societat on els valors supremes són els del jo i no els de l'altre, tot val per tirar endavant i mirar de sobreviure. Tot és aparença i manca de sentit. Per això no ens ha d'estranyar que la vida resulti més buida que mai i que s'arribi a produir tota mena de brutalitats sense sentit que no duen enlloc.

Apareixia, doncs, la necessitat de l'afirmació del fonament moral personal de

cadascú. No podem educar ni construir una vida humana mínimament coherent sense articular-la a l'entorn del fonament. En el cas de les escoles diocesanes, s'ha d'afirmar en cada moment com a persona de referència l'experiència Jesucrist, donadora de sentit i de contingut a la nostra vida.

Per a final de curs s'ha programat una nova trobada, aquesta vegada més pràctica, enfocada a la totalitat de les plantilles educatives. Una jornada que, de fet, pretén ser oberta a tothom. S'hi pot demanar la inscripció trucant a la Secretaria de l'Escola dels Sagrats Cors de Sant Hipòlit de Voltregà. (J.C.S.)

Claret

Roger de Llúria, 5 · 08010 Barcelona
Tel 933 010 887 · Fax 933 174 830 · A/e: editorial@claret.es

www.claret.es

«He volgut intentar —tan bé com he pogut— de presentar el Jesús dels Evangelis com a «Jesús històric» en sentit propi. Estic convençut, que justament aquest Jesús dels Evangelis és una figura històricament plena de sentit i coherent.»

Benet XVI

360 pàgines. Relligat en tapa dura amb sobrecoberta.

COL·LECCIÓ A CEL OBERT

José Antonio Pagola
A l'estil de Jesús
Escollint sant Mateu (cicle A)
Seguint el fil conductor de l'evangeli, l'autor vol contribuir a fer-nos viure l'any litúrgic aprenent a viure segons l'estil de Jesús.
Col. A Cel Obert. 136 pàg.

Eloi Aran Sala
Amor al vent
Motxilla d'un educador en el lleure
L'experiència educativa d'un monitor i responsable d'un centre d'esplai.
Col. A Cel Obert. 176 pàg.

L'Abbé Pierre
parla als joves
Camí vers l'essencial
El testimoni d'Abbé Pierre segueix essent avui vigent i interpel·la molt especialment els adolescents i joves.
Col. A Cel Obert. 192 pàg.

Juanjo Fernández Solo
La pregària de la porta
Una bona eina per a pares i mares, mestres, catequistes i monitors que volen ajudar els infants a endinsar-se en el camí de la pregària.
Col. A Cel Obert. En preparació.

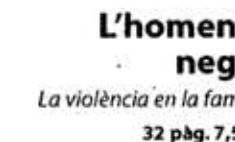
Col·lecció

«Paraules per dir-ho»

Històries que ajudaran als infants a entendre situacions difícils que poden viure a la família, a l'escola o bé amb els amics. S'adrecen a nens i nenes de 6 a 12 anys, però també són un instrument per pares i educadors per afrontar amb delicadesa moments i situacions complicades i a la vegada acceptar la realitat.

El mar del cel
La pèrdua d'una persona estimada
32 pàg. 7,50 €

L'homenet negre
La violència en la família
32 pàg. 7,50 €

Fem com si fóssim...
La malaltia
32 pàg. 7,50 €

Roger de Llúria, 5, 1r 2a
08010 Barcelona
Tel. 933 010 062 · Fax 933 174 830
editorial@claret.cat · www.claret.cat

Patrimoni

Quatre mots sobre campanars

■ El campanar, per la seva alçada, ens fa reflexionar en les coses d'alta espiritualitat

A un servidor, mogut per la curiositat, un bon dia, ja en plena jubilació, li va picar la tafaeria de saber quins eren els campanars de la nostra terra que s'aixecaven més enlaire, i vaig acabar anant amunt i avall del país mesurant-los i apamant-los. Avui sé que el més alt és el de Sant Joan de Valls, 74 metres (si no tenim en compte

els de la Sagrada Família de Barcelona, a mig acabar); seguit d'alguns que passen de seixanta com el de la catedral de Girona, el de Sant Feliu també de Girona, el de Sant Pere de Reus, el de la Seu Vella de Lleida i el de Santa Eulàlia d'Esparreguera; altres frisen els seixanta com els d'Almenar, Montgai i Calaf.

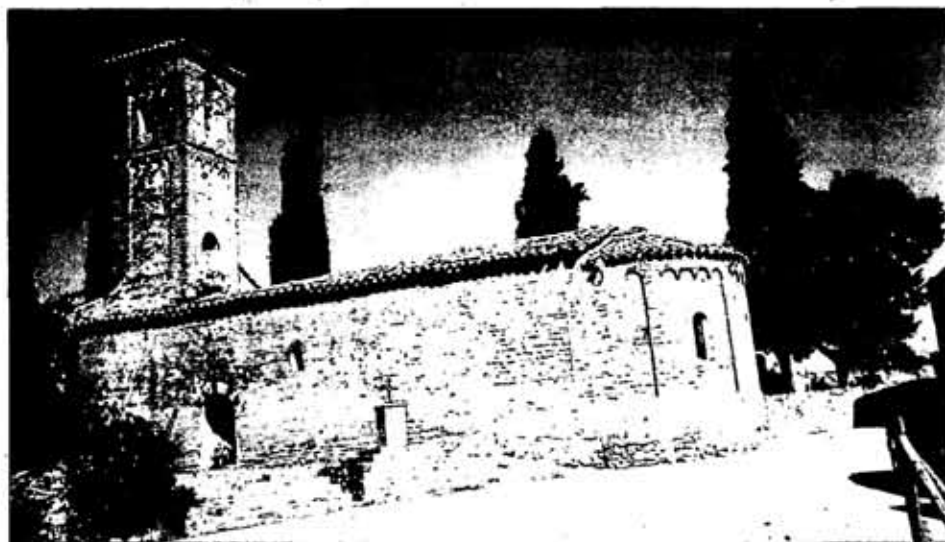
Els campanars acaben sent referència no solament dels temples on els fidels poden acudir, com faig jo ben sovint mogut per la meua fe, sinó també del lloc. Ja el cantautor Llach, en una de les seves cançons, deia: «El meu país és tan petit que des de dalt d'un campanar sempre es pot veure el campanar veí.»

Avui, les alçades dels campanars veuen com els fan la competència altres construccions que malden per pujar cap al cel: gratacels, xemeneies, sitges i un bé de Déu d'edificis industrials i agrícoles. Però en els campanars solem trobar, ben sovint, valors estètics que ens encanten. Tot i que abunden els que són de quatre parets mal girbades i sense res de vistós, en general hi solem trobar elements que ens captiven. A casa nostra, no solament ho veiem en aquells humils campanars romànics com els de la Vall de Boí, sinó també en els alts campanars gòtics de les nostres esglésies catedral i de les grans ciutats i, potser encara més, en els campanars barrocs i neoclàssics que abunden tant a la nostra terra i que no han estat gaire valorats i coneguts; a mi, almenys, m'han sorprès molt agradablement.

Després dels desastres de la guerra civil, els arquitectes han hagut d'aixecar i remodelar nous campanars i ho han fet amb l'esperit d'innovar. No sé si l'han encertat, però tenim alguns campanars que ja no són torres i que s'aixequen com parets aïllades amb alguna campaneta al cim que obliguen el qui hi vulgui pujar a enfilarse per aquelles escales formades per barrots metàl·lics que se solen anomenar escales de gat. Penso que han perdut tot l'encant, però són coses dels temps i de la fretura per modernitzar-se que té la gent d'avui. En trobem arreu, però un dels més anomenats és el de l'església parroquial del Pont de Suert; també n'hi ha al Baix Llobregat com el de Santa Maria de Sales i a Aiguafreda, al Vallès; en altres llocs han fet una barreja de torre i paret com els d'Artesa de Segre i Balaguer.

A mi, que em perdoni la gent jove, m'agraden els de torre de sempre, amb totes les varietats que el temps va imposant. Així, m'encanten els pocs que ens queden de preromànics com el de Sant Mateu de Bages o el de Sant Climent de Coll de Nargó (l'Alt Urgell), els romànics dels Pirineus, de les catedrals de Girona i Vic i de molts altres llocs. Són molt del meu gust els gòtics majestuosos de les esglésies barcelonines com els de Santa Maria del Mar, del Pi o de Sant Just, però igualment ho són els de punts allunyats de la capital com els de Bellpuig d'Urgell, Sant Pere de Reus, Cervera o l'altíssim de la Seu Vella de Lleida.

Si aneu a les terres del sud i de ponent,

Església de Sant Jaume de Viladriver amb un campanar romànic situat sobre la nau al centre del frontis.

Campanar del monestir de Pedralbes, gòtic i octogonal, adossat al costat del temple.

Campanar del santuari de la Gleva, neoclàssic, situat a l'angle dret del temple i al seu darrere.

potser en trobareu que us sorprendran per la bellesa barroca, delicada i austera, tot i la seva decoració una mica abundant. Penso en campanars com els de Maspujols, Vinyols, el Catllar, Falset i els de la Terra Alta com Gandesa, Vilalba dels Arcs, Arnes, Batea i la Fatarella, que es mouen entre un barroc auster i un neoclàssic elegant.

Un aspecte curiós dels campanars és la seva situació en relació amb el temple. A Catalunya abunden els que estan situats al davant fent angle amb la façana principal, ja sigui a la dreta ja a l'esquerra. A vegades es troben en tots dos angles, campanars bessons, com el cas de Santa Maria del Mar o la catedral nova de Lleida. A vegades un d'ells ha quedat a mig fer, com passa a l'Escala (l'Empordà) o a Sant Just de Barcelona, posem per cas. No és tan

freqüent que el campanar quedi al darrere, o sigui flanquejant la capçalera, com passa a Gelida, al Pi de Barcelona o a Santa Maria de Manlleu; a vegades es troba sobre la nau com a Santa Maria de l'Estany o a Santa Eugènia de Berga, però el cas més curiós és el dels dos de la catedral de Barcelona als extrems del transsepte, en posició endarrerida respecte del frontis.

Pel seu interior puja l'escala per accedir a la cel·la, que és aquell punt on sol haver-hi les campanes litúrgiques, i sol ser del tipus català sobre voltes i arrapada als murs tot deixant un ull d'escala central; així ho trobem al de Sant Esteve de Granollers o al de Caldes de Montbui i molts més; en uns pocs casos l'escala és de cargol, i de pedra picada ben sovint, com a l'església de Sant Antoni de Vilafranca i la Geltrú i a la de Llivia. N'hi ha que en lloc

d'escala tenen rampa, com el d'Esparreguera, i en molts, sobretot al Pirineu, l'escala és de fusta, no sempre en bon estat.

Quan per sobre de la cel·la hi ha un terrat o una torrella amb les campanetes horàries, com és el cas de Sant Hipòlit de Voltregà, cal pujar-hi des de la cel·la per escales de gat, tot posant a prova el domini del vertigen, com em va passar al campanar de Cardedeu, al Vallès.

Una bona colla de campanars han quedat inacabats, ja sigui per manca de recursos econòmics, ja sigui amb motiu d'un accident o per l'efecte destructiu dels llamps. Entre els més coneguts hi ha el cas d'Alcover, de Palafrugell i de Torroella de Montgrí. En pocs casos el campanar ha quedat lleugerament inclinat, amb un cert desplom; és el cas de Vilagrassa a l'Urgell i sobretot el de Santa Eugènia de Nerellà, poblet del terme municipal de Bellver de Cerdanya.

Normalment els campanars tenen planta rectangular, a vegades quadrada; en temps del barroc acostuma a convertir-se en octogonal a mitja alçada. Els campanars gòtics també solen tenir planta octogonal des de la seva base; algun, com a Bellpuig d'Urgell és hexagonal. I també hi ha el cas dels campanars de planta circular; entre els romànics tenim el d'Ars, el de Sant Serni d'Anserall, el de Gavarrà, tots tres a l'Alt Urgell; el de Santa Maria del Bruc i el de Pardines, al Ripollès, són semicilíndrics.

En els campanars dels segles XVII i XVIII, amb planta rectangular, a mitja alçada es converteix en octogonal i una destacada motllura, gairebé cornisa, separa els dos cossos; és el cas precisament de Sant Hipòlit de Voltregà, que ostenta un alt campanar de més de 40 metres d'alçada. També altres motllures més discretes es troben més amunt per assenyalar els pisos que es van trobant en aquest cos i serveixen, a més, per trencar una mica el que podria semblar un excés de verticalitat.

El campanar sol ser la part del temple que s'aixeca quan la construcció arriba a la seva fi i, per aquest motiu, passa que alguns queden sense finalitzar perquè els esforços laborals i econòmics que hi ha fet la gent han arribat al límit; pot passar que en èpoques tardanes es completin i s'hi afegeixin altres elements com torretes i teulades, cas, per exemple, del campanar romànic del monestir de Sant Cugat, avui parròquia de Sant Pere, que té unes torrelles relativament modernes.

Altres coses podria comentar com el tipus de coronament, ja sigui terrat, ja teulada, ja cúpula o agulla, o que a vegades, al capdamunt, s'hi troba una figura, una estàtua o penells o creus; però això caldrà deixar-ho per no cansar els lectors. Només vull afegir que el campanar, per la seva alçada, ens obliga a mirar cap amunt i ens fa reflexionar en les coses d'alta espiritualitat. Des d'aquest punt de vista, és una de les obres humanes del nostre món que potser ens importen més.

Delfí Dalmau i Argemir

Moviment Cristià de Mestres i Professors, portar el missatge evangèlic a les escoles

■ Aquest curs celebren el 30è aniversari de la seva creació

L'inici del Moviment Cristià de Mestres i Professors es remunta al curs 1977-1978, quan un grup de mestres va conèixer l'interès del cardenal Narcís Jubany pels mestres cristians i l'educació. Com a resposta al seu desig es va convocar

una trobada oberta a tots aquells educadors cristians. La presència d'un bon nombre d'educadors va ser prou significativa com per plantejar el trobar-se periòdicament. La dinàmica de les trobades que s'anaven realitzant va portar a

constituir el Moviment Cristià de Mestres i Professors (MCMP). A partir del 1992, amb l'arribada de la reforma educativa a les escoles, el Moviment s'amplia amb la incorporació dels professors de Secundària.

Segons Montserrat Sardà, presidenta del Moviment Cristià de Mestres i Professors, «l'associació té principalment tres objectius: facilitar la formació humana, espiritual i professional dels seus membres; promoure que els mestres i professors cristians donin un testimoni coherent en l'àmbit de la seva activitat socioprofessional, i ajudar els professionals de l'ensenyament a trobar camins per desvetllar en els seus alumnes la descoberta de Déu». És ben sabut que ser un veritable seguidor de Jesús mai no ha estat fàcil. Les escoles no en són una excepció. Per això Montserrat afirma que aquesta adhesió a Jesús «es viu amb els ulls ben oberts al món que envolta els infants i adolescents, com els altres professionals, posant, però, per davant de tots els valors, l'èmfasi en el valor de la vida, del respecte que mereix l'altre, de l'esperança», i el que de vegades és més difícil avui dia, «el desig de ser testimonis de l'amor de Déu per a tothom».

Transmetre aquest missatge als infants i adolescents és sense cap mena de dubte un gran repte que necessita formació i preparació. Al MCMP s'ofereixen una sèrie d'eines per portar a terme aquests objectius. És per aquest motiu que s'organitzen cursos de formació humano-pedagògica reconeguts pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i que, en alguna ocasió, també han estat reconeguts per l'ISCREB, que els ha ofert com a crèdits de lliure elecció. D'altra banda, durant els mesos d'octubre i novembre, es va oferir un curs referent al Nadal. A la primera sessió, Mn. Jaume Aymar, secretari de la Fundació Missatge Humà i Cristià, va ser l'encarregat de tractar la preparació avui del Nadal tenint en compte la diversitat de l'alumnat, aprofundint en les tradicions catalanes i sobretot en el significat de les figures del pessebre. La segona sessió va consistir en un taller de manualitats nadalenques elaborades principalment

El treball en grup reforça els recursos pedagògics del MCMP.

amb material reciclat. El curs va finalitzar amb l'aprenentatge de recursos sobre les arts escèniques. En definitiva, es tracta de trobar noves formes, llenguatges, i mètodes creatius que facilitin la tasca del mestre i professor cristià. «Més que mai», insisteix la presidenta del MCMP, «el nostre paper és el d'estar ben preparats, de ser una bons professionals que estimin els seus alumnes i de treballar per l'educació amb il·lusió, sigui quin sigui el tarannà dels governants».

Una altra de les activitats del Moviment Cristià de Mestres i Professors són els espais d'intercanvi entre educadors per fomentar la convivència, la cultura i les relacions personals. «Els anomenem fòrums —detalla Montserrat— i consisteixen en una trobada mensual per grups». Durant aquest any 2007 s'han realitzat a Barcelona i al Prat de Llobregat diverses trobades tractant el tema *Educació i educadors, el primer tema moral d'Europa*.

Pensant en els destinataris últims d'aquestes activitats —els alumnes—, aquest any es va estrenar el cinefòrum, «on es presenten pel·lícules i materials per

poder treballar amb els alumnes», explica Montserrat. En aquesta ocasió es van projectar *Me llaman Radio* (Mike Tollin, 2003) i *Las crónicas de Narnia* (Andrew Adamson, 2005). «S'ha produït una evolució pel que fa als mitjans i als mètodes per dur a terme les activitats que cada any es proposen», constata la presidenta del MCMP, «com és normal per aquest tipus de professionals, ens posem al dia i treballem amb els mitjans del segle XXI».

Saber mostrar els autèntics valors

Tot i ser un moviment diocesà, erigit en aquest cas a la diòcesi de Barcelona, tot el que es proposa des de l'entitat està obert als mestres i professors tant de l'escola pública com de la privada i també a tots aquells que tinguin i vulguin compartir les mateixes inquietuds per l'educació. Així, Montserrat Sardà, membre del Moviment Cristià de Mestres i Professors explica que «des dels inicis s'han mantingut contactes amb altres grups dedicats a l'educació perquè considerem que la nostra presència eclesial s'ha de fer des de la comunió». El

suport més important «és el que tenim entre els mateixos mestres i educadors», assegura Montserrat, «tot i que també comptem amb l'orientació i col·laboració de Mn. Fidel Catalán, consiliari del Moviment, i d'altres persones que coneixen i estimen la tasca del MCMP». Com passa sovint, la dificultat que ha d'afrontar el Moviment és la manca de recursos econòmics.

Malgrat les dificultats, Sardà no dubta a manifestar amb joia que «fa 30 anys que estem al servei de l'educació acompanyant mestres i professors, fent possible la seva formació i la creació de llaços d'amistat que ens ajuden a tots a continuar treballant amb il·lusió malgrat les dificultats que ens podem trobar, tant a l'aula com en el centre, al llarg de cada curs». Mirant el futur, Montserrat Sardà és «conscient que el nostre món educatiu d'avui demana professionals que davant de la immediatesa sàpiguin tenir paciència; davant de la indiferència cap als altres, puguin tenir temps per a cadascun dels alumnes; davant de la gran diversitat de persones, sàpiguin desvetllar el respecte i l'estimació per tots». Aquest és sens dubte un objectiu molt alt. Tanmateix la presidenta del MCMP afirma convençuda: «En aquest moment hem de saber mostrar quins són els autèntics valors que fan possible que les persones creixin com a tals, defensant la pau i el respecte mutu.»

Mònica García

MOVIMENT CRISTIÀ DE MESTRES I PROFESSORS

C/RIVADENEYRA 6, 4T

08002 BARCELONA

TEL. 934 125 567

web: www.mestrescristians.net

a/e: correu@mestrescristians.net

xarxanet.org
XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

cultura

«Jesús va donar un sentit a la vida de les persones que el van conèixer»

■ La periodista Marta Nin presenta el seu primer llibre, «Dones en camí»

Marta Nin, corresponsal de *Catalunya Cristiana* a Roma, és filla del barri barceloní de Gràcia. Va estudiar Traducció i Interpretació a la Universitat Autònoma de Barcelona i es va especialitzar en anglès, rus i italià. Ha viscut a Malta i a Florència, on ha treballat en diferents àmbits, però sobretot en el sector bibliogràfic i editorial. Actualment viu a Roma, on compagina l'activitat de traductora amb les col·laboracions en diferents mitjans de comunicació. Està casada i té dos fills. El 20 de desembre presenta el seu primer llibre, *Dones en camí*, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

—Faci'ns cinc cèntims de l'argument de *Dones en camí*.

—Es tracta d'un recull de quinze relats, cadascun dels quals centrat en una figura femenina dels evangelis. A partir d'un episodi narrat pels evangelistes, recreo literàriament les vicissituds que vinculen cada protagonista amb Jesús de Natzaret. Alhora, a través de la mirada d'aquestes quinze dones, el llibre recorre el ministeri de Jesús des del començament de la seva predicació fins a la seva mort i resurrecció.

—Jesús de Natzaret és el fil conductor de la vida de les protagonistes? Què aprenen d'ell?

—Jesús és el fil conductor dels relats, però no de manera homogènia, tot i que podem dir que és la trobada amb Ell el que capgira la realitat vital de les protagonistes. En moltes narracions actua com a detonant salvífic. Per exemple, per a la sogra de Pere, Jesús ve a ser ben bé un revulsiu. En el cas dels relats d'algunes deixebles, com Marta de Betània o Maria Magdalena, la història se situa més que en l'àmbit de la trobada, en el de la relació. Cadascuna d'elles viu la presència de Jesús en la seva vida d'una manera personal, amb gran fecunditat i alhora d'una manera gradual; és a dir, hi ha un desvetllament progressiu en el coneixement que tenen d'Ell.

—Què és el que la va impulsar a escriure aquest llibre?

—El llibre ve a ser un apòcrif modern. Ja se'n van publicant, tot i així sovint no s'escriuen des del punt de vista de la fe i trobava que potser també calia escriure'n més des d'una perspectiva cristiana, recuperant la tradició dels primers segles amb una òptica contemporània. Inicialment se'm va acudir d'escriure tot un llibre narrat la història de Marta de Betània, a la qual em sento molt lligada pel fet de dur el seu nom. Volia explicar el ministeri de Jesús des de la perspectiva de Marta. Donant-li voltes, però, van anar emergint les

altres dones i vaig acabar inclinant-me per un recull de relats, també perquè fins aleshores només havia escrit narracions breus. Algunes figures femenines que apareixen en aquest llibre ja són conegudes pel gran públic, però volia fer-ne un retrat des d'una perspectiva nova. Amb el relat sobre Maria Magdalena, per exemple, pretenc recuperar una figura sovint tergiversada no només per qui en va fer un estereotip al llarg dels segles, sinó fins i tot per qui ha volgut alliberar-la d'aquest estereotip de manera equívoca.

—Quins altres personatges femenins ha volgut recuperar?

—D'altres protagonistes, els evangelis n'expliquen les vicissituds només a grans trets, no n'esmenten ni el nom (la dona que patia hemorràgies, l'adúltera) i m'interessava atorgar un rostre, un nom, un passat i una profunditat interior a unes dones la vida de les quals va canviar radicalment a partir de la trobada amb Jesús de Natzaret. Hi ha també altres figures, com Joana —la muller de Cuses citada per Lluc—, que segurament eren importants per a les comunitats cristianes primitives, però de les quals s'ha perdut completament la memòria històrica i religiosa. M'interessava rescatar literàriament aquestes dones de l'anonimat, remarcant alhora com Jesús

tractava amb la mateixa dignitat homes i dones, i com va voler salvar-les de la marginació de la societat de l'època —tant jueva, com romana o hel·lènica.

—Ha estat complexa l'elaboració del llibre?

—Per escriure'l vaig aprofundir la lectura de documents i estudis històrics i bíblics. Recullo també algun element puntual dels apòcrifs, com el fet que, segons la tradició, la dona que patia hemorràgies es deia Verònica i va ser la mateixa que va eixugar el rostre de Jesús durant el camí a la creu. Però els relats es fonamenten sobretot en els evangelis canònics de Marc, Mateu, Lluc i Joan i en el que sant Ignasi anomenava «els ulls de la imaginació».

Marta Nin.

L'elaboració en si no ha estat complexa; per a mi ha estat un plaer infinit escriure aquests relats i agraeixo al P. Massot de Publicacions de l'Abadia de Montserrat que n'acceptés la publicació. Potser el que va ser més complex va ser la revisió del text. Vaig passar més mesos revisant i corregint l'estil que no pas redactant els relats, per la qual cosa les narracions han passat per diferents versions, no tant de contingut, com d'estil.

—Tot i que l'acció té lloc fa dos mil anys, es pot traslladar a la realitat actual?

—Es pot traslladar perfectament a la realitat actual. A través dels relats es va veient que Jesús no és un mite, i que alhora és molt més que un personatge històric: va donar un sentit a la vida de les persones que el van conèixer i, avui, si nosaltres ho volem, continua entrant en la vida de cadascú i donant-li sentit. D'altra banda, pel que fa tant a la situació de la dona com a la concepció de la feminitat, crec que encara hem de recórrer un llarg camí tant en altres continents com en molts àmbits del món occidental, començant per la nostra Església.

—A qui va adreçat fonamentalment el llibre?

—El llibre està adreçat tant a qui ja està familiaritzat amb els evangelis i coneix bé Jesús, com a qui el busca, o a qui el coneix superficialment.

—Quin missatge vol oferir a les persones que el llegeixin?

—El missatge no és unívoc, depèn del punt de vista del lector. En qualsevol cas, el que per a mi sí que és important és subratllar el fet que Jesús és present en les nostres vides. Ell és viu de debò i amb el seu Esperit continua revelant-nos, com diu sant Pau, «l'amplada i la llargada, l'alçada i la profunditat» de l'amor de Déu. Ell ens apropa a la Realitat Última, al

Tot infinit i etern fent-nos participants de la seva plenitud.

—Es un bon llibre per regalar aquest Nadal?

—I tant! Per regalar per Nadal o per demanar-lo als Reis. Les narracions no inclouen la infantesa de Jesús perquè el punt de partida del primer relat és l'inici del seu ministeri, quan surt a predicar i crida Pere i Andreu. En qualsevol cas, crec que és adient com a regal de Nadal o de Reis perquè, parafrasejant el místic alemany Àngel Silesius, Jesús podria néixer mil vegades a Betlem, però on cal que neixi ara és dins del nostre cor. Aquests relats ens parlen de la presència de Jesús en la

vida de quinze dones i, de retruc, en el cor de cadascú de nosaltres.

—Quins projectes literaris té de cara al futur?

—Aquest és el meu primer llibre i espero que no sigui l'últim. Tinc pendent un altre recull de relats de caire diferent, històries de tota mena. És un projecte que vaig començar fa molts anys i que no sé quan acabaré perquè el que ara tinc entre mans és una novel·la ambientada al segle XIII: una història d'amors, desamors i amistat que es desenvolupa sobretot a Roma, però també en altres llocs del Mediterrani, com Barcelona. La tinc molt avançada, tot i que no sé quan hi posaré el punt final per falta de temps. Al dia no li podem afegir més hores de les que té i, a banda que la meua feina de periodista i traductora m'absorbeix força, tinc dos filllets que em necessiten.

Miquel Àngel Codina

Portada del llibre.

J.M. Bonet

VITRALLS des de 1923

Vitralls emplomats

Restauracions

Gravats a l'àcid

Vitralls amb formigó

Astúries, 6 - 08012 Barcelona
Tel. 932 182 399 - Fax 932 183 098

E-mail: info@vitrallsbonet.com
www.vitrallsbonet.com

Aniol Ribes, elegit bisbetó del 2007

■ Es tracta de la festa de més tradició de l'Escolania de Montserrat

MONTSERRAT.— L'Escolania de Montserrat va celebrar el dijous 6 de desembre la festa del bisbetó, d'origen medieval. Enguany el gran protagonista va ser l'escolà Aniol Ribes i Ripoll, de 10 anys i nadiu de Montagut-Oix (Garrotxa), que va ser escollit bisbetó pels seus companys el 22 de novembre passat, dia de Santa Cecília, patrona de la música.

Durant la festa, Aniol Ribes va ser vestit amb la roba pròpia d'un bisbe, en record al bisbe sant Nicolau, patró dels infants. Va ser ell qui va triar el menjar de tots els membres de l'Escolania. Al llarg de tota la jornada, anava acompanyat pels altres dos escolans que van sortir escollits a la terna: Enric Guimerà Vea, de Martorell, com a vicari general; i Pau Díaz Callaó, de Santa Oliva (Baix Penedès), en condició de secretari del bisbetó.

El bisbetó és un alumne de segon curs que surt escollit pels seus companys a l'Escolania (abans de l'ampliació dels estudis a 4t de Primària era de primer curs), ja que l'any anterior es considera de preparació. L'elecció del bisbetó es du a terme a través d'unes

Aniol Ribes, acompanyat d'Enric Guimerà i Pau Díaz.

primàries, i després d'una «intensa i democràtica» campanya electoral, que té lloc el dia de Santa Cecília.

El dia anterior, festivitat de Sant Nicolau, els pares i familiars dels escolans van ser els protagonistes de la festa. A les 16.30 h es van reunir amb els alumnes del centre a la Sala Puig i Cadafalch de Montserrat i van realitzar un seguit d'activitats amb ells. Com a novetat, enguany, abans de la *Llegenda de sant Nicolau*, es va fer una introducció escenificada escrita pel P. Lluís Juanós, monjo de Montserrat, i representada per tres escolans.

L'Escolania de Montserrat va oferir un concert, dirigit per Bernat Vivancos, acompanyat al piano per Vicenç Prunés. S'hi va interpretar l'*Himne de sant Nicolau* i l'*Himne dels escolans*, d'Àngel Rodamilans, i una selecció d'*El nostre Nadal*, de Francesc Civil. Les properes actuacions de l'Escolania, dins del curs 2007-2008, són les següents: 22 i 28 de desembre, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona; el 25 de gener, a Granollers; el 15 de febrer, a Martorell; el 18 d'abril, al Palau de la Música Catalana de Barcelona; del 28 d'abril al 2 de maig, gira per Itàlia; el 16 de maig, a Arenys de Munt; el 30 de maig, a Cabriels, i el 13 de juny, a Olesa de Montserrat. Els programes dels concerts es poden trobar a www.escolania.cat (C.C.)

Solidaritat per donar la benvinguda al Nadal

TARRAGONA.— El Nadal és temps de solidaritat. El 30 de novembre passat els alumnes de La Salle Tarragona i La Salle Torreforta van encendre milers d'espelmes a les escales de la catedral de la ciutat per recordar que el Nadal és temps de solidaritat. Per Nadal celebrem el naixement de Jesús qui, al llarg de la seva vida, va ensenyar a estimar sense mesura i, per tant, també a ser solidaris. És per això que cada espelma tenia un cost d'un euro. Tot el que es va recollir s'ha destinat al Centre de Formació Rural de Tami (Togo). Es tracta d'un centre dirigit pels Germans de La Salle, on alguns professors i escoltes de tots dos col·legis van col·laborar durant l'estiu passat. (Gmà. Josep Canal)

FILATÈLIA

per Enric Graupera

«La Mare de Déu amb l'Infant», de Hans Memling

França va emetre el 2005 aquest segell nadalenc a benefici de la Creu Roja. És un detall del díptic *La Mare de Déu amb l'Infant* (1487), del pintor flamenc d'origen alemany Hans Memling. Nascut el 1435, va residir a Colònia i a Brussel·les, on va ser deixeble i col·laborador de Roger van der Weyden.

Del seu mestre va aprendre l'art de la composició i el colorit. A la mort de Weyden va marxar a Bruges, on va obrir un taller que va tenir una gran activitat. Va conrear sobretot la pintura religiosa i el retrat. Memling va morir el 1494 a Bruges.

Vull desitjar a tots els lectors de *Catalunya Cristiana* un bon Nadal.

VIII Concurs d'assaig sobre cultura bíblica

BARCELONA.— La Bíblia conté novetats? Quines propostes de pràctiques alternatives presenta la Bíblia respecte al món actual? Com traduir a la realitat aquestes pràctiques? Aquestes són algunes de les preguntes que es plantegen en la vuitena edició del Concurs d'assaig sobre cultura bíblica, organitzat per la Pastoral Universitària de l'arquebisbat de Barcelona, el Centre Edith Stein i *La Vanguardia*.

El primer premi està dotat amb 3.000 euros; el segon, amb 700 euros i el tercer, amb 300 euros. S'acceptaran tots els treballs escrits en forma d'assaig amb un mínim de vint pàgines i un màxim de cent. El termini de presentació acaba el 18 d'abril del 2008. Cal fer arribar tres còpies del treball a Pastoral Universitària de l'arquebisbat de Barcelona, c/ Riva-deneyra, 6, 9è - 08002 Barcelona. El nom dels guanyadors es farà públic el dissabte 17 de maig. Més informació: a/e: cbbiblic@dpuniversitaria.org, web: www.universitaties.net (C.C.)

ESTIC CONTENTA! HE ELEGIT TENIR EL FILL!

A PROVIDA m'han ajudat a pujar-lo

TELÈFONS DE LA VIDA
932 047 111 i 932 805 683

FUNDACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA
BONAPLATA, 42, 1R, TEL. 932 047 111
08034 BARCELONA

Coses de la vida

El vell pastor

Hola, amics! Arriba el Nadal, festa d'alegria, però també de tradicions i records. Fa uns quants anys, quan preparava el pessebre amb els meus néts, un d'ells em va dir: «Àvia, aquest pastor està una mica trencat i gairebé sense color. El traïem?» En mirar la figura, vaig recordar la meua infància, quan la meua mare col·locava aquest pastor, agenollat i recolzat en un bastó, a l'entrada del portal. Des de llavors, no ha faltat cap any a la seva cita amb l'Infant Diví. Vaig explicar aquesta història als infants i cada any quan posem les figures del pessebre tots tenim molt present una persona que ja no és amb nosaltres: la meua mare. Diuen que recordar és tornar a viure. En aquestes festes nadalenques feu la prova, recordeu la infància o la joventut. Això reconforta i dona forces per tirar endavant. Bon Nadal!

Cecília Aranés Mallol

L'Agrupació Teatral Esplai de l'Ametlla de Merola (Berguedà)
convida totes les famílies i entitats de Catalunya a una
representació de l'espectacle teatral nadalenc

La Flor de Nadal

(Els Pastorets de l'Ametlla)

Autor

Francesc A. Picas

Guardonats amb la Creu de Sant Jordi 2007

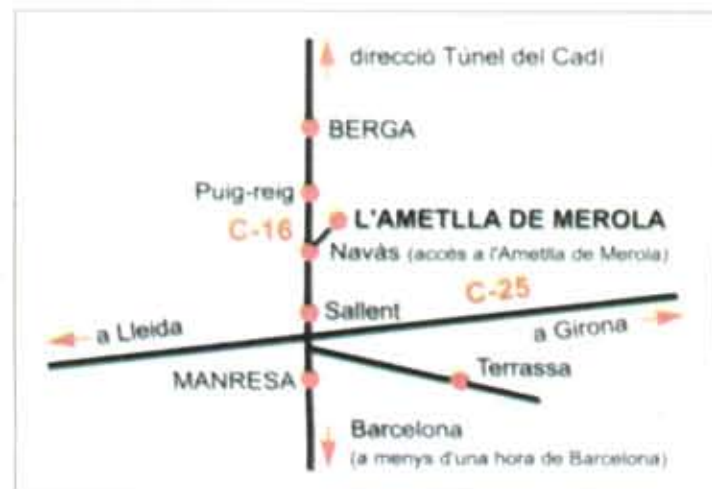
REPRESENTACIONS: 26 de desembre (Sant Esteve); diumenges 30 de desembre, 13 de gener, 20 de gener i 27 de gener. Hora de totes les representacions: dos quarts de cinc de la tarda (16.30 h).
Nota: no hi ha funció el diumenge 6 de gener, festa de Reis.
Dissabte 29 de gener, a les 22.00h, estrena d'un concert amb música de l'espectacle nadalenc. Direcció: Sergio Cuenca i Josep M. Conangla.

Reserves: tel. 686 278 836 – www.ametllademerola.com

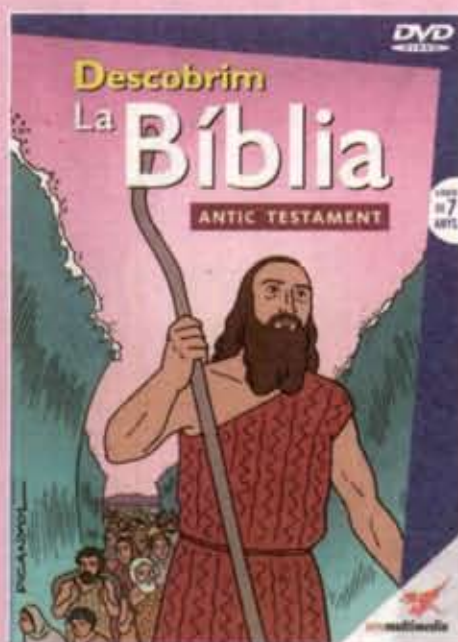
LA FLOR DE NADAL ha ofert al teatre català un nou estil de pastorets. Manifesta damunt de l'escenari la profunditat bíblica, evangèlica, teològica i popular del Nadal. Tots els quadres ens porten cap al portal de Betlem, amb personatges històrics i amb una espectacular desfeta del món pagà. Es representa amb gran bellesa de decorats, esplèndida luminotècnia i una gran espectacularitat teatral. Música, cants, ballets populars i enigmàtics, i escenes plenes de simpatia. Els Pastorets de l'Ametlla atrauen i admiren públic de totes les edats d'arreu de Catalunya. Música de Josep Conangla. L'Ametlla de Merola es troba a la carretera de Manresa a Berga. Entrada per Navàs.

En els Nadals del 1936, 1937 i 1938 no es van poder representar «pastorets» a causa de la persecució religiosa que es va imposar amb violència a tot Catalunya. Recomanem el llibre *Història de la persecució religiosa a Catalunya, 1936-1939*, de Francesc A. Picas. 4ª edició ampliada en testimonis i fotografies. De venda a les principals llibreries. Distribuïdor: Nordest Llibres – C/ Alemanya 19 17600 Figueres – Tel. 972 672 354.

«Al principi existia el qui és la Paraula...»

■ Amb la publicació de l'Antic Testament, Barcelona Multimedia ha completat la col·lecció en DVD «Descobrim la Bíblia»

Si una cosa tenia ben clara Toni Matas, el director i guionista de la col·lecció en DVD *Descobrim la Bíblia*, era que volia crear una Bíblia volgutament pobre —«franciscana» la defineix ell— en què tots els elements estiguessin al servei de la Paraula. És per això que el DVD sobre el Nou Testament té com a pròleg les primeres paraules de l'evangeli segons Joan («Al principi existia el qui és la Paraula...»), tota una declaració d'intencions d'una obra en què el guió, la música, la veu i la imatge estan al servei de la Paraula.

La Bíblia era un projecte latent des de feia anys en la ment dels seus principals creadors: Toni Matas, director, guionista i editor de Barcelona Multimedia; i Picanyol, dibuixant molt conegut pel seu personatge l'Ot el bruixot. Quan va arribar el moment de fer confluïr els seus anhels, no s'ho van rumiar gaire i van afrontar el que esdevindria el projecte més ambiciós de Barcelona Multimedia en els seus quinze anys de vida.

Barcelona Multimedia es defineix com una alternativa intel·ligent a l'oferta en CD-Rom i DVD que podem trobar al mercat. Acosta als infants i als joves grans obres de la literatura universal com *L'illa del tresor* o *La volta al món en 80 dies*; personatges il·lustres com Dalí o Gaudí, i ha creat els *Otjocs* de Picanyol, que es presenten com una alternativa intel·ligent als videojocs. Tot aquest bagatge en la

narració d'històries i en la creació de jocs i d'activitats interactives l'han posat ara al servei de la col·lecció *Descobrim la Bíblia*. El Nadal de l'any 2006 sortia al carrer el DVD sobre el Nou Testament i l'11 de desembre passat el Seminari Conciliar de Barcelona acollia la presentació del DVD sobre l'Antic Testament.

La col·lecció en DVD *Descobrim la Bíblia* és, doncs, el projecte més llarg i car que ha fet Barcelona Multimedia. Una gran campanya de comunicació, dobladors de renom com Abel Folk en el paper de Jesús o Fèlix Benito posant la veu a Déu pare; banda sonora original del músic Marc Dalmases; interpretació amb flautes i percussions reals, no generades, per tant, per ordinador; dibuixos i realització de Picanyol; guió i direcció de Toni Matas... tot plegat posat al servei de la Paraula.

Tant és així que tots els creadors que

han participat en el projecte tenien molt clar que en cap cas la seva intervenció havia de restar protagonisme al text. També és per això que el guió de les pel·lícules d'animació és una transcripció fidel dels textos de la Bíblia Catalana Interconfessional, mentre que la versió castellana de l'Antic Testament s'ha extret de *Dios Habla Hoy*, de la Societat Bíblica d'Espanya. En tot moment, el projecte ha comptat amb la col·laboració i l'assessorament de l'Associació Bíblica de Catalunya.

Respectar la puresa del text evangèlic

Dividit en episodis, el Nou Testament presenta 33 pel·lícules d'animació d'entre dos i tres minuts de durada que fan un recorregut sincrònic per la vida de Jesús: *Infantesa i preparació de Jesús, Activitat a Galilea, Camí de Jerusalem, Passió, mort i resurrecció*. Hi ha episodis dedicats a alguns dels miracles més representatius com la guarició d'un paralític o la multiplicació dels pans; a paràboles com la del bon samarità o la de l'ovella perduda, i episodis que no solen aparèixer en altres produccions audiovisuals com el sermó de la muntanya o la pregària del Parnostre.

Respectar la puresa del text evangèlic, sense interferències, era una de les premisses que Toni Matas es va plantejar en afrontar el projecte. «En general, tots els

Activitats interactives

Cada episodi disposa de quatre activitats interactives que es poden fer servir amb el comandament a distància del DVD o amb el ratolí de l'ordinador.

JOC DE LA BÍBLIA: la resposta a les preguntes que es formulen cal trobar-la a l'escena de la pel·lícula corresponent.

JOC D'ART: cal trobar quina de les tres obres d'art correspon a la citació dels Evangelis que es planteja. Inclou més de 99 obres d'art religioses de tots els temps.

CONEXEMENTS: aquest apartat aporta els conceptes per entendre com ha influït la cultura religiosa en els costums i les tradicions del nostre temps.

REFLEXIONS: presenta una pel·lícula de tipografia animada amb una qüestió per debatre o per reflexionar.

evangelis i els textos de la Bíblia adjectiven poc. És, per tant, un text molt pur i el considerem molt modern perquè conserva l'esperit de l'oralitat, cosa que ens ha funcionat molt bé per fer els guions», explica Toni Matas, que també posa èmfasi en la capacitat literària del text i en les

Característiques tècniques

Cada DVD de *Descobrim la Bíblia* es presenta en català i en castellà (*Descubre la Biblia*), si bé les dues edicions inclouen tots dos idiomes.

Antic Testament. Pel·lícules: 75 minuts. Activitats: 33 sessions de 30 minuts cadascuna. Nou Testament. Pel·lícules: 90 minuts. Activitats: 30 sessions de 30 minuts cadascuna.

Cada DVD val 29,95 euros i es pot trobar a les principals llibreries. Una altra via de comercialització que fa servir Barcelona Multimedia és internet, de manera que hi ha clients que compren versions d'internet per difondre-les a través dels seus webs.

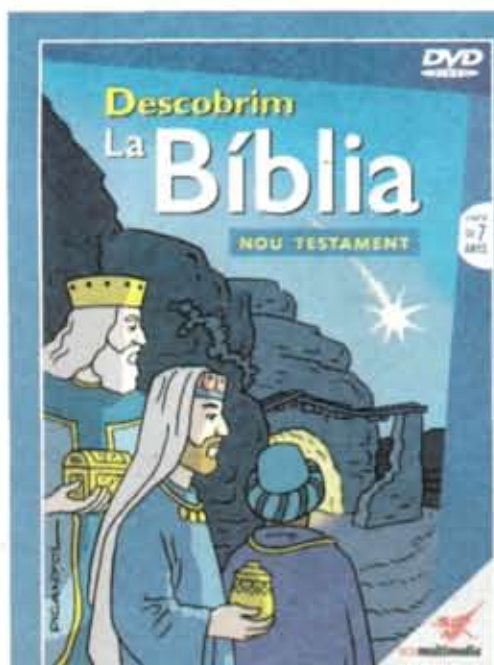
Per a més informació, podeu posar-vos en contacte amb: Toni Matas, Barcelona Multimedia. Tel. 932 002 176, fax 932 009 482, tonimatas@bcnmultimedia.com, www.bcnmultimedia.com

possibilitats interminables que té per a la reflexió i la meditació. «L'Odissea és una creació literària bellíssima però ni tan sols s'apropa a la puresa i a la bellesa del Nou Testament. Veritablement, això és Paraula de Déu», afegeix el director i guionista de *Descobrim la Bíblia*.

Pel que fa a l'Antic Testament, el DVD inclou un total de 30 episodis que recullen el corpus més conegut i popular de la història sagrada. Comença amb el relat del Gènesi, prossegueix amb l'Èxode, explica la història dels personatges clau i acaba amb la proclamació de dos salms acompanyats per imatges del Nou Testament: *Déu meu, per què m'has abandonat?* i *Em sento ple d'amor*.

Les dificultats del començament

«L'any passat per aquestes dates estàvem patint molt...», recorda Toni Matas en explicar les dificultats que en un primer moment van trobar a l'hora de comercialitzar el primer DVD dedicat al Nou Testament. «D'això no en vendrem ni un», va ser la resposta que van trobar en llibreries importants de la ciutat de Barcelona. Malgrat aquests inicis més que pessimistes, el temps ha acabat donant la raó a Barcelona Multimedia en el sentit que realment una col·lecció com la de *Descobrim la Bíblia* era molt necessària en l'actual mercat audiovisual. Porten uns 4.000

Exercicis espirituals per a il·lustradors

Per a un home de fe com Picanyol, sens dubte que afrontar el Nou Testament ha estat una de les experiències més àrdues al llarg dels seus quaranta anys de trajectòria, no únicament perquè va haver de repensar un canvi d'estil en els seus dibuixos sinó perquè també se li plantejava el repte de com dibuixar Jesús i Maria amb gran fidelitat. Com trobar un rostre de Jesús que reflectís fermesa, serenitat, amor i proximitat? Com dibuixar el personatge de Maria, una dona que inclou el Misteri en ella mateixa, que és molt més que una bona noia i mare de família?

Picanyol diu que durant els nou mesos de creació ha participat com en una mena d'exercicis espirituals per a il·lustradors: «Una cosa és llegir els Evangelis i una altra de molt diferent és haver-los de dibuixar. T'has de plantejar, per exemple, quina expressió de cara feia Jesús quan deia una determinada cosa, en quin to la deia? Això ha implicat un aprofundiment, haver de repassar els textos una vegada i una altra, afrontar episodis molt durs com la crucifixió...»

Explica que durant tot el procés creatiu va procurar llegir llibres o mirar pel·lícules que tinguessin afinitats amb el treball que feia per tal de mantenir-ne en el to necessari. Però, per damunt de tot, diu que ha estat una experiència incomparable de la qual sempre guardarà un gran record.

exemplars venuts i, coincidint amb la campanya d'enguany, ara són les mateixes llibreries les que truquen perquè els facin arribar el DVD de l'Antic Testament.

Pares i mares, catequistes, mestres i professors de Religió poden trobar en

aquests DVD una eina actual, de gran utilitat i molt atractiva per apropar els infants i els joves a la Paraula. L'èxit, per tant, ha estat més que notable, fins al punt que la col·lecció ha nascut amb la voluntat de continuar publicant títols. Per a l'any

que ve, l'equip de Barcelona Multimedia ja està treballant en el projecte *Descobrim Francisc i Clara d'Assís*, que també comptarà amb les creacions de Picanyol.

Carme Munté

VELONVEREMUNDO lo mejor del mundo

SLABBINCK®
www.slabbinnck.com

VELONVEREMUNDO
lo mejor del mundo

Artículos litúrgicos fabricados artesanalmente, cera, tallas de madera hechas por maestros artesanos con maderas nobles como el nogal, cedro, y servicio de restauración de orfebrería.

NECESITAMOS 250.000 EUROS PARA MANTENER 65 ESCUELAS Y 90 PARVULARIOS EN SUDAN.

Después de 20 años de guerra civil Sudan vive una situación tremenda: enormes campos de refugiados con unas condiciones penosas, en los que nadie se preocupa por el "lujo" de la educación. Salvo la Iglesia. Pero lo hace con todo en contra: a la falta de apoyo del gobierno se suman las crecientes dificultades económicas. Sólo la ayuda exterior permite mantener viva la esperanza que representan las escuelas para miles de niños. Una ayuda que el obispo Daniel Adwork Marko Kur ha vuelto a pedir a AIN. Y que nosotros te pedimos a ti. Con tu colaboración podremos dar a los niños de Sudan una educación que les permita ser más libres.

902 636 737

Información y donativos

www.ain-es.org

Ayuda a la Iglesia Necesitada es una Asociación pública, universal, dependiente de la Santa Sede

Ayuda a la Iglesia Necesitada
Tú eres su esperanza

Els pastors, els darrers són els primers

Meravella del Déu misteriós
que l'home no entén: ves qui ho diria!
La Nova anunciada a Maria
no la reben els rics, sí els pastors.

La nit màgica esclata en dia
vora la cova d'un ignot Betlem
puig l'albada il·lumina Isabel
tot florint el Magníficat de Maria.

Són els àngels del cel a l'establia
on apareix la pobresa d'aquest món:
Oh, saviesa de la divina profecia:

els rics savis a la cova no hi són,
puig adoren els déus de la terra.
Són déus de guerra i font de malsons.

JOAQUIM BLANCH BAHIMA

Catalunya Cristiana ofereix, com ja és habitual en el número especial de Nadal, una sèrie de poesies sobre temes nadalencs creades pels nostres subscritors i lectors.

La vivència del Nadal

Ja estem dins el Jorn Felíç
del Bon Jesús la Naixença.
Ell ens obre el Paradís
si el rebem sens resistència.

Vera Joia la tindrem
si li obrim el nostre cor.
Llavors, tothom cantarem,
fruit de l'Etern Tresor.

Estimem-nos com germans,
i omplint-nos bé: d'alegria.
Llavors, viurem triomfants,
gaudint del Fill de Maria.

P. JORDI M. BOU I SIMÓ

«Nadal etern»

El Verb irromp al si de l'ara,
eternitat i temps s'abracen tendrament,
tot l'Univers, commòs, s'amara
del doll d'amor i vida, do de Déu.

Tot el creat d'esglai trepida
del nou alè diví sentint proper l'escalf;
per Ell i en Ell, reneix la vida
de l'home i Déu units en carn i sang.

Atònits terra i cel adoren
el gest de Déu-Amor fet home per amor.
Els serafins i els àngels, ploren?
Deixeu eixugui Ell els nostres plors!

Deixeu que Déu es faci home!
Ara, el veiem infant petit, humil i bla,
el Fill fet fill nascut de dona.
Mireu: les creus, les morts s'han esglaiat!

Serà la creu bressol de vida;
ascendirà, Senyor, a l'alta Trinitat;
vides i morts, abans captives,
seran en Déu vivent, goig eternal.

Tot serà nou: el cel, la terra,
el jo i el viure humà seran renovellats!
Jesús, etern germà per sempre,
serà Rei i Senyor del món glorificat.

MN. FRANCESC MALGOSA

El Niño chiquito

El Niño chiquito
no puede dormir,
los males del mundo
le hacen sufrir.

Si los hombres no quieren
conocer tu luz,
¡no llores mi Niño!
Vendrán cirineos
a llevar tu Cruz.

Con amor de Madre
yo te acunaré
y a la «nana, nana»
bien te dormiré.
Tendrás una cuna
que es mi corazón
lleno de ternura,
de paz y perdón.

CECÍLIA ARANÉS MALLOL

Nadal al poble

Carrers amb gust de raïm,
dins la nit de les tendreses,
la vila és dolços gotims
d'uns ceps amb ales esteses.

Teulats de color de fred,
boires amb puntes de randes
nascudes en llunyà indret,
transparents flors de garlandes.

Avui el poble és un vailet,
que juga a fer el pessebre,
i és un so de clarinet,
damunt una pell de gebre.

Nadal és un cristall blau
ornat de natura i pau.

CARME CATÀ

La primera mirada de l'Infant Jesús vers la seva mare

Des que el meu fill va néixer, semblava que visqués en un somni.
La seva mirada era difusa, perduda en una memòria sense conèixer.
Reclamava ansiosament, sense percebre del tot
mentre els seus ulls es perdien entre llums i ombres.
Ell, el meu amor somniat, encara sense somniar-me;
només es dissolia entre els meus braços.
Els seus ulls s'entreobrien seguint l'impuls del seu reflex.

Nen amb genives sense dents, la meua sang es traslladava a la seva
i després, ja tip, s'adormia amb els palmells oberts.

Avui t'he donat de mamar i tot seguit t'he alçat
amb una picada de mà, a la teua esquena.
No m'agrada encorsetar el teu cossèt inquiet.
Vull fer-te felíç i ho puc copsar quan t'agites i cameges,
o amb ulls nebulosos temptejant els teus dits.

Ara puc veure com et brillen els ulls.
Novament m'inclino arran del teu bressol. T'he tornat a besar,
i per primera vegada m'has mirat fixament, amb un esbós de rialla.
Ja et sóc una forma concreta a punt d'estimar-me.
El principi d'una memòria joiosa.
El començament entre els dos d'una bella companyia feta eternitat.
Jo unida per sempre al teu destí poderós
fet d'amor i puresa.

MONTERRAT BALAGUER TARIBÓ

MIQUEL MP PRAT

MOBLES PER A L'ESGLÉSIA

Pressupostos sense compromís:

BANCS, RECLINATORIS,
SEUS, PRESBITERIS,
AMBONS,
CONFESSIONARIS, PILES
BAPTISMALS,
FARISTOLS, TAULES PER
A DONATIS,
SAGRISTIES, PORTES I
CANCELLS

Models i materials clàssics i moderns.

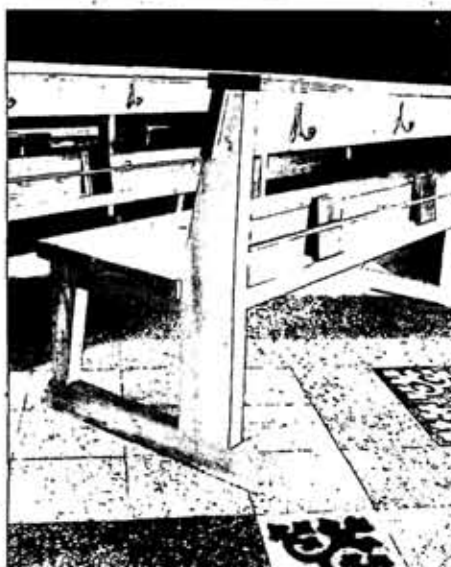
BANCS DE TOTES LES MIDES
Donem referències d'instal·lacions
realitzades en diferents esglésies.

Especialistes en mobiliari i bancs per a esglésies.

Models propis i per
encàrrec en fustes nobles:
teka, melis, flandes, etc.

Atenció al client:
Antoni Pérez Sabaté
Tel. 670 217 310
Fàbrica: c/ Jaume Guinovart, 16
08540 Centelles Tel. 938 810 753

DISSENY, FABRICACIÓ I
RESTAURACIÓ
FUSTERIA I EBENISTERIA D'ENCÀRREC

Llibres

La humanitat de Déu

Aquest volum aplega dos llibres anteriors, ja esgotats, de Joseph Ratzinger que contenen meditacions escrites durant l'època del seu arquebisbat a Munic. Aquestes meditacions mostren un cop més Ratzinger, ara papa Benet XVI, com a home de gran espiritualitat que sap arribar amb el seu missatge tant a l'enteniment com al cor. Nadal és la festa que «ens fa sentir de la manera més profunda la humanitat de Déu», escriu l'autor al pròleg. (C.C.)

Joseph Ratzinger, *La bendición de la Navidad. Meditaciones*. Herder Editorial, Barcelona 2007, 126 pàg.

Assolir el Regne de Déu

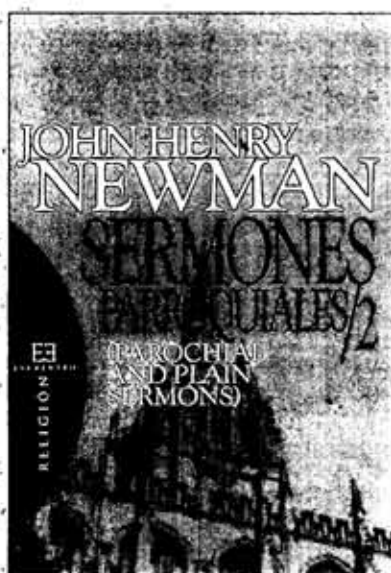
A través de les paràboles, Jesús ens ensenya que el Regne de Déu no es troba només al Cel, sinó que es pot construir aquí, a cada moment: quan plantem una llavor, quan anem a un banquet de noces, quan acompanyem un amic, quan complim amb la feina, quan estudiem, quan fem amb estimació la rutina de cada dia. Cristina González Alba, autora d'aquest llibre, convida el lector «a recórrer plegats el camí de les paràboles». Un camí que té com a objectiu viure en la seva plenitud el Regne de Déu. (C.C.)

Cristina González Alba, *Orar con... las parábolas del reino*. Editorial Desclee De Brouwer, Col·lecció Hablar con Jesús, Bilbao 2007, 102 pàg.

Espiritualitat cristiana

En aquests trenta-dos sermons, el cardenal John Henry Newman torna a posar de manifest força, frescor i audàcia. Força en la veritat del seu missatge, que és el missatge de Déu; frescor a la paraula, amb el seu llenguatge proper i familiar que s'allunya de l'emprat en els seus estudis teològics, i audàcia per apropar l'ésser humà a allò veritablement essencial del cristianisme. El cardenal Newman és, sens dubte, un dels pensadors cristians que més han influït en el món anglosaxó. (C.C.)

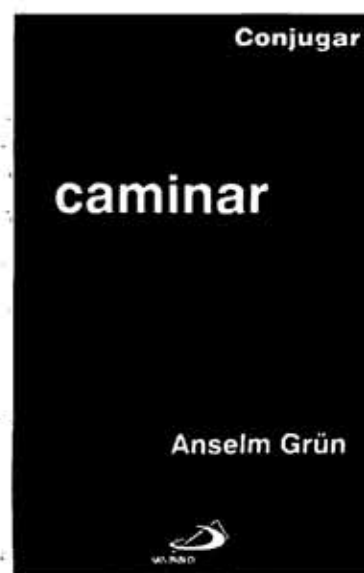
John Henry Newman, *Sermones parroquiales*. 2. Ediciones Encuentro, Col·lecció Religión-Ensayos, Madrid 2007, 356 pàg.

Teologia del pelegrinatge

L'experiència de caminar i viatjar té en totes les religions un paper primordial. El monjo Anselm Grün redescobreix en aquest volum aquest «caminar» provinent de la tradició d'Abraham, Jesús de Natzaret i els pelegrins de tots els temps com un mètode de meditació amb el cos i l'ànima per arribar a Déu i a un mateix. Un mètode que es correspon amb la teologia del pelegrinatge desenvolupada per l'evangeli de Joan i a la Carta als hebreus. (C.C.)

Anselm Grün, *Caminar*. Editorial San Pablo, Col·lecció Conjugar en Cristiano, Madrid 2007, 103 pàg.

50 POESIES... i el pessebre

Un cant al pessebre

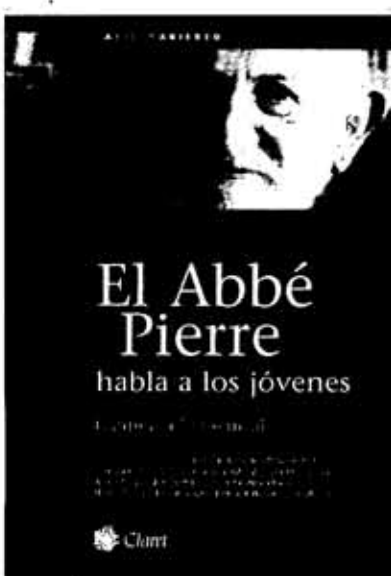
En aquest llibre es recullen cinquanta poemes dedicats al pessebre com a expressió artística del naixement de Jesús. Els records d'infància, les figures i el que representen, el moment de fer el pessebre i el vincle entre generacions són alguns dels temes d'aquests poemes. Entre els autors hi ha poetes cèlebres com Salvador Espriu o Miquel Martí i Pol. El volum es pot adquirir a la Llibreria Blanes de Barcelona, o bé al telèfon 636 738 878, web: www.elbouilamula.net. (C.C.)

AA.DD., *50 poesies... i el pessebre*. Col·lectiu El Bou i la Mula-Monestir de Santa Maria de Solius, Col·lecció ... i el Pessebre, Premià de Mar 2007, 44 pàg.

Donar sentit a la vida

L'abbé Pierre ofereix al públic juvenil en aquestes pàgines la seva visió del món actual a la llum de la seva experiència i compromís. Aquesta obra pot servir de referència a tots els joves que cerquen un sentit a la vida i anhelan l'esperança d'un futur millor. A més, serà també una gran ajuda per a tot adult que desitgi mantenir un diàleg transparent i constructiu amb els joves sobre les delicades qüestions plantejades al llarg del seu aprenentatge de la vida. (C.C.)

AA.DD., *El «abbé» Pierre habla a los jóvenes*. Camino a lo Esencial. Editorial Claret, Col·lecció A Cielo Abierto, Barcelona 2007, 192 pàg.

Sí, ho vull

Quin significat i rellevància té la immaduresa afectiva en el context del consentiment matrimonial?, com intervé l'afectivitat humana en el procés dels actes lliures?, què s'entén per maduresa cristiana? En aquesta obra es proporcionen una sèrie de pautes perquè el lector elabori les seves pròpies reflexions sobre el tema. Es recullen diferents ponències que van tenir lloc durant el VI Simposi Internacional de l'Institut Martín de Azpilcueta celebrat a Pamplona. (C.C.)

AA.DD., *Consentimiento matrimonial e inmadurez afectiva*. Ediciones Universidad de Navarra (EUNSA), Col·lecció Canónica, Barañáin 2007, 188 pàg.

La celebració eucarística

El propòsit d'aquest llibre és descobrir, a la llum de l'Escriptura i del Crucificat ressuscitat, el misteri de comunió que Déu regala a la humanitat en l'Eucaristia. Aquest sacrament no només edifica l'Església de Déu com a comunió, sinó que l'expressa com a comunió en la seva celebració eucarística. Mn. Jaume Fontbona analitza les dades bíbliques i el testimoni de la història. A partir d'aquí, ofereix una reflexió sistemàtica i el sentit teològic dels diferents elements de la celebració. (C.C.)

Jaume Fontbona, *La cena del Señor, misterio de comunión*. Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció Biblioteca Litúrgica, Barcelona 2007, 281 pàg.

Llibres

Relats genials

En aquests contes de Fiódor M. Dostoievski (Moscou, 1821 - Sant Petersburg, 1881), breus però tan genials com les seves novel·les, apareixen temes recurrents a tota la seva obra: l'emboïllat d'engany i estafes a *Novela en nueve cartas*, el deliri d'un avar a *El señor Projartxin*, la generositat del poble rus a *El ladrón honrado* o la seva vena humorística a *El cocodrilo*. Unes històries que ofereixen al lector una visió àmplia de la complexa personalitat d'aquest gran escriptor rus. (C.C.)

Fiódor M. Dostoievski, *Cuentos*. Ediciones Siruela, Col·lecció Libros del Tiempo. Madrid 2007, 520 pàg.

Un llegat mític

Els mites són miralls màgics en què podem contemplar el reflex no només de les nostres il·lusions i els nostres temors més profunds, sinó també el dels pobles primitius que ens van precedir. Presenta a les arrels de gran part de la nostra literatura, art i religió, els mites integren el llegat de l'imaginari universal. Aquesta antologia conté més de 300 mites (de l'antic Egipte, Mesopotàmia, Grècia, Roma, els pobles nòrdics, l'Índia, la Xina, Àfrica...) i 700 il·lustracions. (C.C.)

C. Scott Littleton, *Mitologia. Antologia il·lustrada de mites i llegendes del món*. Editorial Blume, Barcelona 2007, 688 pàg.

Patrimoni etnogràfic

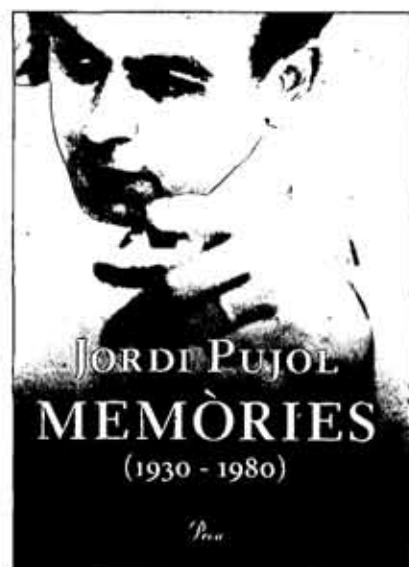
Des de les arrels mítiques de la religiositat antiga fins a les formes d'expressió cristiana amb què ha arribat fins als nostres dies, el Nadal ha suscitat universalment una cultura popular rica i diversa. Aquesta obra recull el patrimoni etnogràfic de les tradicions, costums, creences i rituals que conformen el Nadal català: la festa del Pi a Centelles, el tió, l'escudella i la carn d'olla, la representació dels Pastorets, la llegenda de l'home dels nassos, etc. (C.C.)

Joan Soler i Amigó, *Tradicionari del Nadal català*. Editorial Pòrtic, Barcelona 2007, 287 pàg.

Contes egipcis

Els egipcis van sentir una autèntica veneració pels relats. Aquest llibre constitueix la primera edició completa dels contes de l'Egipte faraònic a partir dels originals de l'època. Hi trobarem des de textos bèl·lics i nacionalistes fins a la crítica social, les descripcions realistes, les llegendes mitològiques, els viatges o l'autobiografia. Històries formidables de la mà de César Vidal, l'autor espanyol de més vendes en el gènere de la novel·la històrica. (C.C.)

César Vidal, *A Orillas del Nilo*. Edicions Martínez Roca, Madrid 2007, 312 pàg.

Una personalitat excepcional

Jordi Pujol, el polític català més influent a l'Estat espanyol i el de més projecció europea dels últims segles, decideix explicar la seva vida i obra. Aquest primer volum de memòries arriba fins al 1980, quan Pujol és escollit president de la Generalitat de Catalunya. Un relat escrit amb nervi i passió que inclou les idees polèmiques d'un home que sovint neda a contracorrent. Al llarg d'aquestes pàgines explica la seva formació religiosa i política, les seves lectures i mestres, etc. (C.C.)

Jordi Pujol, *Memòries (1930-1980)*. Editorial Proa, Barcelona 2007, 402 pàg.

Un viatge fascinant

El físic i escriptor David Jou ens proposa en aquesta obra un viatge per la història de la recerca científica i humanística encaminat a descobrir de què estem fets, d'on venim i cap a on anem. Es tracta d'una lectura apassionant que planteja les grans incògnites de l'univers des de la perspectiva dels darrers avenços científics i tecnològics del segle XXI i ens transmet, al mateix temps, una fascinació absoluta per la vida en tota la seva complexitat. (C.C.)

David Jou, *El laberint del temps, la simfonia de la matèria*. Viena Edicions, Col·lecció Carta Blanca, Barcelona 2007, 378 pàg.

L'essència del bosc

Celdoni Fonoll, seguint el fil dels seus llibres de versos d'ocells, d'herbes i de bollets — que han tingut una gran acceptació entre el públic —, ens ofereix ara aquest volum on versifica, amb el seu característic estil fresc, senzill i apassionat, cinquanta-cinc espècies d'arbres dels Països Catalans. És completa amb fotografies i un annex amb informació científica, literària i popular d'arbres com ara l'abet, el faig, el pollancre, l'alzina, l'om, l'olivera o el salze. (C.C.)

Celdoni Fonoll, *Arbres dels nostres paisatges*. Cossetània Edicions, Valls 2007, 255 pàg.

Una infinitat de curiositats

Voleu saber quin és el túnel més llarg del món, el trencaclosques més petit, l'espècie de caragol més gran que existeix o el punt terrestre més allunyat del mar? Teniu curiositat per conèixer quina va ser la primera persona que va arribar al Pol Sud o al Pol Nord, o la primera turista espacial? O saber quin és el disc més venut de tots els temps? A aquestes preguntes i moltíssimes més ofereix resposta la nova i completa edició del llibre Guinness dels rècords. (C.C.)

AA.DD., *Guinness World Records 2008*. Editorial Planeta, Barcelona 2007, 288 pàg.

Llibres per als més joves

El camell xerraire

Des de l'original perspectiva d'un camell de pessebre, s'expliquen als més petits diversos aspectes d'aquestes festes nadal·lenques. Per exemple, el *caga tió*, la gastronomia típica nadal·lenca, l'*home dels nasos*, la cavalcada dels Reis Mags, etc. El camell està content perquè la Laura l'ha adquirit per al seu pessebre. «Ja tinc feina. Visca! El pessebre de la Laura té pastors, una cova i un riu de paper d'alumini. A més, d'aquí a ben poc arriben els Reis», afirma il·lusionat. (C.C.)

Roser Rimbau (text) i Montse Mondragón (il·lustracions), *Laura i el Nadal*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Col·lecció Primers Contes, Barcelona 2007, 15 pàg.

Històries del vent

La Laia era una nena solitària que tenia un do molt especial: sabia escoltar. I així va ser com un bon dia, mentre passejava per la vora del mar, va sentir de sobte que una veu sibilant li xiulava històries en veu baixa. Des d'aquell dia, sempre que feia vent, tant si era estiu com hivern, agafava la bicicleta i anava cap a la platja a parlar amb el seu misteriós «amic». En les pàgines d'aquest llibre el lector trobarà algunes de les històries alligadores que el vent murmura a la nostra protagonista. (C.C.)

Nathalie Pons Roussel (text) i Pere Ginard (il·lustracions), *La Laia i el vent*. Editorial Bambú. Col·lecció Joves Lectors, Barcelona 2007, 61 pàg.

La màgia del Nadal

En aquest volum es recopilen sis contes nadal·lencs escrits per Enid Blyton (1897-1968), cèlebre autora anglesa de llibres infantils i juvenils. Nens, fades, joguines i follets són els autèntics protagonistes d'aquests relats plens de fantasia i calidesa, que acosten els petits lectors al món màgic del Nadal. Uns relats entranyables que tenen lloc en diferents espais, com el taller de joguines del Pare Noel o l'habitació de joc d'uns nens. (C.C.)

Enid Blyton (text) i Mireia Coll (il·lustracions), *Cuentos de Navidad*. Editorial Planeta-Timun Mas, Barcelona 2007, 95 pàg.

Un clàssic universal

Encara que no se sap del cert, sembla que cap al segle VIII aC un escriptor grec anomenat Homer, de qui es diu que era cec, va compondre aquest poema. *L'Odissea* explica les extraordinàries aventures que va viure Ulisses des que va marxar de Troia, acabada la guerra, fins que va arribar —vint anys després— a la seva pàtria, Ítaca, on l'esperava la seva família. Amb aquesta nova versió, es pretén acostar al públic infantil i juvenil una de les obres més universals de la literatura. (C.C.)

Rosa Navarro Durán (text) i Francesc Rovira (il·lustracions), *L'Odissea*. Editorial Edebé. Col·lecció Clàssics Explicats als Infants, Barcelona 2007, 218 pàg.

Aprendre a resar

Cada moment del dia té una oració especial. De la mà de Lázaro i la seva família, el petit lector podrà descobrir com tractar Jesús i la Mare de Déu al matí, quines oracions es resen en l'acció de gràcies de la missa, com encomanar-se a l'àngel de la guarda... Aquest llibre va adreçat sobretot a nens i nenes de vuit a deu anys que recorren l'últim tram de la seva preparació per a la Primera Comunió. L'objectiu és que aconseguixin resar d'una manera «més conscient i atenta». (C.C.)

Enrique Jiménez (text) i Maribel Lechuga (il·lustracions), *Cuentos para rezar con los labios... y el corazón*. Ediciones Palabra. Col·lecció Paso a Paso, Madrid 2007, 95 pàg.

Honor familiar

Sobre els primogenits de la família Stringweed pesa una ancestral i terrible maledicció i, encara que ell no ho sap, només el jove Archie és capaç de posar-hi fi. A Westervoe, el poble de pescadors escocès on viu amb els seus pares, el clima és gèlid i inhòspit; per estrany que resulti, el noi està convençut que el vent udolant li vigila les passes. No són imaginacions seves. L'Archie es veurà envoltat en una odissea l'objectiu de la qual serà recuperar l'honor perdut de la família. (C.C.)

Pearl Morrison, *El domador del viento*. Ediciones Salamandra, Barcelona 2007, 253 pàg.

Consciència ecològica

Aquest llibre interactiu —amb pestanyes lúdiques i instructives— ofereix idees múltiples per fer que el nostre planeta sigui més verd, més saludable i, en definitiva, un lloc més segur per viure-hi. Inclou consells sobre el reciclatge, la preservació dels nostres boscos i rius, la cura de l'atmosfera terrestre, altres formes de desplaçar-nos (apostant pel transport públic) i molt més. El Joc Verd que hi ha al final del volum reforça aquest missatge ecològic important. (C.C.)

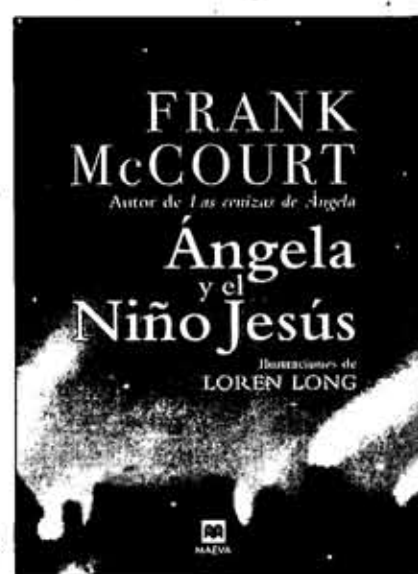
Emma Brownjohn (text i il·lustracions), *Entre tots podem! Salvar el nostre planeta*. Combel Editorial, Barcelona 2007, 14 pàg.

Un conte commovedor

És Nadal en la gèlida ciutat irlandesa de Limerick i la petita Àngela, de sis anys, pensa que el Nen Jesús deu estar passant molt de fred a l'església. Així que se l'emporta en braços fins a casa seva. El rector, davant de la desaparició, avisa a la policia. Qui deu haver estat capaç de cometre un robatori així? Frank McCourt, autor del best-seller *Las cenizas de Àngela*, és l'autor d'aquest commovedor i tendre conte nadal·lenc, basat en un episodi real protagonitzat per Àngela, la seva mare. (C.C.)

Frank McCourt (text) i Loren Long (il·lustracions), *Àngela i el Niño Jesús*. Maeva Ediciones, Madrid 2007, 32 pàg.

La crítica literària d'aquesta setmana

Isabel Allende, amor a la vida

Redescriure els secrets de la pròpia vida, al cap dels anys... Excel·lent exercici al qual se sotmet Isabel Allende, d'una manera aparentment espontània, però fet amb l'habilitat de l'escriptora que sap explicar, mirant-se ella mateixa.

Perquè la «suma dels dies» de què parla aquesta escriptora xilena amb una transparència extraordinària és alguna cosa més que el catàleg d'esdeveniments que han anat acumulant-se-li a la memòria. Isabel escriu a la seva filla Paula, morta fa molts anys, i el text que ens permet llegir als desconeguts és el resultat d'una expansió íntima amb la noia que li va ser dolorosament arrabassada per la mort.

Isabel Allende sap que és bona escriptora precisament perquè ens parla sempre des de la seva intimitat. No necessita elucubracions especials, ni li cal acudir a arguments més o menys rocambolescos o complicats, com molts autors que avui ens arriben de tot arreu. Si escriure és viure, Isabel ho aconsegueix.

«Totes les vides poden explicar-se com una novel·la, cadascú de nosaltres és el protagonista de la seva llegenda», diu, i en realitat ho compleix; aquesta és una de les qualitats de la seva obra. I de manera especial es manifesta en aquelles obres en què parla de la seva memòria íntima, gairebé al límit de la comunicable.

Té una especial facilitat de comunica-

Isabel ALLENDE

La suma de los días.

Areté, Barcelona 2007, 369 pàg

ció d'aquests replecs de la memòria del cor quan parla de la seva filla Paula, o hi conversa en el més íntim. Descobreix que l'autèntic diàleg que l'enriqueix, i que la fa descobrir el sentit de la vida i de les coses, és el que li sorgeix en el diàleg d'aquesta part de la vida, feta passat i actualitat, viva i evanescent. La palpitació íntima de l'esperit en ella té un nom: Paula.

Pot semblar una utopia, però en el diàleg interior que portem nosaltres en nosaltres mateixos, com un demiürg o un desdoblament de la personalitat, trobem el secret de la vida interior. És la sensació de diàleg que «a la manera divina» trobem en la vida interior, com Agustí d'Hipona, quan parla amb «el més íntim de la seva intimitat»: Déu. Al cap i a la fi, quan ens dirigim a nosaltres mateixos, per evocar el nostre passat, dialoguem amb un jo que se'n va anar, però que sempre és present. És memòria i és consciència, perquè no podem deixar d'evocar-nos sense afegir a l'evocat totes les circumstàncies que ens envolten. És el «jo sóc jo i les meves circumstàncies» d'Ortega, que seran més nostres com

més ens hi haguem implicat. Paula va ser la «circumstància» més important en la vida d'aquesta escriptora xilena.

Cal llegir aquest llibre amb la valentia de saber descobrir els racons de l'autora. Com va fer en els seus primers llibres, Isabel Allende sap que el seu nom té ressons de popularitat, pels esdeveniments polítics del seu país, en què Allende és un cognom que no deixa ningú indiferent, però cal passar pel prejudici de creure que només per això gaudeix de popularitat. Des de *La casa de los espíritus* fins a *Mi país inventado*, tot està vist amb certa mirada entre irònica, adolorida, festiva, potser perquè el seu estil és ràpid, com si volgués acabar

el més aviat possible d'escriure, perquè l'esperen altres afers. Malgrat tot, la seva frescor, habilitat i rapidesa són un valor positiu.

«El misteri —diu— no és un recurs literari, sal i pebre per als meus llibres, com m'acusen els meus enemics, sinó part de la vida mateixa.»

«Sembla que vaig néixer per explicar i explicar. Qualsevol diria que escriure novel·les és com plantar geranis. Passa deu hores al dia clavada en una cadira fent voltes a les frases una i mil vegades per poder explicar alguna cosa de la manera més efectiva possible. Pateixo amb els temes, m'involucro amb els personatges, investigo, estudio, corregeixo, edito, reviso traduccions i a més vaig pel món promovent els meus llibres amb la tenacitat d'un venedor ambulat.» Aquest és el seu secret.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: <http://fed.sardanista.com>

Tercera convocatòria del Memorial Fèlix Martínez i Comín

Violetes del Bosc obre el seu Certamen Musical, que enguany tindrà final lleidatana

Amb l'objectiu de fomentar la composició de noves sardanes que enriqueixin el patrimoni artístic català, tot evocant el record del mestre Fèlix Martínez i Comín, l'Obra Sardanista Violetes del Bosc ha convocat la tercera edició d'aquest concurs musical que s'obre a tots els compositors que hi vulguin participar, fins al 27 de gener del 2008. Aquest certamen es clourà a la ciutat de Lleida, amb la celebració del concert de presentació de les obres guanyadores i el lliurament dels premis a l'Auditori Enric Granados, el dia 11 de maig del 2008.

Les bases d'aquesta edició del Certamen Musical de Violetes del Bosc són idèntiques a les anteriors. Les composicions concursants han de ser originals i inèdites i s'han de presentar en partitura d'instrumentació per a cobla d'onze músics, amb les seves partitures corresponents manuscrites o en suport informàtic, i amb una transcripció per a piano al peu de la partitura. No hi podrà haver cap signe en la partitura que identifiqui l'autor,

sinó únicament un títol al·legòric a la colla Violetes del Bosc. El nom, cognoms, adreça, telèfon i una fotocòpia del DNI del concursant s'adjuntaran dins una plica tancada, a l'exterior de la qual únicament constarà el títol de la sardana.

El termini de presentació de les sardanes concursants finalitzarà el dia 27 de gener del 2008. Les obres s'han de fer arribar a l'Obra Sardanista Violetes del Bosc, plaça del Mar, s/n, 08003 Barcelona, fent constar al sobre la indicació «III Certamen Musical Violetes del Bosc - Memorial Fèlix Martínez i Comín», sense cap al·lusió al remitent per tal de preservar la màxima equanimitat del jurat per valorar les qualitats musicals de cada composició, al marge d'altres factors conjunturals que puguin influir en la seva decisió.

Hi ha tres premis establerts, amb una dotació de tres mil, dos mil i mil cinc-cents euros, respectivament, que s'atorgaran per decisió del jurat i que no es podran declarar deserts. Els autors de les sardanes guardonades s'han de comprometre, en cas de fer-ne l'edició, a fer constar la llegenda «Sardana guanyadora del Primer, Segon o Tercer Premi del Concurs Colla Violetes del Bosc - Memorial Fèlix Martínez i Comín».

Catalunya Cristiana
Una xarxa per a l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 100,94€ l'any

Desitjo subscriure'm al setmanari CATALUNYA CRISTIANA durant un any (52 números)

Edició en català ☐ Edició en castellà ☐

Nom Cognoms

Adreça Població

D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament de 100,94€ per any

☐ Amb dos pagaments semestral de 50,47€

☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)

☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Títular Data

Entitat Oficina DC Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:

CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

El IV Any Polar Internacional

Probablement no sabíeu que el 1881 tingué lloc per primera vegada un Any Polar Internacional, en el qual participaren dotze països. Es tractava d'estudiar els pols. S'enviaren 13 expedicions a l'Àrtic i 3 a l'Antàrtida, que fins al 1884 feren investigacions sobre clima, magnetisme, cartografia, geologia, zoologia... Després, el 1932, l'International Meteorological Committee va decidir organitzar un II Any Polar, en el qual participaren 60 països i ampliaren els coneixements ja obtinguts. Un III Any Polar se celebrà el 1957 organitzat en el mateix context que l'Any Geofísic Internacional, quan s'estudià el planeta a escala global. Va ser aleshores que s'instal·laren a l'Antàrtida una cinquantena d'estacions que pertanyen a 12 països. I, finalment, ara el dia 1 de març d'enguany s'inaugurà a París, al Palais de la Découverte, el IV Any Polar Internacional, que durarà bastant més d'un any, ja que es preveuen activitats fins al 2009. Ha estat proclamat per l'ICSU (International Council for Science) i el WMO (World Meteorological Organization).

Què hi ha encara de nou que es vulgui investigar sobre els pols? Crec que el lector ja ho haurà endevinat: l'estudi de l'efecte serra que provoca el canvi

Dos científics observen un pingüi a l'Antàrtida.

com aquests: com es comportaran els oceans en el futur? Com s'ha de temer per les espècies amenaçades? Què passa quan les banquises i les glaceres es van fonent? Quin paper hi tenen els pols en tot això? Com respondre a l'amenaça ecològica sobre les poblacions pròximes al Pol Nord?

Desitgem que els estudis que es facin no siguin simples constatacions teòriques sinó que portin a autèntiques solucions que facin front a la realitat del canvi climàtic que ens ve a sobre.

climàtic amb el desgel i les seves conseqüències. L'estudi del glaç a mar i a terra s'ha fet urgent. Cal investigar a fons el que no s'havia fet en els tres anys polars anteriors. Els pols són un baròmetre únic per mesurar també els canvis ecològics. Recordem que el gel, per la seva blancor, reflecteix molt la radiació solar. Si minva l'extensió de la part glaçada —que és el que ara s'està esdevenint— el Sol penetra en zones que s'han tornat no reflectores, cosa que fa que s'escalfi més la Terra, perquè ja no es retorna tanta radiació a l'espai, i per causa d'això augmenta la calor global i encara fa fondre més gel... És una cadena, és clar! En l'actual Any Polar participen uns 10.000 estudiosos de 60 països que s'han proposat contestar interrogants

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

Panorama actual de la Paleontologia

És l'època de clima més càlid de tot el cenozoic. Després d'algunes extincions a finals del paleocè hi ha una notable aparició de noves espècies. S'ha dit (Conroy, 1990) que durant l'eocè es renovava el 70% de la fauna americana i el 90% de l'europea. Els primats no n'havien de ser, doncs, una excepció. De moment només hi trobem encara prosimis, o sigui, primats «inferiors», però amb dispersió mundial. Recordem que en aquesta època Amèrica del Nord es manté unida a Europa per Groenlàndia i a Àsia per l'istme de Bering. Això facilita el trànsit entre continents. Només al final de l'eocè es consumarà la divisió entre Europa i Amèrica.

Dues noves famílies

Els paleontòlegs agrupen en dues famílies els exemplars que s'han trobat de prosimis a l'eocè: *omòmids* i *adàpids*. Els primers formarien part de la superfamília dels tarsioideus i els segons dels lemuroideus. Els omòmids eren «haplorrins» (de nas sencer) mentre que els adàpids eren «estrepsirins» (de nas retorçat, perquè el tenien dividit verticalment). De les dues famílies s'han trobat exemplars a Europa, a Àsia i a Amèrica del nord. Multitud de dents i fragments cranials i postcranials.

Els omòmids es distribueixen en tres tribus: *anaptomorfins*, *omomins* i *microquerins*, subdividits en gèneres. Eren força petits, pocs devien sobrepassar el mig quilogram de pes, i d'hàbits nocturns, com es veu per les cavitats oculars corresponents a ulls grans. Probablement arborícoles, amb les potes inferiors més llargues i robustes que les anteriors. Un gènere europeu i americà alhora (se'n trobaren restes a Bèlgica i a Wyoming, EUA), s'ha anomenat *Teilhardina*, en honor de l'il·lustre jesuïta paleontòleg Teilhard de Chardin. Gairebé tots sobrevisqueren fins a l'oligocè. L'últim d'extingir-se va ser a

40 Els primats de l'eocè

Nord-amèrica, a començ del miocè, el gènere *Ekgomowechashala* (nom sioux que significa «petit home gat»), del qual es conserven dos fragments de la maxil·la inferior amb dents (trobat el 1963 a Dakota del Sud) i una maxil·la superior amb dents (el 1983, a Oregon). Dels africans és interessant l'*Afrotarsius*, trobat el 1985 a Al-Fayum, que més es pot classificar entre els actuals tarsids que no pas entre els omòmids.

Els adàpids eren més semblants als actuals lemúrids. També se'n conserven molts exemplars distribuïts en dues tribus: *notartctins* i *adapins*. Dels primers són els gèneres *notharctus*, *peracodus*, *smilodectes*, americans i *cantius*, el notartctí europeu més antic i també americà. I dels adapins, que són sobretot europeus, hi ha els gèneres *adapis*, *pronycticebus* i altres, i també dos d'Àsia: *indraloris* i *lushius*. Tots els adàpids podien posar-se en postura vertical i tenien una adaptació clara per enfilarse i saltar. De talla més gran que els omòmids, passaven del quilogram de pes i alguns potser arribaven a 6-8 kg. Això s'ha pogut calcular per la relació que hi ha entre la dieta i el pes corporal, i la dieta se sap per la dentició. Els de règim insectívor serien d'un quilogram, o menys, mentre que els frugívors i herbívors tenien una massa superior.

La classificació que acabem de donar d'aquests primers primats és la que exposa la *Paleontologia humana* d'Andrea G. Drusini i Daris R. Swindler (Milano, 1996), però no és l'única, la posició taxonòmica dels primats de l'eocè és encara en debat. Només hi ha consens a dir que és durant l'eocè que hi ha una extraordi-

nària radiació d'espècies per part d'aquest grup zoològic.

Com ordenar l'evolució dels primers primats?

Fins no fa gaire l'opinió pràcticament comuna entre els autors era que molt probablement els primats actuals s'havien originat així: els lèmurs i els lorísids (que són estrepsirins) procedirien dels adàpids, mentre que els tarsis, els platirins, catarrins i hominoïdeus s'haurien originat dels omòmids (haplorrins). Però als darrers anys s'ha posat en dubte aquesta tesi: J.G. Fleagle, a *Primate adaptation and evolution* (San Diego, 1988), sosté que «cap dels prosimis nord-americans o europeus de l'eocè no sembla que pugui relacionar-se estrictament amb els estrepsirins vivents, els *Tarsius* o els antropoides» (pàg. 319). I és clar que no es pot assegurar tampoc que les radiacions eocèniques determinin la diferenciació en primats inferiors i superiors.

El 1992 hi hagué al Duke Primate Center de Durham (EUA) un congrés amb la finalitat de formular una teoria definitiva que posés fi a les dissensions entre paleontòlegs. El congrés va tenir una participació d'especialistes en la matèria i alguns eren de les màximes autoritats en aquest camp, però, com passa sovint en tals ocasions, després d'uns quants dies de ponències i discussions no es pogué arribar a una solució comuna. Una de les propostes més originals del congrés va ser la de postular un misteriós «tercer grup de primats» (*Phantom lineage*, es digué) que hauria originat els antropoides, descar-

tant els adàpids i els omòmids. No hi hagué tampoc consens sobre el lloc on haurien aparegut els primers primats. Contra el parer de molts, es digué que no podien haver-se originat a Europa o a Nord-amèrica, que és on s'han trobat la gran majoria d'adàpids i omòmids, sinó a l'Àfrica, o bé a l'Àsia segons d'altres.

Després del congrés hi ha hagut noves troballes, com les fetes a la Xina per l'equip Beard Dawson i Tao Qi (de la Universitat de Duke) de fòssils de 75 primats, principalment dents i fragments mandibulars. Però era un lloc de difícil datació. Comparant amb la fauna americana s'arribà a la conclusió que devia ser un estrat eocènic de fa uns 45 milions d'anys. Entre altres restes decidiren anomenar com espècie nova *Eosimias sinensis*, que consideraren que no podia ser inclosa ni dins dels adàpids ni dins dels omòmids, i podria ser el primer fòssil de la tercera línia que s'havia proposat al congrés de Durham. Cosa que es reforçà quan el 1995 es trobà una altra mandíbula, gairebé completa, de l'*Eosimias*.

El 1994 A. Gibbons publicava a *Science* un article, *Primate origins: new skull fuels debate*, en el qual comunicava la troballa a Al-Fayum (Egipte) d'un fòssil d'un altre primat en terreny de finals de l'eocè, de fa uns 36 milions d'anys, el *Plesiopithecus teras*, que semblava ser d'una altra família més propera als antropoides; i si no es podia assegurar que ho fos en podia ser un avantpassat, i Gibbons diu a l'article: «Sembla suggerir als paleontòlegs que considerin l'Àfrica com el bressol dels primats.»

Què hi podem dir nosaltres? Que ja es veu que encara no hi ha res definitiu i, en conseqüència, no ens és lícit fer cap afirmació amb seguretat sobre aquest assumpte. Caldrà esperar la descoberta de més material fòssil per poder assegurar una correcta posició taxonòmica d'aquests antics primats eocènics i dels seus descendents.

RÀDIO

GRAELLA DE PROGRAMES

De dilluns a divendres

06.50-08.00	El tren de les set (reflexió) Espurna d'Alba Sant Rosari Evangeli Laudes Santorat
08.00-09.00	El Primer Cafè (informatiu i tertúlia)
09.00-17.00	Radiofórmula
22.00-23.00	Finestra oberta (l'actualitat de l'Església)

Dilluns

20.00-21.00	El tercer temps
21.00-22.00	Coneixes Jesús?
23.00-00.00	Planeta Blau (medi ambient)
00.00-01.00	Pregària de Completes Radiofórmula
01.00-02.00	Ressons (música en català)
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-06.50	Música instrumental- Radiofórmula

Dimarts

20.00-21.00	Parlem de Salut
21.00-22.00	Buscant la llum
23.00-00.00	Paraules d'amor
00.00-01.00	Pregària de Completes Radiofórmula
01.00-02.00	Ressons
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-06.50	Música instrumental- Radiofórmula

Dimecres

18.00-19.00	Amb els ulls de Maria
20.00-21.00	A peu de carrer

21.00-22.00	Temps d'escolta
23.00-00.00	Persona i vida
00.00-01.00	Pregària de Completes Radiofórmula
01.00-02.00	Ressons
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-06.50	Música instrumental- Radiofórmula

Dijous

20.00-21.00	Sense embuts
21.00-22.00	Projectes
23.00-00.00	Mirades
00.00-01.00	Pregària de Completes Radiofórmula
01.00-02.00	Ressons
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-06.50	Música instrumental- Radiofórmula

Divendres

18.00-19.00	Amb els ulls de Maria
19.00-20.00	Catalunya sense barreres
23.00-00.00	Amb llum pròpia
00.00-01.00	Pregària de Completes Radiofórmula
01.00-02.00	Ressons
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-06.50	Música instrumental- Radiofórmula

Dissabte

07.00-08.00	El tren de les set Sant Rosari Evangeli Santorat Espurna d'Alba
08.00-10.00	Radiofórmula
10.00-11.00	A tota costa (submarinisme)
11.00-12.30	Aires hípics Trotamundos

12.30-00.00	Radiofórmula
00.00-01.00	Pregària de Completes Radiofórmula
01.00-02.00	Ressons
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-06.50	Música instrumental- Radiofórmula

Diumenge

06.50-08.00	El tren de les set Espurna d'Alba Sant Rosari Evangeli Ressons Santorat
08.00-09.00	Radiofórmula
09.00-10.00	Tot sardana
11.00-12.30	Missa de Montserrat
12.30-14.30	Rutes per Catalunya (excursions)
18.00-18.30	La taula de l'Evangeli (comentari de les lectures dominicals)
18.30-20.00	Avui és el dia del Senyor (prèvia i Eucaristia des de la catedral de Barcelona)
20.00-20.30	Església Viva
20.30-23.00	Melodies de fe (música cristiana)
23.00-23.45	La cantata
23.45-00.00	Moments a mitjanit (reflexió cristiana)
00.00-00.30	Pregària de Completes
00.30-01.00	Jazz
01.00-02.00	Ressons
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-06.50	Música instrumental- Radiofórmula

Desconnexions de
Ràdio Estel

De dilluns a divendres:

09.00	Informatiu matí + el temps + agenda
10.30	Agenda
12.00	Butlletí informatiu
14.00	Informatiu migdia + el temps + agenda
16.00 i 18.00	Butlletí informatiu
18.30	Agenda
20.00	Informatiu vespre + el temps + agenda
20.30	Música Principat (Dl., Dm., Dc.) La Taula de l'Evangeli (Dj.) Església d'Urgell (Dv.)

Dissabte

08.00	Agenda
14.00	Agenda
16.00	Agenda
17.30	Agenda

Diumenge

08.00	Agenda
14.00	Agenda
16.00	Agenda
17.30	Agenda

RÀDIO BARCELONA (OM 666)

Diumenge - De 22.00 a 23.00h,
Objectiu, l'home
Programa de valors humans: fets, el cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach. (Edita i presenta: J.M. Alimbau.)

TELEVISIÓ

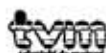
Diumenge 23

08.45	Islam hoy Programa de la comunitat islàmica. Director: Mohamed Chakor.
09.00	Buenas noticias TV Programa de la comunitat evangèlica. Director: José Pablo Sánchez Núñez.
09.15	Shalom Programa de la comunitat jueva. Director: Benito Garzón.
10.00	Últimas preguntas «Especial Navidad.» Amb la participació del grup teatral Pastores de Parrillas. Directora: M. Ángeles Fernández.
10.25	Testimonio «Todos los jóvenes no son iguales.» Chusa, una jove que viu la fe en comunitat i dedica el seu temps als més necessitats. Director: Isidro Catela.
10.30	Santa Misa Amb la participació de la Societat Coral El Penedès, de Vilafranca del Penedès, sota la direcció de Ramon Alonso. Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Vallís i Serra. Coordinador: Ignasi Miranda.
11.20	Els camins de la calma Programa de documentals que proposa itineraris per indrets de Catalunya que tenen les esglésies com a eix central. Director: Ferran González.
11.30	Pueblo de Dios «Haití, los niños de ninguna parte.» Les Germanes Redemptoristes de Natzaret, Càritas i les Filles de la Caritat de Sant Vicenç Paul treballen amb els infants del carrer d'Haití. Director: Julián del Olmo.

Diumenge 23

10.30	Signes dels Temps Magazín sobre temes d'Església que inclou diferents seccions com ara reportatges, entrevistes, comentaris de llibres, comentari de l'Evangeli, secció de cinema, etc. Director: Francesc Rosaura.
11.20	Fonaments de la fe «Humanisme.»

Cada divendres

20.00 Creure avui
Programa de notícies, reportatges culturals i entrevistes des del vessant religiós. Cada setmana ofereix també l'agenda d'activitats de l'arxiprestat de Mataró i l'espai Temps de reflexió.
El programa es repeteix el dissabte a les 12.30 h.

Canal Català Televisió Tarragona

Als quatre vents
Espai escrit i dirigit per Mons. Jaume Pujol que s'emet cada diumenge a les 10.00, 12.00 i 14.00 hores.
El programa també s'emet pel Canal Reus TV a les 8.30 i es repeteix cada quatre hores.

Camí de Vida, magazín setmanal que produeix la Delegació diocesana de Mitjans de Comunicació Social de la diòcesi de Girona i que dirigeix Carles Sánchez. S'emet per: Televisió de Girona, diumenges i dilluns, a les 9 h; Televisió de l'Escala, dissabtes i diumenges, a les 11.30 h; Televisió de Lloret de Mar, diumenges, a les 8.30 h; Televisió de Tossa de Mar, dissabtes i diumenges, a les 22.00 h; Televisió de Banyoles, dissabtes a les 8 h i diumenges a les 20.30 h; Canal Nord de Figueres, diumenges a les 11 h; Televisió Costa Brava, diumenges a les 22.45 h.

us ofereix en
directe des de la
basílica de
la Mare de Déu
de Montserrat

de dilluns a divendres,
a les 7.30 h,
la pregària de Laudes

Cada diumenge,
a les 11.00 h,
la Misa conventual

□ Barcelona 106.6	□ Tortosa 90.1	□ Lleida 91.5
□ Tarragona 100.6	□ Garraf 96.8	□ Cerdanya 104.4
□ Catalunya Central 93.7	□ Vic 91.3	□ La Seu d'Urgell 105.0
□ Girona 103.4		□ Andorra 107.5

www.radioestel.com

**DESEMBRE ÉS EL MES
CONSAGRAT A LA
IMMACULADA
CONCEPCIÓ**

NADAL

• **SANTUARI MARE DE DÉU DEL MONT.**— El 24 de desembre, a les 23.00, Missa del Gall. Després, xocolatada.

• **TIBIDABO.**— El 24 de desembre, a les 24.00, Missa del Gall presidida per Mons. Joan Godayol.

• **CATEDRAL DE SANT FELIU.**— El 24 de desembre, a les 24.00, Missa del Gall presidida pel bisbe de Sant Feliu, Mons. Agustí Cortés.

• **PASTORAL DEL SORD.**— Missa del Gall amb llengua de signes per a sords el 24 de desembre, a les 24.00, a la capella del Santíssim de la parròquia de la Puríssima Concepció (entrada pel claustre del carrer Roger de Llúria; Barcelona).

• **CATEDRAL DE GIRONA.**— El 24 de desembre, a les 23.30, litúrgia de les hores; a les 24.00, Missa del Gall presidida pel bisbe de Girona, Mons. Carles Soler, i concelebrada pel capítol de canonges; adoració del Nen Jesús, a la capella de l'Anunciació, amb cants litúrgics i populars; el 25, a les 10.30, litúrgia de les hores; a les 11.00, solemne missa major conventual presidida pel bisbe i concelebrada pel capítol de canonges.

• **SOLIUS.**— El 24 de desembre, a les 23.30, Missa del Gall; el 25, missa a les 10.00.

• **MONESTIR DE SANT MATIES.**— El 24 de desembre, a les 19.00, I vespres de Nadal; a les 22.10, anunci de la Nativitat del Senyor, ofici de lectura; a les 23.00, Missa del Gall; el 25, a les 10.40, tèrcia; a les 11.00, eucaristia; a les 18.00, exposició del Santíssim; a les

19.00, II vespres de Nadal; el 26, a les 11.00, eucaristia; a les 19.00, vespres. Bellesguard, s/n - Barcelona, tel. 934 173 666.

Internet

• **MÒBILS.**— Ja es pot visitar la pàgina web www.apostoles.es, de continguts catòlics per a mòbil. A través d'un enviament d'SMS, es pot accedir a més d'una vintena de cançons catòliques, gifs animats i fons de pantalla per al mòbil.

Barcelona

• **ADORADORS DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT.**— Adoració el 20 de desembre, a les 12.00, a l'església de les Esclaves del Sagrat Cor (Mallorca, 232 - Barcelona).

• **CONCERT DE NADAL.**— El 23 de desembre, a les 13.00, concert de Nadal del Cor de l'Aula de Música Tradicional i Popular de la Generalitat al santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda (c/ Sant Pere més Baix, 18 - Barcelona); a les 18.00, concert a la parròquia de Maria Reina (av. d'Esplugues, 103 - Barcelona).

• **CARILLÓ.**— El 26 de desembre, a les 12.00, Anna M. Reverté oferirà el concert *Fantasia nadalenca*, amb peces de Nees, D'hollander i C. Van Eyndhoven, entre altres. Audició al pati dels

Tarongers-Galeria Gòtica del palau de la Generalitat de Catalunya.

• **GOA.**— El 29 de desembre, de 10.00 a 17.00, recés extraordinari de cap d'any dirigit per Mn. Joan Güell, director central dels Grups d'Oració i Amistat. Serà a la casa d'exercicis Sant Ignasi, c/ Carrasco i Formiguera, 32 - Barcelona. Més informació i inscripcions: tel. 932 181 005 i 606 229 630.

• **PARRÒQUIA DE SANT FÈLIX.**— El 30 de desembre organitza una campanya de donació de sang al carrer Sardenya, 21 - Barcelona. Més informació: tel. 932 212 597.

• **CAP D'ANY.**— El 31 de desembre, a les 23.00, hora d'adoració al Santíssim Sagrament, reflexió, pregària comunitària i personal; a les 24.00, *Te Deum* i missa. S'acabarà amb cant de nades i torrons. Església del Santíssim Sagrament de l'Adoració Nocturna Femenina de Barcelona, c/ Aragó, 268.

Girona

• **FUNDACIÓ AUDITORI.**— El 27 de desembre, a les 21.00, concert *African Spirit* a càrrec de Soweto Gospel Choir. Més informació: passeig de la Devesa, 35 - Girona, www.auditorigirona.org.

• **CURSET DE CRISTIANDAT.**— Del 29 al 31 de desembre, a la casa d'espiritualitat Cardenal Jubany de Banyoles. Més informació i inscripcions: tel. 972 571 758 i 937 624 371.

• **ADORACIÓ NOCTURNA.**— El 31 de desembre, a les 22.30, vetlla extraordinària de l'Adoració Nocturna de Girona al temple del Sagrat Cor. A les 24.00, missa.

**ASSOCIACIÓ CRISTIANA DE
PERSONES SEPARADES I
DIVORCIADES**

Acrisdi, associació fundada pel P. Jordán Gallego, dominic, amb seu social al c/ Bailèn, 10 de Barcelona (pares dominics).

És una entitat seclar amb el compromís d'acollir, ajudar i compartir amistat amb les persones que, a causa de separació o divorci, desitgen superar els problemes que comporta la seva situació.

Local social: Pares Dominics c/ Bailèn, 10 - 08010 Barcelona
Horari d'oficina dilluns i dimecres de 18 a 20 h

Tel. 932 323 482 - 932 314 807

Local d'esbarjo: Orfeó Gracienc c/ Astúries, 83 - 08012 Barcelona

Tots els dies feiners de 19 a 22 h

a/e: acrisdi@suport.org

web: xarxabcn.net/acrisdi

ENS NECESSITES I ET NECESSITEM!

TRUCA'NS

**NADAL AL
MONESTIR
DE SANTA
MARIA DE
PEDRALBES**

Dia 24

A les 18 h: I Vespres de Nadal i benedicció del pessebre

A les 19 h: 1a Missa de Nadal

A les 23 h: Vetlla de Nadal - Ofici de Lectura

A les 24 h: Missa Solemne de Nadal

Dia 25

A les 12 h: Missa del Dia de Nadal

A les 19 h: II Vespres de Nadal

Bon Nadal!

Sortoses les
entranyes
que et van dur
i els pits que vas
mamar
(Lluc 11,27)

TAI - TXI ZEN CRISTIA

«Rincón del Silencio»
c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 933 225 890

極

Alba residència d'àvies

Torre de 24 places només per a dones
a Sarrià-Sant Gervasi

a 10 minuts del centre de la ciutat
Estades curtes i llargues

Centre de dia, també els festius
Visiteu-nos sense compromís!

Tel. 932 039 740, Isabel

web: <http://www.albaresidencia.es>

a/e: info@albaresidencia.es

Ningú com Stanislaw Dziwisz (Cracòvia, 1939) sap com és de difícil ser secretari d'un Papa. Ell ho va ser durant 27 anys de l'emblemàtic Joan Pau II. El seu rostre afable, la seva sol·licitud amorosa, la seva fidelitat indestructible... han marcat, encara que a l'ombra, el pontificat del Papa polonès. La tasca de l'ara cardenal Dziwisz com a secretari de Joan Pau II ha quedat per al record, com es va poder comprovar el 2005 durant els funerals de Karol Wojtyła. En aquella ocasió el sentiment d'agraïment pel seu servei lleial a l'Església va ser unànime, cosa que no sempre passa entre els secretaris papals. Per a l'actual arquebisbe de Cracòvia, investit recentment doctor «honoris causa» per la Universitat Abat Oliba CEU de Barcelona, viure tant de temps al costat de Joan Pau II ha estat un privilegi absolut, una «gràcia de Déu», com explica molt bé en el seu darrer llibre de memòries «Una vida con Karol» (Editorial La Esfera de los Libros).

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Petit relat -apòcrif- de Nadal

L'home primer estrenava la vida en un paradís, a l'Edèn. L'home segon naixia en una establia, a Betlem de Judà.

L'home primer va malversar la seva sort. Per això els seus fills hem esdevingut tan pobres i la terra germina ara espines i cards.

Però, temps era temps, florí el miracle. Al bell mig de la nit més meravellosa del món, l'establia de l'home segon s'inundà de claror d'estels i de cantúries d'àngels que anunciaven: «Pau als homes de la terra aspra, Déu encara els estima. Aquell del primer home no és del tot un paradís perdut. L'home segon, tot just nascut, us en porta la clau.»

Tu, amic, ho entens això? Jo, t'ho confesso, no del tot. Però... potser no cal.

És el cas que el nen de l'establia — Jesús era el seu nom — creixia, creixia.

I anà a viure a Natxaret. Allà li deien el fill del fuster Josep, i de Maria, la seva dona... Així, sense cap títol. Algú, sorneguer, preguntaria més tard: en pot sortir res de bo, de Natxaret? Però Jesús creixia, creixia...

Després va recórrer, com un profeta ambulant, tota la Galilea i la Samaria... fins a Jerusalem. D'ell s'ha dit que passava fent el bé, guarint cossos i cors. Passava, sempre passava: deia que ell no tenia cau com en tenen fins les guineus, ni niu, com els ocells...

Tornà la vista a molts..., però no ens va aclarir per què hi ha cecs... Parlava amb tendresa de la tendresa de Déu, el Pare..., però no ens llevà l'angúnia dels tumors malignes ni de l'Alzheimer..., dels terratrèmols ni dels tsunamis... Més que pel canvi, semblava apostar per la transfiguració. Tampoc a ell no li van ser estalviades angoixa, sofrència i mort. No s'entregué en filosofies sobre el mal: optà per la creu. I és, justament, la seva creu, amorosida per la rosada de l'alba de Pasqua, transfigurada per l'amor, la clau del paradís perdut.

Quan ve Nadal, el cor se'ns ablaneix. Potser perquè ens torna l'antiga enyorança del paradís? També se'ns afuen, és clar, els vells interrogants sense resposta... Però si tenim la sort d'haver estat seduïts per Jesús, com Maria, la mare, com l'altra Maria, la Magdalena, com Pere i Joan, com el lladre Dimas... o —molt més a prop, en el temps i en l'espai— com Pere Tarrés... i Rosa Deulofeu... i Cristina Kaufmann..., el Nadal ens fa feliços. Podem veure'ns i veure-ho tot des de l'experiència del Tabor.

Tenim la clau...

Cardenal Stanislaw Dziwisz, secretari personal de Joan Pau II

«Joan Pau II resolía els grans afers agenollat a la capella»

—Se sol dir que darrere d'un gran home hi ha sempre una gran dona... Darrere d'un gran Papa, hi ha també un gran secretari?

—[Rialles] No s'ho cregui. El Sant Pare em va suportar durant més de 40 anys com a secretari personal, 12 anys a Cracòvia, mentre era arquebisbe, i 27 a Roma, ja com a Papa. Joan Pau II va demostrar així una gran virtut, en haver aguantat el mateix secretari durant tants anys. Jo, per part meua, només intentava fer el meu deure i ser-li el més fidel possible com a secretari.

—Com a secretari del Papa, segur que li devia tocar dir moltes vegades que no...

—Sí, és una de les nostres missions, i sovint a gent important. Això no obstant, he de confessar que en el meu servei al Papa sempre vaig intentar obrir al màxim les portes a tothom.

—Què han significat per a vostè tants anys al costat d'una figura com la de Joan Pau II?

—Per a mi ha estat una gràcia enorme viure tants anys al costat d'un home d'aquestes característiques. Ara ja ho podem dir, ja que fins i tot la gent ho

diu, Joan Pau II era un sant i va viure com a tal. Perquè l'home es torna sant durant la seva vida, no després de la mort. Després de la mort, l'únic que fa l'Església és declarar-lo oficialment i autoritzar-ne el culte públic.

—Hauria estat partidari vostè del *santo subito*?

—En els processos de beatificació i canonització d'una persona és molt important la sensibilitat de la gent. En aquest cas, la sensibilitat del Poble de Déu es va mostrar de manera ja molt intensa durant l'enterrament i el funeral de Joan Pau II. Qui hi va ser, va poder veure que aquesta cerimònia no va estar marcada pel dolor o la desesperació, sinó que va ser viscuda com el comiat d'un home que passava a una altra vida. Va ser una cerimònia que més que per la tristesa, va estar caracteritzada pel sentiment de gran agraïment a Déu per l'home que durant tants anys havia servit l'Església.

—L'atemptat del Papa, el 1983, va ser un dels moments més difícils viscuts amb ell?

—Així és. Quan parlo d'aquell

atemptat m'agrada sempre recordar les paraules del mateix Joan Pau II. Per estrany que sembli, ell va rebre aquell esdeveniment tan inesperat com «una gràcia», com una cosa que l'Església necessitava d'ell. Aquesta era la seva manera de «contemplar» els molts moments durs que hi va haver al llarg del seu pontificat. Com ja sap gairebé tothom, ell resolía els afers difícils agenollat a la capella. Quan era més jove, era habitual trobar-lo del tot estirat a terra en forma de creu. Ell resolía tots els patiments en contacte i unió profunds amb Déu. Nosaltres, els que l'acompanyàvem, el miràvem d'una altra manera i potser patíem més, sobretot en el meu cas, quan el vaig veure moribund als meus braços després d'aquell atemptat brutal. Realment semblava que es moria... També va patir molt els atacs de la premsa, d'alguns sectors de la mateixa Església i d'alguns polítics, però més enllà de tot això ell sempre va procurar mantenir el seu propi camí, independentment de tot condicionament possible.

Samuel Gutiérrez

Bon Nadal!

Per Nadal celebrem el naixement de Jesucrist, el Messies, el Fill de Déu, el nostre Salvador. Per aquest motiu, durant aquestes festes, és bo de recordar en conseqüència també tots aquells cristians que seguint el seu exemple porten arreu del món la pau a totes aquelles persones que més ho necessiten. I no la pau de les grans conferències internacionals, la dels polítics i estadistes, sinó una pau autèntica, la de l'Evangeli.

Parlem concretament de tots aquells religiosos, sacerdots o laics que treballen en condicions molt dures en zones o països en conflicte permanent, com ara l'Iraq o Terra Santa. En aquests llocs, a més, procuren vetllar per la continuïtat i la supervivència de les comunitats cristianes autòctones, les més antigues del món. Tampoc no podem oblidar el testimoni admirable de tots els missioners que treballen en països econòmicament desfavorits entre les persones que pateixen les mancances materials més greus. I finalment hem d'esmentar les entitats i comunitats d'Església que a casa nostra són els 365 dies de l'any al costat dels més desprotegits, com ho fa Càritas, i que a més s'involucren de ple en l'esforç per aconseguir la unitat dels cristians, com ara la Comunitat de Sant Egidi. Testimonis autèntics sense propaganda ni plagi. Bon Nadal!

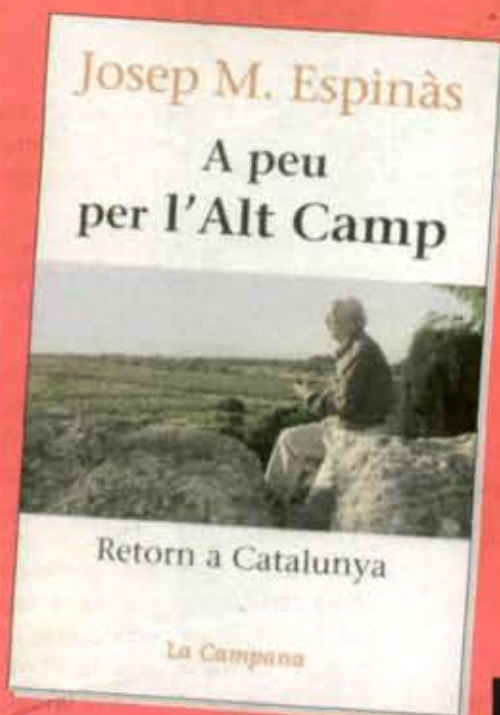
Eduard Brufau

HAPPY BOOKS LA FORMIGA D'OR

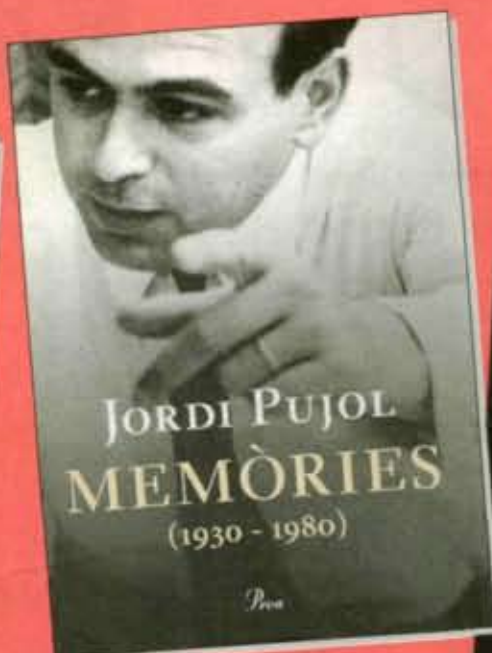
La llibreria més ANTIGA i més MODERNA de Barcelona

Obert de 9.30 a 21 hores

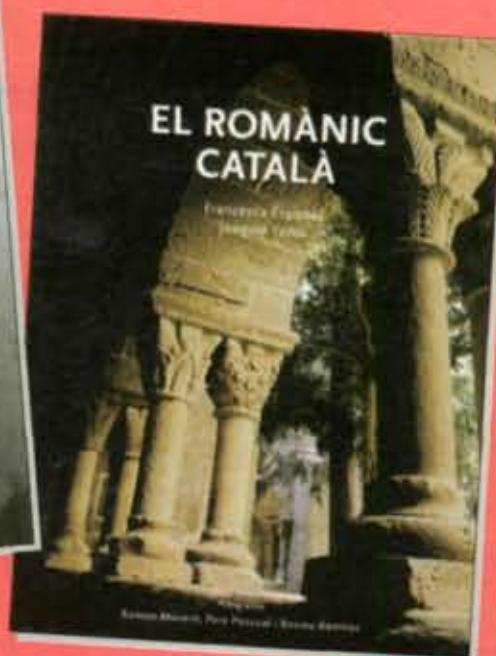
TAMBÉ EN CASTELLÀ

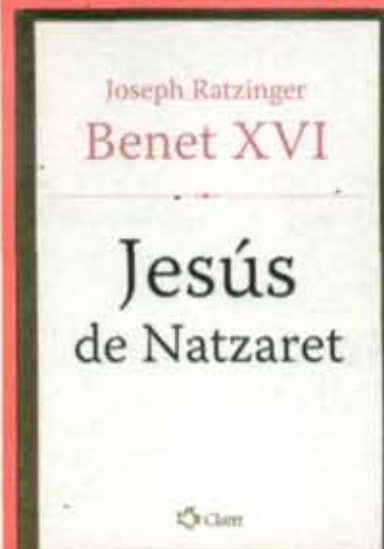
Preu: 15 €

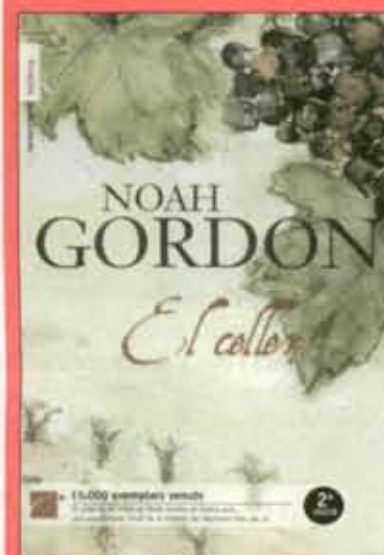
Preu: 26 €

Preu: 48 €

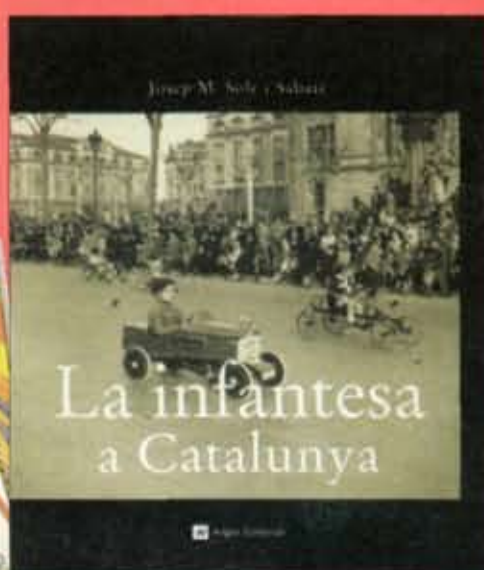
Preu: 21 €

Preu: 21 €

Preu: 10 €

Preu: 51 €

Preu: 10 €

Més
assortiment
i ofertes

Preu: 20 €

Els millors regals per a aquestes Festes Nadalenques
...i pel tió o per Reis, tenim llibres infantils i també, joguines a bon preu.

Us esperem a:

HAPPY BOOKS

MADRID

BARCELONA

Goya, 55
Tel. 915 751 781

Pelai, 20
Tel. 933 170 768

Pg. de Gràcia, 77
Tel. 934 879 571

LA FORMIGA D'OR
Portal de l'Àngel, 5
Duc de la Victòria, 12
Tel. 933 023 942

LLIBRERIA
DEL CLAUSTRE
Claustre de la Catedral
Tel. 932 684 002

Sants, 21
Tel. 932 980 405

Gran de
Sant Andreu, 183
Tel. 932 744 060

amb l'enciclopèdia

aprendre és un plaer!

Combel
EDITORIAL

902 107 007